

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 4 december 1943 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 8 oktober 1943 dagtecknad proposition, nr 345, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379),

2) lag om ändrad lydelse av 3 och 62 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370),

3) förordning angående ändrad lydelse av 21 § förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

4) förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet,

5) lag angående ändrad lydelse av 67 § lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet,

6) lag angående ändrad lydelse av 62 § lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad,

7) lag angående ändrad lydelse av 54 § lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm,

8) lag angående ändrad lydelse av 46 § 1 mom. lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting, samt

9) förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt,

dels ock godkänna i propositionen föreslagen förstärkning av personalen vid länsstyrelserna och överståthållarämbetet.

Propositionen har hänvisats, såvitt angår förslagen till ändring i kommunallagarna, till konstitutionsutskottet, beträffande förslaget till förstärkning av personalen vid länsstyrelserna och överståthållarämbetet, till statsutskottet samt i övrigt till bevillningsutskottet.

Beträffande författningsförslagens lydelse, i vad desamma behandlats av bevillningsutskottet, hänvisas till utskottets hemställan.

Till behandling i samband med propositionen, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, har utskottet förehafat följande motioner, nämligen:

1) de likalydande motionerna nr 327 i första kammaren av herr *Lindblom* m. fl. och nr 457 i andra kammaren av herr *Skagerlund* m. fl., vari hemställt, »att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 345 måtte besluta,

att uppgifter enligt 33 § och 42 § 3 mom. taxeringsförordningen, i senare fallet i vad de avse utdelning, skola vara avlämnade senast 15 februari under taxeringsåret,

att taxeringsnämndsordförandena fortfarande skola omhänderhava längdföringen och att för detta arbete skall utgå en ersättning av statsmedel med 8 öre för skattskyldig,

att ledamöter och suppleanter i länsprövningsnämnd skola utses av länsstyrelsen, och

att ersättningen till ledamot av prövningsnämnd och fastlighetsprövningsnämnd bestämmas till 18 kronor för dag, om vederbörande är bosatt å sammanträdesorten, och eljest till 24 kronor för dag, samt att för resedagar resekostnads- och traktamentsersättning utgår enligt klass II C i allmänna rese-reglementet»;

2) de likalydande motionerna nr 336 i första kammaren av herr *Gustaf Elofsson* m. fl. och nr 470 i andra kammaren av herr *Nilsson* i Göteborg m. fl., vari hemställt, att arvoden till ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd måtte utmätas i överensstämmelse med de sakkunnigas förslag, innebärande en kostnadsökning utöver nu utgående ersättningar av omkring 666,000 kronor, att ersättningarna till ledamöter i prövningsnämnd måtte bestämmas så, att rekryteringen av ledamöter i nämnden icke helt omöjliggöres, samt att administrativa detaljer måtte utmönstras ur lagtexten;

3) de likalydande motionerna nr 353 i första kammaren av herr *Norden-son* m. fl. och nr 491 i andra kammaren av herr *Lundberg* i Hälsingborg m. fl., vari hemställt, »att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 345 måtte vidtaga sådan ändring i det framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen, att de i 36 § 1 mom. tredje stycket i förslaget omförmälda skattskyldiga må tillgodonjuta anstånd med självdeklarations avlämnande till den 31 mars»;

4) de likalydande motionerna nr 355 i första kammaren av herr *Velander* m. fl. och nr 492 i andra kammaren av herr *Lundberg* i Hälsingborg m. fl., vari hemställt, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 345 måtte vidtaga sådana ändringar i och tillägg till det framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen, *att* en central nämnd, organiserad i huvudsaklig överensstämmelse med vad som gäller beträffande den centrala krigskonjunkturskattenämnden, inrättas med uppgift att främja enhetlighet i taxeringen genom en rådgivande, ledande och övervakande verksamhet och att på begäran av skattskyldig meddela förhandsuttalanden i beskattningsfrågor, *samt att* de synpunkter, som framförts i motionerna och i ett av Stockholms handelskammare och Sveriges industri-förbund avgivet yttrande, därvid måtte beaktas;

5) motionen nr 335 i första kammaren av herrar *Linnér* och *Albert Andersson*, vari hemställts, att ändringar i enlighet med vad i motionen föreslagits måtte vidtagas i de av Kungl. Maj:t framlagda förslagen;

6) motionen nr 352 i första kammaren av herrar *Franzon* och *Anderberg*, vari hemställts, att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 345 måtte besluta om en omläggning av fastighetstaxeringsorganisationen å landsbygden med den huvudsakliga utformning, som i motionen angivits;

7) motionen nr 354 i första kammaren av herr *Holmström* m. fl., vari hemställts, »att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 345 måtte vidtaga sådana ändringar i och tillägg till det framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen, att ordförande i länsprövningsnämnd skall vara landskamreraren eller annan person, som Kungl. Maj:t därtill utser för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet»;

8) motionen nr 458 i andra kammaren av herrar *Sundström* i Skövde och *Nilsson* i Kristinehamn, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att § 9 i förslag till ändring i taxeringsförordningen får följande lydelse: Länsprövningsnämnd skall bestå av landskamreraren såsom ordförande samt minst fyra, högst åtta ledamöter jämte suppleanter för dem, en för varje ledamot. Ledamöter och suppleanter utses av Kungl. Maj:t, *efter förslag av vederbörande landsting och stadsfullmäktige i stad, som ej deltagar i landsting*, för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Högst halva antalet ledamöter och suppleanter må vara ledamöter i taxeringsnämnd inom distriktet»;

9) motionen nr 468 i andra kammaren av herr *Jacobson* m. fl., vari hemställts, att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 345 måtte, med beaktande av vad i motionen anförts, vidtaga däri föreslagna förändringar i förslaget; samt

10) motionen nr 490 i andra kammaren av herrar *Persson* i Falla och *Janson* i Frändesta, vari hemställts, att riksdagen måtte vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ändring av den nuvarande taxeringsorganisationen taga hänsyn till de synpunkter och förslag, som i motionen framlagts.

De under punkterna 5 och 9 nämnda motionerna ha i vad de vore föranledda av förslaget till förstärkning av personalen vid länsstyrelserna och överståthållarämbetet hänvisats till statsutskottet, medan motionerna i övrigt hänvisats till bevillningsutskottet.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, i vad motionerna hänvisats till bevillningsutskottet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna.

I motionen I: 335 har hemställts, att det nuvarande antalet ledamöter i länsprövningsnämnd, förutom ordföranden minst 8 högst 15, skall bibehållas samt att ledamöter och suppleanter i nämnden skola utses av länsstyrelsen.

Beträffande ordförandeskapet i länsprövningsnämnden har hemställts, att Kungl. Maj:t skall utse ordförande, som icke är landskamrerare. På omständigheterna i det särskilda fallet finge bero, huruvida landshövdingen skulle utses till ordförande. Landskamreraren borde bibehållas vid sin nuvarande ställning såsom verklig ledare av taxeringsarbetet i länet. Såsom hittills borde han i princip vara föredragande i prövningsnämnden, dock med möjlighet att annan tjänsteman förordnades till föredragande. I stället för den i propositionen föreslagna taxeringsintendentensbefattningen borde inrättas en länsassessorsbefattning. Innehavaren av denna befattning borde förutom de uppgifter, som för närvarande åligga biträdande landskamrerare, kunna under landskamrerarens ledning handhava utbildningen av nyutsedda taxeringsnämndsordförande och kronoombud, meddela råd och upplysningar samt verkställa utredningar i tidskrävande och svårbedömbara taxeringsärenden. Slutligen har i motionen hemställts, att de sammanträden, som jämlikt 59 och 75 §§ taxeringsförordningen före taxeringsarbetets början äga rum för förberedande överläggningar rörande tillämpningen av de allmänna grunderna vid den allmänna fastighetstaxeringen samt för överläggningar rörande taxeringsarbetet vid den årliga taxeringen, skola bibehållas såsom sammanträden inför länsstyrelsen och icke, såsom i propositionen föreslagits, äga rum inför landskamreraren.

I motionen I: 352 ha framställts vissa önskemål beträffande fastighetstaxeringen å landsbygden, nämligen att denna taxering i första instans borde anförtros åt blott ett slag av nämnder, vilka skulle utses efter i stort sett samma grunder som de nuvarande beredningsnämnderna. Vidare borde fastighetstaxeringsdistrikten sammanföras gruppvis till större enheter, för vilka borde utses en gemensam fastighetstaxeringskonsulent. Denne borde under taxeringsintendentens ledning utöva den konsulterande och övervakande verksamhet, som jämlikt 65 och 66 §§ taxeringsförordningen enligt deras i propositionen föreslagna lydelse skall ankomma på ordförande i fastighetstaxeringsnämnd. Slutligen borde fastighetsprövningsnämndsarbetet omorganiseras med utgångspunkt från att detta genom den i motionen föreslagna omorganisationen av arbetet i första instans torde kunna påbörjas en månad tidigare än för närvarande.

I motionen II: 468, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, har föreslagits, att de särskilda taxeringsnämnder, som provisoriskt inrättats för handhavande av taxeringen av aktiebolag och andra juridiska personer med undantag av oskifta dödsbon och familjestiftelser, borde jämväl för kommande år bibehållas såsom ett provisorium samt att en saklig utredning borde företagas i frågan om dessa nämnders införande såsom obligatorisk institution. Huruvida en framflyttning av tiden för avlämnande av uppgifter av arbetsgivare m. fl. till den 31 januari kunde medföra någon märkbar lättnad funne motionärerna tvivelaktigt. Lättnad borde beredas taxeringsnämndsordförandena på så sätt att ersättning utginge för under taxeringsarbetet anlitat biträde. I fråga om tiden för anförande av besvär över taxeringsnämnds beslut har föreslagits, att denna bibehålles oförändrad till den 15 juli. Motio-

närerna ha slutligen föreslagit, att den rätt att utfärda anmaning, varom stadgas i 32 § 3 mom taxeringsförordningen, borde tilläggas även taxeringsrevisor och att motsvarande rätt jämlikt 35 § 2 mom. första stycket enligt dess i propositionen föreslagna lydelse borde tillkomma jämväl taxeringsrevisor och taxeringsinspektör.

I motionen II: 490 har föreslagits, att den för aktiebolag och bokföringspliktiga rörelseidkare stadgade rätten till anstånd med självdeklarations avlämnande till den 31 mars bibehålles oförändrad. Den för fullgörande av anmaning stadgade minsta tidsfristen av 5 dagar efter delfåendet av densamma har föreslagits utsträckt till 14 dagar, möjligtvis med den inskränkningen att, där särskilt angivna skäl förebragtes, tiden finge förkortas. Slutligen har föreslagits införande av bestämmelser, som normera bokgranskningsinstitutet, samt regler angående bevisning i taxeringsprocessen.

I anledning av den genom propositionen föreslagna bestämmelsen i 36 §, att rätten till anstånd för vissa skattskyldiga med självdeklarations avlämnande skall inskränkas till den 15 mars, samt det på grund härav i de likalydande motionerna I: 353 och II: 491 framställda yrkandet, att dylikt anstånd fortfarande skall få tillgodonjutas till den 31 mars, ha *Sveriges industriförbund* och *Sveriges köpmannaförbund* i till utskottet ingivna skrivelser förklarat sig till alla delar instämma i vad som anförts och yrkats i de nämnda motionerna. Ifrågavarande sammanslutningar vore villiga att, om den hittillsvarande deklara-tionsfristen för de med motionerna avsedda skattskyldiga lämnades oförändrad, tillstålla sina medlemmar en enträgen uppmaning att avlämna deklaration snarast möjligt och endast, då så befunnes oundgängligen nödvändigt, senare än den 15 mars. Från *Sveriges grossistförbund* har utskottet mottagit en skrivelse av likartat innehåll. I till utskottet ingivna skrivelser ha *Stockholms handelskammare*, *Östergötlands och Södermanlands handelskammare*, *Smålands och Blekinge handelskammare*, *Gotlands handelskammare*, *Skånes handelskammare*, *handelskammaren i Göteborg*, *Västergötlands och norra Hallands handelskammare*, *handelskammaren i Karlstad*, *handelskammaren för Örebro och Västmanlands län*, *handelskammaren i Gävle*, *Västernorrlands och Jämtlands läns handelskammare* samt *Norrbottens och Västerbottens läns handelskammare* uttalat sin anslutning till vad industriförbundet anført och förklarat sig villiga att under nämnd förutsättning rikta motsvarande uppmaning till sina medlemmar. Även *Sveriges advokatsamfund* har i skrivelse till utskottet uttalat sig emot förevarande i propositionen framlagda förslag.

*Taxeringsnämndsordföranden*s riksförbund har däremot i skrivelse till utskottet tillstyrkt Kungl. Maj:ts förslag i sistnämnda hänseende. Vad i motionen II: 490 föreslagits i fråga om tiden för avgivande av svar å anmaning har av riksförbundet avstyrkts. Förbundet har icke velat tillstyrka i motionen II: 468 föreslagen ändring av propositionens förslag angående tiden för besvärns anförande hos prövningsnämnd. Det i motionen II: 458 framställda yrkandet angående sättet för utseende av ledamöter och suppleanter i läns-

prövningsnämnd har av förbundet i princip tillstyrkts. Förbundet har vidare uttalat sig för de i de likalydande motionerna I: 355 och II: 492 framställda yrkandena om inrättande av en central nämnd. Yrkandena i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 ha av förbundet tillstyrkts liksom de i motionen I: 352 gjorda yrkandena om omläggning av fastighetstaxeringen i första instans.

I skrivelse till utskottet har *Sveriges häradsskrivareförenings styrelse* upptagit frågan om arbetet med längdföringen till behandling, därvid styrelsen motsatt sig längdföringens överflyttande till häradsskrivarna.

I en till utskottet ställd skrivelse har *häradsskrivaren Birger Steen* uttalat önskemål om närmare anknytande av häradsskrivarna till taxeringsverksamheten.

Av *landskamreraren Elias Brandel* har till utskottet ingivits en promemoria rörande den föreslagna omorganisationen av beskattningsväsendet.

Från finansdepartementet har slutligen under hand till utskottet för kännedom överlämnats en av *häradsskrivaren Josef Engqvist* upprättad promemoria jämte därvid fogat tillägg med förslag till vissa ändringar i debiterings- och uppbördsorganisationen.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 24 har bevillningsutskottet vid 1941 års riksdag behandlat vissa frågor angående taxeringsväsendets organisation samt därvid framhållit angelägenheten av att en förbättring av förhållandena på ifrågavarande område komme till stånd. Utskottet syftade därvid närmast på en snabbare process och ökade garantier för beskattningsmålens riktiga avgörande. I utlåtande över vissa i ämnet väckta motioner hade kammarrätten upplyst att planer föreläge på en utredning inom ämbetsverket rörande omorganisation av detta. Utskottet förutsatte, att denna utredning skulle igångsättas snarast möjligt. Därest det, på sätt kammarrätten antytt, under utredningens gång skulle visa sig erforderligt för att åstadkomma en snabbare handläggning av besvärsmålen, att jämväl beskattningsnämndernas verksamhet upptoges till omprövning, funne utskottet lämpligt att utredningen gåves en sådan vidgad omfattning.

Med anledning härav bemyndigade Kungl. Maj:t den 19 september 1941 chefen för finansdepartementet att tillkalla högst sex sakkunniga för utredning av frågan om beskattningsmyndigheternas organisation m. m. Med stöd av nämnda bemyndigande tillkallade chefen för finansdepartementet den 25 september 1941 såsom sakkunniga presidenten N. J. E. Quensel, ordförande, ledamoten av riksdagens första kammare G. I. Anderson i Arboga, kammarrättsrådet S. Norrman, landskamreraren A. T. Rietz, ledamoten av riksdagens första kammare, t. f. underståthållaren K. G. A. Sandström samt ingenjören S. Wallin, Norrviken. Ingenjör Wallin avled den 3 juni 1942. I hans ställe förordnades icke annan sakkunnig.

De sakkunniga, vilka antogo benämningen beskattningsorganisationssakkunniga, avgåvo den 11 november 1941 förslag till vissa provisoriska åtgärder i syfte att under år 1942 stärka det för den årliga taxeringen grundlägg-

gande arbete, som utfördes inom taxeringsnämnderna. Förslaget, vilket i propositionerna nr 350 och 351 underställdes 1941 års riksdag under dess höst-session, bifölls i huvudsak av riksdagen (skr. nr 524 och 517).

Med skrivelse den 16 mars 1942 avgåvo de sakkunniga första delen av sitt betänkande, innefattande förslag till ändrad organisation av kammarrätten (SOU 1942: 18). Nämnade förslag förelades i propositionerna nr 289 och 290 1942 års riksdag samt bifölls i huvudsakliga delar av densamma (skr. nr 462 och 436).

Därjämte avgåvo de sakkunniga den 28 september 1942 förslag om ytterligare vissa provisoriska åtgärder i ändamål att under innevarande år åstadkomma en förbättrad taxering i taxeringsnämnderna. Sistnämnda förslag har varit föremål för remissbehandling men i övrigt icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

De sakkunniga ha sedermera slutfört sitt uppdrag och med skrivelse den 25 november 1942 avlämnat andra delen av sitt betänkande, innefattande *förslag till ändrad organisation av beskattningsnämnderna och förstärkning av landskontorens arbetskraft m. m.* (SOU 1942: 49). Betänkandet innefattar åtskilliga författningsförslag, vilka — med utslutning av de förslag, som avse författningar vilkas utfärdande bör ske i administrativ ordning — såsom *Bilaga A* fogats vid ovannämnda statsrådsprotokoll.

Över betänkandet ha efter remiss yttranden avgivits av ett flertal myndigheter och sammanslutningar.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen, i vad desamma behandlats av bevillningsutskottet, tillåter sig utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen:

Inrättande av särskilda taxeringsnämnder, s. 58—75,

Åtgärder för beredande av lättnad i taxeringsnämndsordförandenas arbete, s. 75—95,

Kronoombudets uppgifter vid taxeringen, s. 95—97,

Valperiod för ledamöter i taxeringsnämnd, s. 97—99,

Övervakningen av taxeringsnämndernas arbete, s. 99—101,

Instruktionskurser för ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd, s. 101—102,

Arvoden åt ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd, s. 103—106,

Prövningsnämndernas sammansättning m. m., s. 106—124,

Prövningsnämndernas arbetsformer m. m., s. 124—129,

Prövningsnämndernas arbetsperiod, s. 129—142,

Beskattningsnämnderna i första instans vid den allmänna fastighetstaxeringen, s. 142—151,

Fastighetsprövningsnämnderna, s. 152—155,

Central granskning av länsanvisningar för den allmänna fastighetstaxeringen, s. 155,

Särskild fastighetstaxering, s. 156—157,

Särskild utbildning av taxeringstjänstemän, s. 201—204,

Förbud för befattningshavare å landskontor att mot ersättning biträda skattskyldig med upprättande av deklARATIONER m. m., s. 207—208,

Åtgärder för vinnande av enhetlighet i rättstillämpningen på taxeringsväsendets område, s. 208—227,

Viss deklarationskontroll, s. 227—235, samt

Specialmotivering, s. 238—279.

Utskottets yttrande.

Någon tvekan torde icke kunna råda därom att taxeringsförfarandet hos beskattningsnämnderna för närvarande är behäftat med avsevärda brister. På grund av dessa brister, vilka hänföra sig till beskattningsnämndernas såväl organisation som arbetssätt, förefinnes uppenbarligen risk för att taxeringsarbetet icke bedrivs med den effektivitet, som är erforderlig för vinnande av ett riktigt taxeringsresultat. Detta förhållande är så mycket mera otillfredsställande, som därigenom den vid beskattningen grundläggande principen om likformighet och rättvisa vid skattebördans fördelning kan befaras icke bli tillgodosedd i den utsträckning, som är önskvärd. Behovet av en omorganisation av beskattningsnämnderna har framträtt särskilt starkt under de senaste åren med den betydande stegring av taxeringsarbetets svårighetsgrad och omfattning, som därunder ägt rum. Utskottet vill fördenskull uttala sin tillfredsställelse över att förslag till ändrade bestämmelser på förevarande område nu förelagts riksdagen.

De i propositionen framlagda förslagen innebära i huvudsak följande. Beträffande taxeringsnämnderna föreslås, att särskilda taxeringsnämnder tillskapas för att handha taxeringen av vissa grupper av skattskyldiga, vilkas deklARATIONER för sin behandling erfordra speciell sakkunskap, att längre tid beredes för arbetet i vissa taxeringsnämnder, att en del arbetsuppgifter avlastas från ordförandena i taxeringsnämnderna och i stället åläggas vederbörande häradskrivare eller tjänsteman i stad samt att ledningen och övervakningen av arbetet i taxeringsnämnderna från länsstyrelsens sida förstärkes. I fråga om prövningsnämnderna föreslås en fastare organisation och en längre arbetsperiod i syfte att därigenom vinna en allsidigare behandling av målen och som följd härav en minskning av antalet besvär till skattedomstolarna. Vad angår den allmänna fastighetstaxeringen föreslås en förstärkning av ledningen av arbetet i beredningsnämnderna samt, såsom följd av den ändrade organisationen av prövningsnämnderna vid den årliga taxeringen, viss ändring i organisationen av fastighetsprövningsnämnderna. Därjämte föreslås en mindre förlängning av fastighetstaxeringsnämndernas och fastighetsprövningsnämndernas arbetsperiod. För att länsstyrelserna skola kunna fullgöra de ledande och övervakande uppgifter, som avses skola ankomma på länsstyrelserna, föreslås förstärkning av deras personal. En särskild taxeringsavdelning föreslås skola inrättas å varje landskontor. Slutligen föreslås viss utvidgad uppgiftsskyldighet vid taxering, närmast för att förbättra kontrollen beträffande jordbrukares deklARATIONER.

Mot huvudgrunderna för de framlagda förslagen angående beskattningsnämndernas organisation och arbetssätt har utskottet intet att erinra. I detta sammanhang vill utskottet framhålla, att så komplicerade och för lekmännen svåröverskådliga som skatteförfattningarna numera blivit, torde det få anses ofrånkomligt, att vid taxeringens verkställande i större utsträckning än vad hittills varit fallet anlitas på beskattningsområdet utbildade tjänstemän. Av vikt är emellertid, att — trots den ökade användningen av tjänstemän inom beskattningsnämnderna — lekmannelementet, som av gammalt i vårt land ansetts betydelsefullt för åstadkommande av en rättvis beskattning, fortfarande äger möjlighet att göra sig gällande. Den lösning av hit hörande spörsmål, som i propositionen föreslagits, synes utskottet väl avvägd.

Utskottet övergår härefter till att närmare behandla de i propositionen berörda frågorna, i den mån anledning förefinnes till särskilda uttalanden från utskottets sida.

Särskilda taxeringsnämnder.

Enligt 4 § taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse äro taxeringsdistrikten i regel lokala, d. v. s. taxeringsnämnd skall taxera alla skattskyldiga inom ett visst geografiskt område. I särskilda fall må dock länsstyrelsen vid uppdelning av kommun i flera taxeringsdistrikt förordna, att vid taxering av viss grupp eller vissa grupper skattskyldiga eller vid särskild fastighetstaxering eller vid virkestaxering annan indelning skall tillämpas än som föreskrives för taxeringen i övrigt. Med stöd av detta stadgande ha inom vissa större städer — bland annat Stockholm och Göteborg — inrättats särskilda taxeringsnämnder för taxering av sådana skattskyldiga, beträffande vilka större sakkunskap kräves vid taxeringens verkställande. Särskilda taxeringsnämnder ha företrädesvis inrättats för taxering av juridiska personer och rörelseidkare. Detta i 4 § taxeringsförordningen lämnade medgivande är emellertid begränsat till skattskyldiga inom en och samma kommun.

Genom utfärdade författningar ha vid 1942 och 1943 års taxeringar provisoriskt inrättats särskilda taxeringsnämnder, en eller flera inom varje län. Dessa särskilda nämnder ha handhaft taxeringen av sådana skattskyldiga, som skola upptagas i avdelningarna B och C av inkomstlängden, nämligen skattskyldiga som icke äro fysiska personer, oskifta dödsbon eller familjestiftelser. I propositionen har föreslagits, att de sålunda meddelade provisoriska bestämmelserna skola intagas i taxeringsförordningen, varigenom nyssnämnda grupper av skattskyldiga definitivt skulle överföras till särskilda taxeringsnämnder. För vinnande av en klarare terminologi ha därvid övriga taxeringsnämnder i förslaget erhållit benämningen lokala taxeringsnämnder. Enligt beskattningsorganisationssakkunnigas förslag skulle därjämte även fysiska personer, som äro rörelseidkare och ha ordnad bokföring, avslutad medelst vinst- och förlustkonto (d. v. s. sådana rörelseidkare, som använda

formulär 8 a såsom bilaga till deklARATIONEN), taxeras av de särskilda nämnderna. I propositionen har emellertid i detta hänseende avvikelser skett från sakkunnigförslaget. Med hänsyn till svårigheten att finna en tillfredsställande uppdelning av rörelseidkarna mellan de särskilda och de lokala taxeringsnämnderna har departementschefen ansett, att fysiska personer, som äro rörelseidkare, fortfarande skola taxeras i lokala nämnder. I anslutning härtill anses en förstärkning av de lokala nämnderna böra ske. Departementschefen föreslår sålunda, att länsstyrelsen skall förordna lämplig person att såsom taxeringskonsulent inom visst område av länet, omfattande ett antal taxeringsdistrikt, granska och införa vederbörande taxeringsnämnd föredraga deklARATIONER och andra uppgifter, vilka avgivits av sådana rörelseidkare som äro fysiska personer, oskifta dödsbon eller familjestiftelser. Antalet taxeringskonsulenter beräknas för hela landet till omkring 150.

Då den genom de provisoriska bestämmelserna införda anordningen med särskilda taxeringsnämnder, såsom departementschefen framhållit, utfallit väl, tillstyrker utskottet förslaget om intagande i taxeringsförordningen av föreskrifter i detta hänseende. Vad angår spörsmålet om vilka grupper av skattskyldiga, som lämpligen böra överföras till dylika nämnder, finner väl utskottet skäl tala för de sakkunnigas förslag om överförande jämväl av vissa fysiska personer, som äro rörelseidkare, till de särskilda nämnderna. Med hänsyn särskilt till de av departementschefen berörda svårigheterna att åstadkomma en tillfredsställande uppdelning av rörelseidkarna i förevarande avseende anser dock utskottet dessa skattskyldiga tills vidare och i avbidan på att erfarenhet vinnes om verkningarna av den nya organisationen böra taxeras i de lokala nämnderna. Utskottet ansluter sig sålunda till den i propositionen intagna ståndpunkten, att allenast aktiebolag och andra juridiska personer, med undantag av oskifta dödsbon och familjestiftelser, skola hänföras till de särskilda nämnderna. Inrättas i ett län flera särskilda nämnder, bör enligt utskottets mening uppdelningen av de skattskyldiga ske efter deras art och ej efter lokal fördelningsgrund. Den i propositionen föreslagna förstärkningen av de lokala taxeringsnämnderna med särskilda taxeringskonsulenter finner utskottet påkallad.

Av vad nu anförts framgår, att utskottet icke kan tillstyrka det i motionen II: 468 framställda yrkandet, att de särskilda nämnderna skola bibehållas såsom ett provisorium.

Deklarationstiden för bokföringspliktiga skattskyldiga.

Enligt 36 § 1 mom. tredje stycket taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse äger verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock annan, som under nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, tillgodonjuta anstånd med självdeklarations avlämnande till den 31 mars under taxeringsåret, därest dess räkenskapsår gått till ända senare än den 31 oktober året näst före taxeringsåret. Den, som vill begagna dylikt an-

stånd med självdeklarations avlämnande, skall senast den 15 februari under taxeringsåret härom göra skriftlig anmälan hos ordföranden i taxeringsnämnden.

Såsom ett led i föreslagna åtgärder i syfte att bereda taxeringsnämndsordförandena längre tid för deras arbete har i propositionen förordats, att anståndstiden för ovannämnda grupper av skattskyldiga måtte förkortas till den 15 mars. Därjämte har föreslagits upphävande av ovannämnda anmälningskyldighet. De sakkunniga, som föreslagit berörda begränsning av anståndstiden, anförde till stöd härför bland annat, att de självdeklarationer, som avgåves av bokföringspliktiga skattskyldiga, av naturliga skäl vore de besvärligaste att granska. Det medförde fördenskull för taxeringsnämnderna uppenbara olägenheter, att dessa deklarationer icke behöfve ingivas förrän senast den 31 mars. De sakkunniga framhöllo vidare, att även i sådana fall, säkerligen ej sällan förekommande, då deklarationsskyldigheten kunnat tidigare fullgöras, vederbörande skattskyldige ändock gärna utnyttjade det medgivna anståndet.

I de likalydande motionerna I: 353 och II: 491 samt i motionen II: 490 har yrkats, att anståndstiden för ifrågavarande skattskyldiga måtte bibehållas oförändrad till den 31 mars. Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen ha vidare Sveriges industriförbund och ett flertal andra näringsorganisationer i skrivelser till utskottet instämt i berörda yrkande, varjämte förbundet och näringsorganisationerna förklarat sig villiga att, om den hittillsvarande deklarationsfristen lämnas oförändrad, tillstålla sina medlemmar en enträgen uppmaning att avlämna deklaration snarast möjligt och endast, då så befinnes oundgängligen nödvändigt, senare än den 15 mars.

Utskottet finner för sin del uppenbart, att ett bibehållande av den nuvarande anståndstiden för bokföringspliktiga skattskyldiga kan komma att medföra olägenheter med avseende å taxeringsnämndernas arbete. Framför allt kan detta bliva fallet i fråga om de särskilda taxeringsnämnderna, vilka — om alla skattskyldiga av detta slag skulle till fullo utnyttja anståndstiden — knappast torde kunna utföra något egentligt taxeringsarbete före mars månads utgång. Utskottet finner fördenskull skäl tala för den i propositionen föreslagna begränsningen av anståndstiden. Därest skattskyldig, varom här är fråga, icke medhinner att färdigställa deklarationen före den lagstadgade tiden, förefinnes möjlighet att jämlikt 36 § 1 mom. fjärde stycket efter ansökan erhålla ytterligare anstånd. Med hänsyn till de av näringsorganisationerna gjorda utfästelserna att verka för ett tidigare avlämnande av deklarationerna och under förväntan att dessa utfästelser även leda till åsyftat resultat anser sig emellertid utskottet kunna förorda, att den nuvarande anståndstiden tills vidare bibehålles oförändrad. Utskottet tillstyrker sålunda bifall till de i de likalydande motionerna I: 353 och II: 491 samt i motionen II: 490 framställda yrkandena. Skulle det likväl visa sig, att ett tidigare avlämnande av deklarationerna icke kan i erforderlig omfattning uppnås på frivillighetens väg, bör enligt utskottets mening frågan om en begränsning av anståndstiden för ifrågavarande skattskyldiga tagas under förnyad omprövning.

Tiden för avlämnande av löneuppgifter och uppgifter angående utdelning m. m.

Enligt 33 § och 36 § 3 mom. taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse skola senast den 15 februari under taxeringsåret vissa uppgifter avlämnas till ledning vid annans taxering beträffande under nästföregående år till annan utbetalade belopp, nämligen *dels* av arbetsgivare angående av honom utbetald avlöning, arvode, annan ersättning för utfört arbete eller pension, *dels* av försäkringsanstalt rörande utbetald livränta eller eljest på grund av pensionsförsäkring hos anstalten utgivet belopp, *dels* av den, som driver trävarurörelse eller eljest yrkesmässigt avverkar skog å annans mark, beträffande utgivet vederlag för upplåten avverkningsrätt till skog, *dels ock* av den, som utbetalt royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av patent, mönster eller dylikt i fråga om de sålunda utbetalda beloppen. Jämlikt 42 § 3 och 4 mom. taxeringsförordningen samt förordningen den 12 februari 1943 om kupongskatt är bland annat den, som utbekommit utdelning å svenska aktier eller å andelar i svenska ekonomiska föreningar eller från utländsk juridisk person, skyldig att till ledning för egen taxering vid mottagandet av utdelningen avgiva särskild uppgift därom. Uppgifterna angående aktieutdelning skola enligt närmare föreskrifter i kupongskatteförordningen senast fyra månader efter det utdelningen blivit tillgänglig för lyftning av vederbörande bolag insändas till kupongskattekontoret. I 10 § kupongskatteförordningen i dess nuvarande lydelse föreskrives vidare, att de till kupongskattekontoret inkomna uppgifterna om aktieutdelning, som avse det årets taxering, skola senast den 15 februari varje år tillställas vederbörande länsstyrelse för att tjäna till ledning vid taxeringen. Övriga enligt 42 § 3 mom. avgivna uppgifter angående utdelning (d. v. s. sådana uppgifter som avse utdelning å andelar i svensk ekonomisk förening eller från utländsk juridisk person) skola enligt 42 § 4 mom. i dess nuvarande lydelse för varje år avlämnas senast den 15 februari nästföljande år av den som mottagit uppgifterna.

I propositionen föreslås i överensstämmelse med sakkunnigförslaget, att tiden för avlämnande till taxeringsmyndighet av uppgifter enligt 33 § och 42 § 3 mom. bestämmes till senast den 31 januari under taxeringsåret. Förslaget motiveras i huvudsak med att taxeringsnämndsordföranden därigenom skulle kunna tidigare än nu är möjligt sortera inkommande uppgifter av detta slag, att ordförandens deklarationsgranskning icke skall fördröjas i avbidan på dylika uppgifter samt att möjlighet beredes för löntagare, vilka vid deklARATIONernas upprättande i stor utsträckning torde vara beroende av uppgifter från vederbörande arbetsgivare å de under beskattningsåret åtnjutna löneförmåner, att i god tid fullgöra sin deklarationsskyldighet.

I de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 har yrkats, att uppgifter enligt 33 § och 42 § 3 mom., i senare fallet i vad de avse utdelning, skola vara avlämnade senast den 15 februari under taxeringsåret. Till stöd för detta

yrkande har i motionerna framhållits bland annat, att det vore synnerligen tvivelaktigt, huruvida någon nämnvärd vinst skulle uppstå vid genomförandet av ifrågavarande förslag beträffande möjligheten för taxeringsnämndsordförandena att tidigare kunna påbörja taxeringsarbetet samt att det skulle bereda svårigheter för många arbetsgivare att till den 31 januari avlämna löneuppgifterna. Liknande synpunkter ha framhållits även i motionen II: 468.

Enligt utskottets mening vinnes genom den föreslagna framflyttningen av tiden för avlämnandet av ifrågavarande uppgifter framför allt den fördelen, att löntagare kunna förväntas tidigare än nu är fallet erhålla uppgift från vederbörande arbetsgivare å under beskattningsåret åtnjutna lönebelopp, vilken uppgift i ett stort antal fall torde ur kontrollsynpunkt vara behövlig vid deklarationens upprättande. Därigenom möjliggöres för sådana skattskyldiga att tidigare än nu avlämna deklarationerna. Att framflyttningen av ovannämnda tid kan medföra viss olägenhet för mindre företagare, vilka sakna ordnad bokföring, läser icke kunna bestridas. Såvitt utskottet kan finna, torde dock denna olägenhet icke kunna anses vara av den betydelse, att densamma bör hindra förslaget genomförande. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att förslaget tillstyrkts eller lämnats utan erinran i så gott som alla de avgivna yttrandena. Propositionen i förevarande del tillstyrkes sålunda av utskottet.

Med det anförda har utskottet alltså tagit ställning till de i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i motionen II: 468 framställda yrkandena om avslag å propositionen i ifrågavarande avseende.

Överflyttning av vissa arbetsuppgifter från taxeringsnämndsordförandena till häradsskrivarna.

I propositionen föreslås, att från taxeringsnämndsordförandena skola avlastas vissa arbetsuppgifter. Sålunda skola enligt propositionen häradsskrivarna och vederbörande tjänsteman i stad upprätta och tillhandahålla ordförandena stommar till avdelning A av inkomstlängden, grundade på mantalslängden och upptagande samtliga personer inom taxeringsdistriktet, vilka kunna antagas bliva föremål för taxering. Utskottet, som finner denna anordning ändamålsenlig, tillstyrker förslaget.

Därjämte föreslås i propositionen, att taxeringsnämndsordförandenas befattning med förandet av avdelning A av inkomstlängden skall begränsas till införande av de uppgifter, som krävas för att uträkna taxerad inkomst eller taxerat belopp, ävensom angivande av denna inkomst och detta belopp. Å häradsskrivarna skall däremot ankomma att införa ortsavdrag samt verkställa uträkning av den beskattningsbara inkomsten eller det beskattningsbara beloppet ävensom summera längden. Därigenom kommer framför allt det besvärliga arbetet med den s. k. bankningen att överflyttas från taxeringsnämndsordförandena till häradsskrivarna.

I de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 har yrkats, att taxeringsnämndsordförandena fortfarande skola omhändervärd längdföringen i nu angivna hänseende och att för detta arbete skall utgå ersättning av statsmedel med 8 öre för skattskyldig.

Sveriges häradsrättsförenings styrelse har i skrivelse till utskottet förklarat sig instämma i motionernas syfte. Styrelsen har emellertid därjämte uttalat, att det måhända vore rationellare att lägga arbetet med och ansvaret för längdföringen på kronoombuden hos taxeringsnämnderna.

Utskottet finner den i propositionen föreslagna överflyttningen av längdföringen i nu ifrågavarande hänseende från taxeringsnämndsordförandena till häradsrättsförenings lämplig och tillstyrker sålunda det i propositionen framlagda förslaget. Såsom departementschefen jämväl framhållit är den del av arbetet med längdföringen, som kommer att övertagas av häradsrättsförenings, fortfarande att anse såsom ett led i taxeringen.

Av vad nu anförts framgår, att utskottet icke kan tillstyrka bifall till de i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 framställda yrkandena i förevarande ämne.

Arvodet åt ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd.

Arvodena till ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna utgå av statsmedel och stå i visst förhållande till det redovisade arbetet enligt särskilda av Kungl. Maj:t fastställda grunder. Jämlikt 145 § 4 mom. taxeringsförordningen bestämmer Kungl. Maj:t årligen det belopp, som skall ställas till förfogande för varje länsstyrelse såsom ersättning för taxeringsarbetet. Vad som ställes till länsstyrelsernas förfogande för ersättning åt ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna, för ersättning såvitt angår årlig taxering åt Stockholms stad och för det i samband med taxeringsarbetet lämnade biträde av tjänstemän i övriga städer samt vad som utanordnas till kommuner såsom bidrag till kostnader för taxeringsarbetet må enligt samma författningsrum sammanlagt utgöra högst ett belopp, motsvarande 3 procent av grundbeloppet för hela riket av den i den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten ingående botten-skatten, sådant grundbeloppet beräknats enligt taxeringsnämndernas beslut. Enligt vad utskottet inhämtat motsvara de av Kungl. Maj:t under år 1943 beviljade ersättningsarna för ovannämnda ändamål tillhoppa omkring en procent av berörda grundbelopp.

Till ledning för bestämmandet av ifrågavarande arvoden ha taxeringsnämndsordförandena att avlämna uppgifter angående omfattningen av det genomgångna arbetsmaterialet. Dessa uppgifter sammanställas länsvis, varvid för olika arbetsenheter beräknas ett fastställt pris enligt en i propositionen (s. 103) återgiven sammanställning. Härjämte beräknas ett tillägg av 50 kronor för varje taxeringsdistrikt. På detta sätt erhålles ett beräknat gemensamt ersättningsbelopp för samtliga ordförande och kronoombud i länets taxeringsnämnder, vilket sedan underställes Kungl. Maj:ts prövning. Även om det sålunda begärda beloppet beviljas, betyder emellertid detta ej att

varje ordförande och kronoombud erhåller just den summa, som efter en matematisk uträkning motsvarar hans på angivet sätt registrerade arbetsprestationer. Länsstyrelsen skall nämligen enligt 145 § 4 mom. sista stycket vid fördelningen av det anvisade beloppet fästa avseende »på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga och därå nedlagda skicklighet, tid och arbete». Jämkning äger därjämte rum till förmån för ordförandena och kronoombuden i de mindre taxeringsdistrikten.

Enligt de sakkunnigas förslag skulle arvoden till ordförande och kronoombud höjas på så sätt att *dels* ersättningen för jordbruksbilaga höjdes från 30 till 50 öre, *dels* den s. k. tilläggsersättningen höjdes från 50 till 100 kronor per distrikt och *dels* å arvodesbeloppen utginge ett dyrtidstillägg med 20 procent. De sålunda föreslagna höjningarna beräknades motsvara en kostnadsökning av omkring 666,000 kronor.

Departementschefen har med hänsyn till det statsfinansiella läget och de åtgärder, som genomförts i syfte att åstadkomma ett pris- och lönestopp, funnit en allmän höjning av taxeringsarvodena icke nu kunna ifrågakomma. Däremot har ansetts rimligt, att ersättningen för de arbetsenheter, för vilka ersättningen med hänsyn till arbetets beskaffenhet vore alltför låg i förhållande till de för övriga arbetsenheter utgående ersättningarna, något höjdes. I enlighet därmed, har departementschefen i så måtto tillstyrkt de sakkunnigas förslag, att ersättningsbeloppet för jordbruksbilaga höjdes från 30 till 50 öre, varigenom beräknats uppkomma en kostnadsökning av cirka 80,000 kronor.

Emellertid har i propositionen avsetts, att kostnaderna för de föreslagna taxeringskonsulenterna hos de lokala nämnderna delvis skulle komma att motsvaras av minskade ersättningar till ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna. Departementschefen har i detta sammanhang anfört, att med nuvarande ersättningsgrunder skulle en taxeringskonsulent, som hade att granska 1,000 rörelseidkardeklarationer, äga uppbära ersättning med cirka 1,400 kronor. Departementschefen har dock ansett nödvändigt att något höja ersättningen till taxeringskonsulenterna. Med ett beräknat antal av ungefär 150 taxeringskonsulenter för hela landet har den årliga kostnadsökningen, inclusive resekostnader, antagits komma att uppgå till cirka 50,000 kronor.

Enligt propositionen synes sålunda, att döma av de nu anförda siffrorna, hava åsyftats, att den nu utgående ersättningen för taxering av rörelseidkare skulle i huvudsak frångå taxeringsnämndsordförandena och i stället tillfalla taxeringskonsulenterna.

I de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 har yrkats, att arvoden till ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd måtte bestämmas i överensstämmelse med de sakkunnigas förslag. Vidare har i motionen II: 468 hemställts, att ersättning måtte utgå till taxeringsnämndsordförande för av honom under taxeringsarbetet anlitat biträde.

Enligt vad utskottet inhämtat uppgingo de av Kungl. Maj:t beviljade ersättningarna för arbetet i taxeringsnämnderna vid innevarande års taxering — bortsett från Stockholms stad, där ersättningarna utgå efter särskilda grunder

— till sammanlagt 2,949,200 kronor. Med hänsyn till att dessa ersättningar vid 1938 års taxering utgjorde allenast 1,990,000 kronor ha således ersättningarna sedan sistnämnda år ökat med omkring 48 procent. Då denna stegring emellertid torde motsvaras av ökade arbetsuppgifter för taxeringsnämnderna, innebär densamma icke någon verklig arvodeshöjning för ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna.

Vid ställningstagandet till det i propositionen framlagda förslaget, att kostnaderna för de blivande taxeringskonsulenterna väsentligen skola motsvaras av minskade ersättningar till ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna, bör till en början beaktas, att antalet rörelseidkare är jämförelsevis ringa i förhållande till det totala antalet skattskyldiga. Medan hela antalet i inkomstlängd upptagna skattskyldiga, för vilka fastställts beskattningsbar inkomst eller taxerat belopp, vid 1943 års taxering utgjorde omkring 2.800,000, torde vid samma års taxering antalet rörelseidkare kunna antagas ha uppgått till omkring 200,000 eller således till cirka 7 procent av förstnämnda antal. Givet är dock att proportionen mellan rörelseidkare och andra skattskyldiga kan variera inom de olika taxeringsdistrikten. Om vidare hänsyn tages till att en del rörelseidkare komma att taxeras av de särskilda taxeringsnämnderna, där taxeringskonsulent ej skall förordnas, skulle måhända vid tillämpning av de i propositionen föreslagna beräkningsgrunderna arvodesminskningen i många taxeringsdistrikt ej komma att uppgå till mera betydande belopp.

Utskottet har emellertid icke kunnat undgå att finna den i propositionen föreslagna nedsättningen av arvodena till ordförandena och kronoombuden obillig gentemot dessa. Även om taxeringskonsulent granskat och inför taxeringsnämnden föredragit en rörelseidkardeklaration, åvilar dock ansvaret för taxeringen taxeringsnämnden och därvid närmast ordföranden. Visst tekniskt arbete i samband med taxeringen såsom längdföring och meddelande av underrättelse om avvikelse från deklarationen skall därjämte fortfarande ombesörjas av ordföranden. Syftet med de i den föreliggande propositionen föreslagna lättnaderna åt ordförandena måste ju även anses vara att bereda dem möjlighet att ägna mera tid åt sina kvarvarande arbetsuppgifter. Med beaktande härav och med hänsyn till att enligt allmänt utbredd uppfattning redan de nuvarande arvodena äro för låga har utskottet funnit en höjning av ordförandearvodena böra vidtagas. Utskottet har därvid stannat för att föreslå en höjning av det sammanlagda ersättningsbeloppet med 200,000 kronor utöver vad som enligt propositionen skulle tillkomma ordförandena. Genom denna höjning skulle ordförandena dels beredas viss gottgörelse för det arbete med rörelseidkardeklarationer, som oavsett konsulenternas granskning ankommer på ordförandena, och dels erhålla någon ökning av arvodet i övrigt, i den mån sådan ökning kan anses påkallad.

I detta sammanhang vill utskottet understryka, att den nu föreslagna höjningen av taxeringsnämndsordförandenas arvoden lika litet som den för närvarande tillämpade taxan för ersättningarnas beräkning är avsedd att ligga till grund vid beräkandet av arvodet till varje särskild ordförande. Liksom

hittills skall taxan med de av utskottet nu förordade jämkningarna i densamma allenast tjäna till ledning vid Kungl. Maj:ts beslut om storleken av de belopp, som skola ställas till varje länsstyrelses förfogande för ifrågavarande ändamål. Länsstyrelserna böra däremot fortfarande äga frihet att med beaktande av föreliggande omständigheter — exempelvis taxeringsdistriktets svårighetsgrad eller den omsorg, varmed arbetet utförts — vidtaga jämkningar vid arvodenas fördelning.

Med det anförda har utskottet besvarat de i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 framställda yrkandena. Det i motionen II: 468 framförda yrkandet om ersättning till taxeringsnämndsordförande för av honom anlitat biträde kan utskottet icke tillstyrka.

Ordförandeskapet i prövningsnämnd.

Enligt 9 § 2 mom. taxeringsförrordningen i dess nuvarande lydelse är landshövdingen — i Stockholm överståthållaren eller, om han icke är tillstädes, underståthållaren — ordförande i prövningsnämnd med rättighet att deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

I propositionen har i överensstämmelse med sakkunnigförslaget förordats, att landskamreraren skall vara ordförande i prövningsnämnden och tillika ledamot av densamma samt att en ny befattning — taxeringsintendenten — skall inrättas å landskontoren för handläggning av landskamrerarens nuvarande taxeringsuppgifter. Till stöd för detta förslag har departementschefen anført bland annat, att då prövningsnämnden hade att avgöra ärenden, som till stor del vore av rättslig karaktär och ofta av invecklad sådan, vore det naturligt att på ordföranden ställdes det kravet, att han vore väl förtrogen med de rättsregler, som gällde på beskattningsväsendets område. Detta krav vore så mycket mera berättigat som ordföranden icke borde besitta lägre kvalifikationer på ifrågavarande område än den tjänsteman, som bevakade det allmännas rätt hos prövningsnämnden. I likhet med de sakkunniga funne departementschefen landshövdingen icke lämpligen böra ifrågakomma som prövningsnämndens ordförande, då denne som regel icke besutte särskilda kunskaper och erfarenheter på beskattningsväsendets område. Den person, som bäst motsvarade de krav vilka med hänsyn till uppgiftens beskaffenhet borde ställas å ordföranden i prövningsnämnden, vore enligt departementschefens mening landskamreraren.

I motionen I: 335 har yrkats, att prövningsnämnden skulle erhålla en av Kungl. Maj:t utsedd ordförande, som icke vore landskamrerare, samt att på omständigheterna finge bero, huruvida landshövdingen skulle utses därtill eller ej. Landskamreraren borde däremot bibehållas vid sin nuvarande ställning såsom verklig ledare av taxeringsarbetet inom länet.

I motionen I: 354 har yrkats, att ordförande i prövningsnämnd skulle vara landskamreraren eller annan person, som Kungl. Maj:t därtill utsåge för en tid av 4 år bland personer, som vore valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Till stöd för detta yrkande har anförts bland an-

nat, att det övervägande antalet landskamrerare sannolikt väl fyllde förutsättningarna för ifrågavarande uppdrag men att så icke alltid kunde antagas bliva fallet. Särskilt vid övergången till den nya ordningen vore det av vikt, att en prövning av vederbörande befattningshavares lämplighet såsom ordförande komme till stånd och att Kungl. Maj:t hade möjlighet att förordna annan person såsom ordförande.

Utskottet finner i likhet med de sakkunniga och departementschefen den nuvarande ordningen i fråga om ordförandeskapet i prövningsnämnden icke vara tillfredsställande. Enligt föreskrift i taxeringsförordningen är visserligen landshövdingen ordförande i prövningsnämnden, men han lär i regel icke ha tagit någon närmare befattning med prövningsnämndens arbete. Att landshövdingen efter genomförandet av den i propositionen föreslagna omorganisationen av prövningsnämnderna skulle kunna kvarstå såsom ordförande i prövningsnämnden finner utskottet — med hänsyn jämväl till landshövdingens övriga ämbetsåligganden — helt uteslutet. Av synnerlig vikt är också, att det nuvarande systemet, enligt vilket landskamreraren har det avgörande inflytandet i prövningsnämnden men utan att hava ansvar för de meddelade besluten, bringas att upphöra.

Den i motionen I: 354 föreslagna anordningen, att landskamreraren ej skulle vara självskriven ordförande i prövningsnämnden utan att Kungl. Maj:t skulle äga att, där så befundes lämpligt, utse annan person till ordförande, finner utskottet icke böra ifrågakomma, då därigenom bland annat skulle uppstå en bristande enhetlighet i organisationen, som icke vore tillfredsställande.

Vid utskottets ställningstagande till propositionen har frågan gällt, huruvida landskamreraren eller någon utom länsstyrelsen stående person borde vara ordförande i prövningsnämnden. Utskottet har därvid funnit tveksamt, om den i propositionen liksom även av de sakkunniga valda lösningen med landskamreraren såsom ordförande i prövningsnämnden ur alla synpunkter vore den bästa. Någon anledning till farhågor för att landskamrerarna, därest de bleve ordförande i prövningsnämnderna, ej skulle handha sina nya arbetsuppgifter på ett opartiskt sätt har utskottet visserligen icke ansett vara förhanden. Utskottets tveksamhet har i stället berott därpå att landskamreraren i den nya organisationen, trots ordförandeskapet i prövningsnämnden, komme att intaga en ledande ställning i fråga om taxeringsarbetet inom länet. I sin egenskap av opartisk ordförande i prövningsnämnden finge han vidare fatta ståndpunkt till yrkanden som framställts och utredningar som verkställts av honom underlydande personal, vilket i principiellt hänseende måste anses mindre lämpligt. Ur denna synpunkt sett skulle enligt utskottets mening en länsstyrelsen utomstående person såsom ordförande i prövningsnämnden varit att föredraga.

Därest uppdraget såsom ordförande i prövningsnämnden skulle lämnas åt annan än landskamreraren, befarar emellertid utskottet, att detta skulle innebära en väsentlig försvagning av den i propositionen föreslagna prövningsnämndsorganisationen. Att i sådant fall på ordföranden uppställa kra-

vet på samma kunskap om skatteförfattningarna och deras tillämpning som den landskamreraren besitter vore naturligen icke möjligt. Enligt utskottets mening torde dock detta krav icke kunna eftergivvas, därest prövningsnämndsarbetet skall kunna bedrivas med den effektivitet, som med den nya organisationen avsetts. Ordföranden bör, om han skall kunna hävda sig gentemot den befattningshavare, som bevakar det fiskaliska intresset hos prövningsnämnden, besitta minst samma kompetens som denne. Är detta icke fallet, lär någon förbättring i fråga om prövningsnämndernas arbetssätt knappast kunna påräknas genom omorganisationen. Svårigheter skulle säkerligen även möta att finna lämpliga personer, som äro villiga att för den långa tid det här gäller stå till förfogande för uppdraget såsom ordförande i prövningsnämnden. Att en anordning med en länsstyrelsen utomstående ordförande skulle förorsaka ökade kostnader för staten torde även vara uppenbart.

Utskottet har således funnit övervägande skäl tala för att landskamreraren blir ordförande i prövningsnämnden och tillstyrker fördenskull propositionen i denna del. De i motionerna I: 335 och I: 354 framställda yrkandena avstyrkas sålunda av utskottet.

Ehuru utskottet, såsom framgår av vad ovan anförts, icke ansett kunna befaras, att de nuvarande landskamrerarna skulle i sina nya arbetsuppgifter intaga en fiskalisk inställning till förekommande frågor, finner sig utskottet dock böra understryka, att iakttagandet av en fullständig opartiskhet från ordförandens sida utgör en nödvändig förutsättning för att prövningsnämnden skall kunna fungera på det sätt som avsetts.

I propositionen har föreslagits, att de förberedande sammanträden, som enligt 59 och 75 §§ hållas vid allmän fastighetstaxering och årlig taxering, skola äga rum inför landskamreraren och ej, såsom nu är föreskrivet, inför länsstyrelsen eller landskamreraren. I motionen I: 335 har yrkats, att dessa sammanträden skulle bibehållas såsom sammanträden inför länsstyrelsen. Under erinran att, såsom framgår av vad nu nämnts, ifrågavarande sammanträden redan enligt gällande bestämmelser kunna hållas inför landskamreraren får utskottet avstyrka bifall till motionen.

Antalet ledamöter i prövningsnämnd och sättet för deras utscende.

Enligt 9 § 1 mom. taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse skola länsprövningsnämnderna bestå av minst 8, högst 15 ledamöter, vilka utses årligen av länsstyrelsen bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Vidare stadgas i 89 §, att innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå 2 personer till ledamöter i prövningsnämnden. Minst halva antalet ledamöter i prövningsnämnden skall utses bland dem, som sålunda av taxeringsnämnderna föreslagits. Enligt samma grunder utser länsstyrelsen suppleanter till ett antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter i nämnden.

I propositionen föreslås sådan ändring av 9 §, att länsprövningsnämnd skall bestå av — förutom landskamreraren såsom ordförande — minst 4, högst 8 ledamöter jämte suppleanter för dem, en för varje ledamot. Ledamöter och suppleanter skola utses av Kungl. Maj:t för en tid av 4 år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Högst halva antalet ledamöter och suppleanter må vara medlemmar i taxeringsnämnd inom distriktet. Bestämmelsen i 89 § om skyldighet för taxeringsnämnderna att föreslå 2 av sina medlemmar såsom ledamöter i prövningsnämnd skall enligt propositionen upphävas. Länsstyrelserna ha nämligen ansetts kunna oberoende av denna föreskrift för Kungl. Maj:t framlägga förslag rörande vilka medlemmar av taxeringsnämnd, som eventueilt böra ingå såsom ledamöter i länsprövningsnämnden. Såsom framgår av vad nyss sagts har den del av ledamöterna och suppleanterna i prövningsnämnden, som äro medlemmar i taxeringsnämnd, ansetts böra begränsas från »minst halva antalet» till »högst halva antalet» ledamöter och suppleanter. Syftet härmed har varit, att taxeringsnämndsmedlemmarna icke skola erhålla alltför stort inflytande i prövningsnämnden.

Den från ett till fyra år förlängda mandattiden har motiverats med önskemålet om kontinuitet i prövningsnämndens avgöranden.

Vad angår antalet ledamöter i prövningsnämnden — vilket såsom ovan nämnts för närvarande skall vara minst 8, högst 15 — föreslogo de sakkunniga, att prövningsnämnden skulle bestå av, förutom ordföranden, 4 ledamöter jämte en suppleant för varje ledamot. Till motivering för detta förslag anförde de sakkunniga bland annat, att prövningsnämndens ledamöter hittills i regel brukat fördela sig å subkommittéer, som var för sig behandlade åt dem överlämnade ärenden. Antalet ledamöter i dessa subkommittéer syntes i allmänhet växla från 3 till 5. Då dessa ledamöter vore ense om beslutet, förekomme som regel ingen som helst sakbehandling i den samlade prövningsnämnden, såvida icke beslutet skilde sig från landskamrerarens yrkande eller fråga vore om ärende av mera vidlyftig eller svårartad beskaffenhet. De sakkunniga ansågo sig fördenskull böra föreslå, att antalet ledamöter och suppleanter i prövningsnämnden begränsades på sätt förut nämnts.

Departementschefen har funnit det nuvarande antalet ledamöter i prövningsnämnden alltför stort för att nämnden skulle kunna fungera rationellt. Anledningen till att antalet ledamöter bestämts så högt som skett hade närmast varit, att nämnden skulle äga tillgång till lokalkännedom beträffande olika delar av länet. Det kunde emellertid ifrågasättas, särskilt beträffande ett större län, huruvida 15 ledamöter kunde äga en mera ingående kännedom om länets olika delar. I de fall, då behov av lokalkännedom föreläge, kunde detta tillgodoses genom att medlem av vederbörande taxeringsnämnd inkallades för att lämna erforderliga upplysningar, varom föreskrift finnes i 95 § av förslaget. Departementschefen har dock funnit det av de sakkunniga föreslagna antalet ledamöter vara för litet för att möjliggöra att olika kategorier skattskyldiga bleve på lämpligt sätt representerade i nämnden.

Med hänsyn härtill föreslås, att prövningsnämnden skall bestå av — förutom ordföranden — minst 4 och högst 8 ledamöter jämte motsvarande antal suppleanter samt att det skall ankomma på Kungl. Maj:t att för varje län bestämma det antal ledamöter, som skall ingå i prövningsnämnden. Därest denna består av blott 5 medlemmar, böra samtliga dessa eller deras suppleanter vara närvarande för att nämnden skall vara beslutför. Utgöres nämnden av större antal medlemmar, torde för beslutförhet icke kunna krävas mera än att ordföranden och 4 ledamöter eller suppleanter äro tillstädes.

I 97 § har intagits en bestämmelse om att efter framställning av länsprövningsnämnd Kungl. Maj:t äger medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å 2 avdelningar, vardera bestående av landskamreraren såsom ordförande och 4 ledamöter. Motsvarande föreskrift angående fastighetsprövningsnämnd finnes i 72 § 2 mom.

I motionen I: 335 har yrkats, att nuvarande antalet ledamöter i prövningsnämnden bibehålles.. Till stöd härför har framhållits bland annat, att prövningsnämnden borde vara utrustad med ett starkt och mångsidigt lekmanna-element samt att det i propositionen föreslagna antalet ledamöter icke i detta hänseende kunde ge samma resultat som det nuvarande antalet.

Utskottet finner i likhet med departementschefen det nuvarande antalet ledamöter i prövningsnämnden alltför stort för att nämnden skall kunna fungera rationellt. På grund härav kan utskottet icke tillstyrka bifall till det i ovannämnda motion framställda yrkandet. Då det emellertid inom vissa län kan råda olika förhållanden inom skilda delar av länet, har inom utskottet — med hänsyn till betydelsen av att lokal- och personkännedom finnes företrädd inom prövningsnämnden, i den mån så låter sig göra — ifrågasatts, huruvida icke möjlighet kunde beredas för Kungl. Maj:t att, när så befinnes påkallat, efter förslag av länsstyrelsen öka antalet ledamöter. Utskottet har vid övervägande härav likväl funnit, att det knappast är möjligt att på denna väg tillföra prövningsnämnden något större mått av lokal- och personkännedom. För vinnande av sådan kännedom synes enligt utskottets mening i stället böra begagnas den i propositionen anvisade möjligheten, att medlem av vederbörande taxeringsnämnd inkallas till prövningsnämndens sammanträde för lämnande av erforderliga upplysningar. Utskottet tillstyrker således propositionen i denna del.

Såsom ovan nämnts föreslås i propositionen, att ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd, som för närvarande förordnas av länsstyrelsen, i stället skola utses av Kungl. Maj:t. I administrativ ordning avses skola föreskrivas, att länsstyrelse skall avgiva förslag dels angående det antal personer, varav prövningsnämnden skall bestå, dels ock å personer, lämpliga att såsom ledamöter och suppleanter deltaga i nämndens arbete. Ifrågavarande ändring har föranletts av en önskan att giva prövningsnämndsledamöterna en mera självständig ställning i förhållande till landskamreraren, vilken det hittills ålegat att hos länsstyrelsen föredraga ärenden angående förordnande av ledamöter i prövningsnämnden.

I de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i motionen I: 335 har yrkats, att ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av länsstyrelsen. Till stöd för detta yrkande har framhållits bland annat, att länsstyrelsen på grund av sin personkännedom torde äga den största möjligheten att träffa ett riktigt val samt att med hänsyn till landskamrerarens förändrade ställning något hinder icke borde möta mot motionärernas förslag.

Vidare har i motionen II: 458 yrkats sådan ändring av 9 § enligt den i propositionen föreslagna lydelsen, att ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av Kungl. Maj:t efter förslag av vederbörande landsting och stadsfullmäktige i stad, som ej deltagar i landsting. Till stöd härför har framhållits, att propositionen i ifrågavarande hänseende innebure en ytterligare koncentration av makten att utse ledamöter i nämnden i länsstyrelsens hand samt att prövningsnämnderna skulle erhålla en betydligt starkare position, om de kunde förankras i de kommunala beslutande församlingarna.

Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund, som redan i avgivet remissyttrande uttalat sig för det i sistnämnda motion framförda förslaget, har i skrivelse till utskottet framhållit, att vid bifall till samma motion de av vederbörande landsting och stadsfullmäktige avgivna förslagen borde upptaga minst dubbla antalet namn och att länsstyrelsen borde yttra sig över desamma.

Vidkommande först frågan, huruvida ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av Kungl. Maj:t eller av länsstyrelsen får utskottet såsom sin mening uttala, att den i propositionen föreslagna omorganisationen av prövningsnämnderna torde medföra, att de i prövningsnämndsarbetet deltagande tjänstemännen — landskamreraren och taxeringsintendenten — komma att utöva starkt inflytande på detta arbete. Det synes vid sådant förhållande ligga vikt uppå, att förefintliga möjligheter att stärka lekmannelementets inflytande tillvaratagas. Genom den i propositionen föreslagna anordningen, att ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av Kungl. Maj:t få dessa en mera auktoritativ ställning än om desamma såsom hittills skolats utses av länsstyrelsen. Utskottet tillstyrker sålunda det i propositionen framlagda förslaget i detta hänseende. De i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i motionen I: 335 framställda yrkandena, att ledamöter och suppleanter skola utses av länsstyrelsen avstyrkas följaktligen av utskottet.

I syfte att möjliggöra att ledamöter och suppleanter utses ur en vidare krets än som förutsattes i propositionen anser sig utskottet böra i anledning av motionen II: 458 föreslå, att vederbörande landstings förvaltningsutskott samt stadsfullmäktige i stad, som ej deltagar i landsting, skola avgiva förslag till ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd, upptagande högst dubbla antalet ledamöter och suppleanter. Förslaget skall tillställas länsstyrelsen för att vara tillgängligt vid upprättandet av länsstyrelsens förslag i ifrågavarande hänseende. Länsstyrelsen skall dock icke vara bunden av de sålunda avgivna förslagen, vilka emellertid böra åtfölja länsstyrelsens eget förslag vid dettas överlämnande till Kungl. Maj:t. Föreskrifter i ifrågavarande hänseende synas böra utfärdas i administrativ ordning.

Ersättning till ledamöter i fastighetsprövningsnämnd och prövningsnämnd.

Enligt 145 § 8 mom. taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse äga ledamöter i fastighetsprövningsnämnd eller i prövningsnämnd att för sin inställelse till sammanträde med nämnden åtnjuta *dels* resekostnadsersättning enligt reseklass II i allmänna resereglementet, *dels* arvode med belopp, som för dygn, varunder sammanträde ägt rum, utgör 12 kronor, om de äro bosatta å sammanträdesorten, och 16 kronor, om de ej äro bosatta å sammanträdesorten, samt för dygn, varunder sammanträde ej ägt rum, motsvarar traktamentsersättning enligt traktamentsklass D i allmänna resereglementet.

I propositionen har föreslagits höjning av ifrågavarande ersättning till 24 respektive 32 kronor om dagen, vilka belopp enligt 145 § 11 mom. för närvarande utgå till särskilda ledamöter av kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering och virkestaxering. Bestämmelserna om ersättning till prövningsnämndsledamöter ha i samband därmed överflyttats till nämnda författningsrum. Därjämte har föreslagits, att dessa ledamöter skola åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning enligt rese- och traktamentsklass I B i allmänna resereglementet. Departementschefen har till stöd för den föreslagna höjningen av ersättningen anfört bland annat, att denna höjning syntes skälig med hänsyn till det ökade ansvar och det mera omfattande arbete, som enligt förslaget komme att åvila ledamöterna i prövningsnämnden, samt att enligt förslaget särskild ersättning icke utginge för det arbete utöver sammanträdesdagarna, som avsåges skola ankomma på ledamöterna.

I de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 har yrkats, att ersättningen till ledamöter i fastighetsprövningsnämnd och prövningsnämnd måtte bestämmas till 18 respektive 24 kronor för dag samt att resekostnads- och traktamentsersättning måtte utgå enligt rese- och traktamentsklass II C i allmänna resereglementet. Å andra sidan har i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 yrkats höjning av ifrågavarande ersättning, utöver vad i propositionen föreslagits, samt att under alla förhållanden dagarvode borde utgå för de dagar, då studium av akter och promemorior bedreves före sammanträdena.

Utskottet finner den i propositionen föreslagna ersättningen skälig och tillstyrker följaktligen propositionen i denna del. De i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 framställda yrkandena avstyrkas sålunda av utskottet.

Tiden för anförande av besvär hos prövningsnämnd.

Enligt propositionen har tiden för anförande av besvär hos prövningsnämnd av skattskyldig, vilken tid enligt nuvarande bestämmelser utgår den 15 juli i länen och den 10 augusti i Stockholm, föreslagits till den 31 juli, lika för Stockholm och riket i övrigt. Denna ändring sammanhänger med att enligt förslaget tiden för avslutandet av arbetet i taxeringsnämnd i vissa fall

kan inträda först den 15 juni. Besvärstidens bestämmande till den 31 juli är sålunda föranlett av hänsyn till de skattskyldigas behov av erforderlig tid för besvärns anförande.

Utskottet tillstyrker propositionen i denna del och avstyrker följaktligen i motionen II: 468 framställt yrkande, att ifrågavarande besvärstid bibehålles oförändrad.

Beskattningsnämnderna vid allmän fastighetstaxering.

Enligt nuvarande bestämmelser är den allmänna fastighetstaxeringen i första instans anordnad olika för landet och i städerna. På landet finnas beredningsnämnder, som uppgöra förslag till taxering, och fastighetstaxeringsnämnder, som pröva dessa förslag och besluta om taxering. I städerna finnas endast fastighetstaxeringsnämnder, vilka omedelbart verkställa taxeringen.

I propositionen föreslås bibehållande av den nuvarande organisationen med både beredningsnämnd och fastighetstaxeringsnämnd på landet. Med syfte att erhålla en förbättrad fastighetstaxering föreslås emellertid, att fastighetstaxeringsnämndens ordförande skall leda och övervaka arbetet i beredningsnämnderna inom fastighetstaxeringsdistriktet. Den, som förordnats att vara ordförande i fastighetstaxeringsnämnd, kan i följd härav icke förordnas till ordförande i beredningsnämnd inom distriktet, vilket enligt nuvarande bestämmelser är medgivet. Därjämte föreslås en mindre utsträckning av fastighetstaxeringsnämndens och fastighetsprövningsnämndens arbetsperiod.

I motionen I: 352 har yrkats, att fastighetstaxeringen i första instans på landsbygden anförtros åt endast ett slag av nämnder samt att fastighetstaxeringsdistriktet sammanförs gruppvis till större enheter, för vilka utses en gemensam fastighetstaxeringskonsulent.

Enligt utskottets mening torde den i propositionen föreslagna ledningen och övervakningen av arbetet i beredningsnämnderna från fastighetstaxeringsnämndsordförandens sida vara ägnad att medföra ett förbättrat taxeringsresultat. Även om måhända fog kan finnas för mera genomgripande ändringar i fråga om fastighetstaxeringen, anser sig utskottet i detta sammanhang icke kunna taga ställning till längre gående åtgärder än som i propositionen föreslagits. Utskottet tillstyrker fördenskull propositionen i förevarande hänseende och avstyrker följaktligen de i motionen I: 352 framställda yrkandena.

Förbud för vissa befattningshavare att mot ersättning biträda skattskyldig med upprättande av deklARATIONER m. m.

Departementschefen har i propositionen yttrat, att han i likhet med de sakkunniga ansåge förbud böra införas för befattningshavare å landskontor att mot ersättning lämna skattskyldiga inom länet biträde med upprättande av deklARATIONER eller andra i skatteförfattningarna avsedda uppgifter eller annat

biträde i skatteärenden. Vidare har anförts, att bestämmelser därom torde böra utfärdas i administrativ ordning.

Utskottet finner vad departementschefen sålunda uttalat väl motiverat men ifrågasätter, huruvida icke ett förbud av detta slag borde gälla jämväl för befattningshavare vid kammarrätten.

Åtgärder för vinnande av enhetlighet i rättstillämpningen på taxeringsväsendets område.

Enligt de sakkunnigas förslag skulle inrättas en för hela riket gemensam *riksskattenämnd* med uppgift att främja likformigheten i taxeringen mellan de olika länen samt att därutöver utöva en rådgivande verksamhet för beskattningsmyndigheterna. Nämnden skulle även övertaga de uppgifter, som nu äro anförtrodda mellankommunala prövningsnämnden.

Departementschefen har i propositionen framhållit såsom en brist i taxeringsorganisationen, att intet centralt organ finnes, som hade till uppgift att verka för enhetlighet i taxeringen genom en rådgivande, ledande och övervakande verksamhet. Emellertid vore departementschefen icke beredd att för närvarande tillstyrka inrättandet av en riksskattenämnd. Det syntes befogat att, innan denna fråga upptoges till slutlig prövning, avvakta erfarenheterna av de nu föreslagna reformerna. Departementschefen har vidare yttrat, att man, om denna mening godtoges, tills vidare finge lita till landskamreraremötena för vinnande i görligaste mån av enhetlighet i taxeringen.

I de likalydande motionerna I: 355 och II: 492 har yrkats, att en central nämnd, organiserad i huvudsaklig överensstämmelse med vad som gäller beträffande den centrala krigskonjunkturskattenämnden, inrättas med uppgift att främja enhetlighet i taxeringen genom en rådgivande, ledande och övervakande verksamhet och att på begäran av skattskyldig meddela förhandsuttalanden i beskattningsfrågor.

Utskottet vill för sin del erinra om att 1941 års riksdag på hemställan av samma års bevillningsutskott (betänkande nr 33) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhållit om utredning och förslag rörande bland annat frågan om inrättandet av ett auktoritativt organ med befogenhet att göra uttalanden i beskattningsfrågor till ledning för taxeringsmyndigheterna och de skattskyldiga. Enligt utskottets mening torde den nya taxeringsorganisationen, även om densamma eljest kan antagas komma att medföra goda verkningar med avseende å taxeringsförfarandet, icke kunna avhjälpa avsaknaden av ett centralt organ med uppgift att verka för enhetlighet i taxeringen genom en rådgivande, ledande och övervakande verksamhet. Visserligen hava landskamreraremötena likaledes till uppgift att verka för enhetlighet i taxeringen, men dessa torde ingalunda kunna fylla behovet av en central nämnd. Utskottet, som finner angeläget att ett centralt organ snarast kommer till stånd, anser sig fördenskull böra i anledning av de likalydande motionerna I: 355 och II: 492 hemställa om riksdagsskrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om framläggande för riksdagen snarast möjligt av förslag om inrättande av ett sådant organ.

För vinnande av enhetlighet i rättstillämpningen torde skattedomstolarnas avgöranden och därvid i främsta rummet de av regeringsrätten meddelade utslagen äga en ej ringa betydelse. För dessa utslag redogöres i regeringsrättens årsbok, varvid flertalet mål, nämligen de som ej bliva föremål för ett mera utförligt referat, återfinnas under notisavdelningen för de på finansdepartementets föredragning avgjorda mål och ärenden. Från och med årgång 1933 av denna årsbok har emellertid en stark nedskärning ägt rum beträffande nämnda notisavdelning. Notiserna äro ofta avfaldade på sådant sätt, att därav ej framgår vare sig den i målet föreliggande tvistefrågan eller huru denna blivit löst. Att detta förhållande visat sig vara till olägenhet för taxeringsmyndigheterna framgår bland annat därav att föreningen Sveriges landskamrerare i en den 7 november 1938 dagtecknad skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt om åtgärder för möjliggörande av en mera fullständig redigering av berörda notisavdelning.

Då utskottet finner angeläget, att alla de åtgärder bliva vidtagna, som kunna främja en enhetlig rättstillämpning på taxeringsväsendets område, anser sig utskottet böra i detta sammanhang understryka vikten av att de hinder, som må förefinnas för en mera fullständig redigering av regeringsrättens årsbok, snarast bliva undanröjda.

Viss deklarationskontroll.

Enligt 35 § 2 mom. taxeringsförordningen i dess nuvarande lydelse är efter anmaning av landskamrerare idkare av jordbruk eller skogsbruk eller rörelse skyldig avlämna uppgift om belopp, som han utbetalt till *namngiven* annan näringsidkare, därest beloppet är av beskaffenhet att i mottagarens hand utgöra intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse. Denna bestämmelse innebär, att näringsidkare, som ovan nämnts, enligt nu gällande föreskrifter icke är skyldig att annat än efter anmaning av landskamrerare meddela uppgift om till annan näringsidkare utbetalda belopp. Uppgiftsskyldigheten föreligger dessutom endast för det fall, att mottagarens namn angives i anmaningen. Någon skyldighet att meddela generella uppgifter, exempelvis beträffande utbetalda belopp till alla leverantörer eller vissa grupper av leverantörer, utan att dessas namn angivas i anmaningen, föreligger däremot ej. Med denna bestämmelse avses närmast att bereda möjlighet till kontroll av jordbrukares deklARATIONER.

I propositionen föreslås utvidgning av möjligheten till deklarationskontroll i förevarande hänseende. Enligt den föreslagna ändrade lydelsen av 35 § 2 mom. skall sålunda taxeringsintendent äga anmana idkare av jordbruk, skogsbruk eller rörelse att meddela uppgift om till andra näringsidkare utbetalda belopp, i den mån beloppen äro av beskaffenhet att i mottagarens hand utgöra intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse. Mottagarnas namn behöva därvid icke angivas i anmaningen. Rätten till anmaning angående belopp, som av näringsidkare, varom nu är fråga, utbetalts till annan namngiven näringsidkare, har vidare enligt 55 § 1 mom. tillerkänts vederbörande taxerings-

nämndsordförande och i förekommande fall vederbörande taxeringskonsulent.

Departementschefen har till stöd för det i propositionen framlagda förslaget anfört bland annat, att den utvidgade, taxeringsintendenten anförtrodda anmaningsrätten självfallet borde utövas med urskillning och omdöme. Det borde sålunda icke komma i fråga att varje år infordra uppgifter beträffande näringsidkarnas samtliga leverantörer. En dylik mera omfattande undersökning borde icke göras annat än då förhållandena därtill föranledde. I övrigt torde kontrollen böra utövas såsom en stickprovskontroll, lämpligen så att varje år uppgifter infordrades rörande viss eller vissa grupper av skattskyldiga.

Utskottet har för sin del intet att erinra mot det i propositionen framlagda förslaget i förevarande hänseende. Då emellertid den taxeringsintendenten tillagda anmaningsrätten, om densamma begagnas i alltför stor utsträckning, kan föranleda betydande svårigheter för de därav berörda näringsidkarna, vill utskottet understryka departementschefens uttalande, att denna anmaningsrätt bör utövas med urskillning och omdöme.

Enligt vad utskottet inhämtat förekommer på landsbygden ej sällan, att kringresande personer inköpa kreatur av jordbrukare för återförsäljning eller slakt. Då dessa uppköpare mestadels på grund av verksamhetens ringa omfattning ej äro bokföringspliktiga, har ifrågasatts, huruvida det i 35 § 2 mom. föreskrivna anmaningsförfarandet kunde riktas gentemot dem. Utskottet finner för sin del uppenbart, att så snart en verksamhet av angiven art kan anses hava bedrivits yrkesmässigt d. v. s. vara att hänföra till rörelse, är uppköparen skyldig att efter anmaning meddela de i nämnda författningsrum avsedda uppgifterna. Fullgör uppköparen icke denna skyldighet, är han underkastad ansvar enligt 142 § taxeringsförordningen, som stadgar bötesstraff med högst 300 kronor. Den omständigheten, att uppköparen icke kan fullgöra uppgiftsskyldigheten av den anledningen att han underlåtit att anteckna säljarens namn och adress, torde enligt utskottets mening icke kunna fritagga honom från ansvar.

Föreskrifter angående bokgranskning och om bevisning i taxeringsprocessen.

I motionen II: 490 har föreslagits införande av bestämmelser, som normera bokgranskningsinstitutet, och föreskrifter angående bevisning i taxeringsprocessen.

Vad angår frågan om bokgranskningsinstitutet finner utskottet, då några olägenheter av de nuvarande bestämmelserna i ifrågavarande hänseende icke påvisats, ej anledning tillstyrka bifall till motionen i denna del.

Beträffande spørsmålet om bevisning i taxeringsprocessen har i motionen frambållits, att taxeringsnämnderna ytterst sällan angåve några verkliga skäl för sina beslut utan endast lämnade meddelande om faktiskt gjorda avvikelser samt att samma erinringar i stort sett gällde i fråga om kammarrätten.

Utskottet finner vad sålunda anförts icke föranleda annat uttalande från utskottets sida än att taxeringsnämnderna givetvis böra vid avvikelse från

skattskyldigs deklaration meddela fullständig underrättelse angående skälen för avvikelser. Under påpekande härav avstyrker utskottet motionen jämväl i denna del.

Föreskrifter om anmaning.

Enligt 38 § 3 mom. skall vid meddelande av anmaning den anmanade föreläggas att inom viss efter omständigheterna lämpad tid av minst 5 dagar efter delfåendet fullgöra vad som i anmaningen påfordras. Departementschefen har i anslutning till detta stadgande anfört, att ändring av detsamma i syfte att tillförsäkra de skattskyldiga nödig tid för avgivande av självdeklarationer eller andra uppgifter icke syntes erforderlig. Emellertid har departementschefen understrukit angelägenheten av att taxeringsmyndigheterna vid bestämmande av den tid inom vilken deklarationer eller andra uppgifter efter anmaning skola avgivas verkligen taga hänsyn till omfattningen av de uppgifter, vederbörande skattskyldiga ha att lämna.

I motionen II: 490 har hemställts, att ovannämnda tid måtte utsträckas till 14 dagar.

Utskottet understryker det av departementschefen gjorda uttalandet om att taxeringsmyndigheterna skola vid bestämmandet av ovannämnda tid taga hänsyn till omfattningen av de infordrade uppgifterna. Med anförande härav avstyrker utskottet motionen.

I motionen II: 468 har yrkats, att den rätt att utfärda anmaning, varom stadgas i 32 § 3 mom., borde tilläggas även taxeringsrevisor samt att motsvarande rätt jämlikt 35 § 2 mom. första stycket borde tillkomma jämväl taxeringsrevisor och taxeringsinspektör. Utskottet kan icke förorda bifall till detta yrkande.

Övergångsbestämmelserna.

Med hänsyn till att prövningsnämnderna enligt den nya organisationen icke kunna förväntas träda i funktion omedelbart vid ikraftträdandet av ifrågakvarande lagstiftning, den 1 januari 1944, har utskottet funnit erforderligt att komplettera övergångsbestämmelserna med föreskrifter i fråga om *dels* handläggningen av vissa ärenden, som ankomma på prövningsnämnd, för tiden intill dess ledamöter och suppleanter blivit utsedda, *dels* ock rätt för landskamreraren att utfärda anvisningar för 1944 års taxering.

I de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 har, närmast med avseende å 33 och 38 §§ taxeringsförordningen, hemställts, att administrativa detaljer måtte utmönstras ur författningstexten. Då ett bifall till berörda yrkande förutsätter en mera omfattande omarbetning av författningstexten än utskottet i detta sammanhang kunnat verkställa, avstyrker utskottet bifall till berörda yrkande.

Däremot har utskottet företagit vissa jämkningar i 98 § andra och fjärde styckena, vilka jämkningar bland annat föranletts av den i propositionen föreslagna förlängningen av prövningsnämndens arbetsperiod.

Propositionen har till den del densamma avser förstärkning av personalen vid länsstyrelserna och överståthållarämbetet hänvisats till statsutskottet. Det tillkommer sålunda icke bevillningsutskottet att taga ställning till de i sådant hänseende framlagda förslagen. Utskottet kan dock ej underlåta att framhålla vikten av att befattningshavarna inom den nya organisationen komma att äga sådan kompetens och beredas sådan tjänsteställning, att denna organisation kan fungera på ett tillfredsställande sätt.

I övriga delar föranleder propositionen ej någon erinran från utskottets sida.

Utskottets hemställan.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 345, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas,

1) med bifall till de likalydande motionerna I: 353 av herr Nordenson m. fl. och II: 491 av herr Lundberg i Hälsingborg m. fl. samt motionen II: 490 av herrar Persson i Falla och Janson i Frändesta, den sistnämnda motionen i vad den avser deklarationstiden för bokföringspliktiga, för sin del antaga följande såsom *utskottets förslag* betecknade

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 3 § 3 mom., 11 §, 89 §, 102 §, 103 § och 141 § 3 mom. taxeringsförordningen¹ den 28 september 1928 skola upphöra att gälla, att 2 § 3 mom., 3 § 2 mom., 4 §, 5 § 2 mom., 6 § 1 mom., 7 §, 8 § 2, 3, 5 och 6 mom., 9 §, 10 §, 12—14 §§, 15 § 2 mom., 16 §, 28 §, 29 §, 32 § 2 och 3 mom., 33 §, 34 §, 35 § 2 och 3 mom., 36 § 1 och 3 mom., 38 § 3 mom., 39 § 4 mom., 41 §, 42 § 3 och 4 mom., 46 §, 49 § 4 mom., 51 §, 52 §, 55 § 1 mom.,

¹ Senaste lydelse, se *beträffande* 51 § 1930:192; *beträffande* 13 § 1 mom., 36 § 1 mom., 68 §, 87 §, 100 § 1 mom., 111 § 1 mom., 117 §, 119 § 1 och 3 mom., 123 § 1 och 3 mom. 1931:80; *beträffande* 4 § 1932:279; *beträffande* 59 § 1 mom., 145 § 8 mom. 1932:292; *beträffande* 15 § 2 mom., 101 §, 103 §, 124 a § 2 mom., 135 §, 145 § 1, 5 och 7 mom. 1934:295; *beträffande* 14 § 2 mom., 32 § 3 mom., 33 §, 35 § 2 och 3 mom., 52 §, 55 § 1 mom., 79 § 1 och 2 mom., 93 §, 140 § 1935:255; *beträffande* 8 § 3 mom. 1937:519; *beträffande* 5 § 2 mom., 12 § 1 mom., 28 §, 29 § 1 mom., 34 §, 56 § 1 mom., 76 §, 77 §, 78 §, 80 §, 86 §, 90 § 2 mom., 91 § 2 mom., 92 § 1 mom., 98 §, 99 §, 105 §, 118 §, 119 § 2 mom., 123 § 2 mom., 124 § 2 mom., 124 a § 1 mom., 145 § 4 mom. 1938:374; *beträffande* 95 § 1940:141; *beträffande* 122 § 2 mom. 1941:571; *beträffande* 42 § 4 mom. 1943:47; samt *beträffande* 38 § 3 mom., 39 § 4 mom., 49 § 4 mom., 141 § 5 mom., 143 § 2 mom., 144 § 2 mom. 1943:314.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

56 § 1 mom., 57 §, 58 § 1 mom., 59 §, 62 § 1 mom., 65 §, 66 § 2 mom., 68 §, 69 § 1 och 3 mom., 70 §, 72 §, 73 §, 75—78 §§, 79 § 1 och 2 mom., 80 §, 83 § 1 mom., 85—88 §§, 90 § 2 mom., 91 § 1 och 2 mom., 92 § 1 mom., 93—95 §§, 96 § 1 mom., 97—101 §§, 104 och 105 §§, 106 § 1 och 3 mom., 107 §, 109—113 §§, 115 §, 117—119 §§, 121—124 §§, 124 a §, 125 §, 127 §, 128 § 2 mom., 129 §, 134 §, 135 §, 139 §, 140 §, 141 § 5 mom., 143 § 2 mom., 144 § 2 och 3 mom., 145 § 1—5, 7, 8 och 11 mom. samt 146 § 1 och 3 mom. nämnda förordning skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att i samma förordning skola införas fyra nya paragrafer, benämnda 64 a §, 80 a §, 97 a § och 104 a §, av den lydelse som i det följande angives.

2 §.

3 mom. Där ej annat angives eller av sammanhanget framgår, förstås i denna förordning med *län* jämväl Stockholms stad, med *länsstyrelse* jämväl överståthållarämbetet, med *länsprövningsnämnd*, varom i 3 § 2 mom. förmäles, jämväl den i samma moment omnämnda Stockholms stads prövningsnämnd, med *landskamrerare* jämväl skattedirektören hos överståthållarämbetet samt med *taxeringsintendent* jämväl enligt 10 § förordnat allmänt ombud hos den mellankommunala prövningsnämnden ävensom i 16 § omfördäld tjänsteman. Med vederbörande länsstyrelse avses, försåvitt fråga är om den mellankommunala prövningsnämnden, överståthållarämbetet.

3 §.

2 mom. Beskattningsnämnder vid *årlig taxering* äro i första instans *taxeringsnämnder*. Taxeringsnämnderna äro dels *lokala*, var och en inom sitt lokala taxeringsdistrikt, och dels *särskilda*, de sistnämnda med uppgift att var och en inom sitt särskilda distrikt verkställa taxering som i 77 § 2 mom. avses. En lokal taxeringsnämnd i Stockholm förordnas årligen av överståthållarämbetet att, utöver nämnden eljest tillkommande göromål, såsom en för riket gemensam taxeringsnämnd (*den gemensamma taxeringsnämnden*) handlägga ärenden, som avses i 77 § 4 mom.

Över dessa nämnder äro *prövningsnämnder*.

Varje län — — — (*Stockholms stads prövningsnämnd*).

Därjämte finnes — — — (*den mellankommunala prövningsnämnden*).

4 §.

Indelning i beredningsdistrikt och fastighetstaxeringsdistrikt verkställas av länsstyrelsen senast den 31 augusti året näst före taxeringsåret. Senast den 30 november året näst före taxeringsåret fastställer länsstyrelsen indelningen i lokala taxeringsdistrikt och antalet särskilda taxeringsnämnder i länet, därvid tillika för varje särskild taxeringsnämnd skall angivas ej mindre vilka grupper av skattskyldiga, som skola taxeras av nämnden, än även huruvida nämndens distrikt skall utgöras av länet i dess helhet eller visst angivet om-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

råde inom detsamma. För stad, som ej deltagar i landsting, skall alltid utses minst en särskild taxeringsnämnd.

Åt distrikten skall givas den omfattning, som betingas av vederbörande nämnds arbetsuppgifter och anses lämplig för arbetets behöriga slutförande inom därtill anslagen tid. När skäl därtill äro, må länsstyrelsen uppdelas kommun i två eller flera lokala distrikt eller förena två eller flera kommuner å landet till ett lokalt distrikt. Fastighetstaxeringsdistrikten å landet skola göras så stora, som omständigheterna lämpligen medgiva, och alltid omfatta flera beredningsdistrikt; ett beredningsdistrikt må ej uppdelas mellan olika fastighetstaxeringsdistrikt. I särskilda fall må länsstyrelsen vid uppdelning av kommun i flera lokala taxeringsdistrikt förordna, att vid taxering för inkomst eller förmögenhet beträffande viss grupp eller vissa grupper skattskyldiga eller vid särskild fastighetstaxering eller vid virkestaxering annan indelning skall tillämpas än som föreskrives för taxeringen i övrigt.

Innan länsstyrelsen — — — drätselkammaren infordras.

5 §.

2 mom. Besvär över val av ledamöter och suppleanter må anföras hos länsstyrelsen senast före klockan tolv å femtonde dagen efter valets förrättande; och skall i övrigt om vals överklagande i tillämpliga delar gälla vad i lagen om kommunalstyrelse på landet är stadgat angående besvär över kommunalstämmas eller kommunalfullmäktiges beslut. Finner länsstyrelsen anledning förordna om nytt val på grund därav, att vid valet någon grupp av skattskyldiga icke, på sätt i 12 § 1 mom. tredje stycket sägs, blivit vederbörligen företrädd, har länsstyrelsen att meddela föreskrift, huru många ledamöter för varje grupp skola väljas. Varder det därefter företagna valet överklagat och befinnes detsamma icke böra fastställas, äger länsstyrelsen utse ledamöter i nämnden.

Över länsstyrelsens beslut må klagan icke föras.

6 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämnd består — — — fyra ledamöter.

Ordföranden förordnas av länsstyrelsen i samband med indelningen i fastighetstaxeringsdistrikt. Ej må den, som förordnats till ordförande i någon av de till distriktet hörande beredningsnämnderna, förordnas till ordförande i fastighetstaxeringsnämnden.

Av ledamöterna förordnas en av länsstyrelsen och i övrigt inträda i nämnden:

å landet:

- a) två av länets landsting valda ledamöter;
- b) vederbörande beredningsnämndsordförande; ävensom
- c) två kommunvis — — — vederbörande kommun;

och skola dessa ledamöter tjänstgöra, de av landsting valda i hela taxeringsdistriktet, beredningsnämndsordföranden, då fråga är om taxering av

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

fastighet inom ordförandens beredningsdistrikt, samt de av kommun valda, då fråga är om taxering av fastighet inom kommun, för vilken de valts; samt

i stad:

tre av — — — valda ledamöter.

Val av — — — före taxeringsåret.

Om utgången — — — och länsstyrelsen.

7 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd i län skall utgöras av medlemmarna av den i 9 § omnämnda länsprövningsnämnden samt ytterligare nio ledamöter, vilka utses av länsstyrelsen senast den 15 april under taxeringsåret. Av sistnämnda ledamöter skola tre utses bland dem, som deltagit i fastighetstaxeringsnämndernas arbete under året efter förordnande av länsstyrelsen eller val av landsting, tre bland dem, som deltagit i samma arbete efter val av kommun, samt tre bland personer inom länet, som icke deltagit i nämnda arbete men genom sin verksamhet kunna antagas besitta sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering.

Enligt samma grunder, som gälla för utseende av ovannämnda nio ledamöter, utser länsstyrelsen sex suppleanter för dem.

2 mom. Ordföranden i länsprövningsnämnden skall vara fastighetsprövningsnämndens ordförande.

8 §.

2 mom. Länsstyrelsen förordnar — — — i nämnden.

Vid samma tillfälle förordnar länsstyrelsen en person (*taxeringskonsulent*) att för visst antal lokala taxeringsdistrikt inom länet fullgöra de uppgifter, som i 80 a § sägs. Sådant förordnande skall dock icke meddelas för taxeringsdistrikt, som avses i 4 § andra stycket sista punkten.

Åt taxeringskonsulents verksamhetsområde skall givas den omfattning, som betingas av hans arbetsuppgifter.

3 mom. Därjämte skola ledamöter i taxeringsnämnden ävensom suppleanter, en för varje ledamot, väljas under december månad för nästkommande år.

Här avsedda ledamöter och suppleanter i lokal taxeringsnämnd utses å landet av kommunalstämma eller, där kommunalfullmäktige finnas, av dessa samt i stad av stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige icke finnas, av allmän rådstuga. Antalet valda ledamöter i lokal taxeringsnämnd skall, om taxeringsdistriktet består av en kommun eller del av kommun, bestämmas i sammanhang med valet och utgöra minst tre, högst åtta. Består taxeringsdistriktet av två eller flera kommuner, bestämmas antalet ledamöter från varje kommun av länsstyrelsen i samband med indelningen i taxeringsdistrikt under iakttagande att ledamöterna skola vara högst fem från varje kommun, dock sammanlagt högst tio.

I detta mom. avsedda ledamöter och suppleanter i särskild taxeringsnämnd väljas i stad, som icke deltagit i landsting eller som enligt av länsstyrelsen

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

fastställd arbetsfördelning ensam skall utgöra verksamhetsområde för en eller flera särskilda taxeringsnämnder, av stadsfullmäktige samt eljest av vederbörande landstings förvaltningsutskott. Antalet valda ledamöter i särskild taxeringsnämnd skall bestämmas i sammanhang med valet och utgöra minst fem, högst åtta, därest desamma utses av landstings förvaltningsutskott, men eljest minst tre och högst åtta. I Kalmar län skall dock för det fall, att särskild taxeringsnämnd skall vara verksam inom båda landstingsområdena, antalet ledamöter i nämnden enligt länsstyrelsens bestämmande utgöra sex eller åtta, av vilka vardera landstingets förvaltningsutskott väljer halva antalet.

5 mom. Om utgången — — — i taxeringsnämnden.

Över valen må besvär anföras i enahanda ordning, som i 5 § 2 mom. första punkten sägs. Vad i nyssnämnda mom. i övrigt finnes stadgat skall äga motsvarande tillämpning beträffande val som här avses; dock att, där fråga är om besvär över val förrättat av landstings förvaltningsutskott, diariet bevis över att klaganden besvärat sig skall ingivas till ordföranden i förvaltningsutskottet.

Finner länsstyrelsen efter besvär anledning förordna om nytt val på grund därav, att vid valet icke iakttagits bestämmelsen i 12 § 1 mom. fjärde stycket eller motsvarande bestämmelse i samma moment femte stycket första punkten, har länsstyrelsen att erinra om den ifrågavarande bestämmelsen samt att, såvitt möjligt, föreskriva vilka slag av skattskyldiga som skola väljas och antalet av varje slag.

6 mom. Vederbörande skogsvårdsstyrelse må senast den 15 februari under taxeringsåret utse ett ombud (*skogsvårdsombud*) med rättighet att vid virkestaxering deltaga i taxeringsnämndens överläggningar men icke i dess beslut.

Har skogsvårdsombud utsetts, åligger det skogsvårdsstyrelsen att ofördröjligen därom underrätta ej mindre ombudet än även ordföranden i taxeringsnämnden och länsstyrelsen.

9 §.

Länsprövningsnämnd skall bestå av landskamreraren såsom ordförande samt minst fyra, högst åtta ledamöter jämte suppleanter för dem, en för varje ledamot. Ledamöter och suppleanter utses av Kungl. Maj:t för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Högst halva antalet ledamöter och suppleanter må vara medlemmar i taxeringsnämnd inom distriktet.

10 §.

Den mellankommunala prövningsnämnden utgöres av ordförande och sju ledamöter, vilka utses av Kungl. Maj:t för en tid av fyra år. En av ledamöterna skall förordnas till vice ordförande att vid förfall för ordföranden tjänstgöra i hans ställe. För varje ledamot utser Kungl. Maj:t en suppleant.

Kungl. Maj:t förordnar för en tid av fyra år en person att vara allmänt ombud hos den mellankommunala prövningsnämnden med skyldighet att

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

fullgöra de åligganden, som hos annan prövningsnämnd ankomma på taxeringsintendenten, och ställer till hans förfogande lämpligt antal biträden. Kungl. Maj:t utser protokoll- och längdförare hos nämnden.

12 §.

1 mom. Till medlemmar — — — taxeringens verkställande.

Av kommun må till ledamot eller suppleant i beredningsnämnd, fastighets-taxeringsnämnd eller taxeringsnämnd utses allenast den, som är inom kommunen mantalsskriven, och av landsting må till ledamot eller suppleant i fastighetstaxeringsnämnd utses allenast den, som är mantalsskriven i kommun inom fastighetstaxeringsdistriktet. Av landstings förvaltningsutskott må till ledamot eller suppleant i särskild taxeringsnämnd utses allenast den, som är mantalsskriven i kommun inom nämndens verksamhetsområde; beträffande Kalmar län skall därjämte iakttagas att den, som av någotdera landstingets förvaltningsutskott väljes, skall vara mantalsskriven i kommun inom samma landstings område. Ej må annan väljas till ledamot eller suppleant än den som tillika under det år, då valet äger rum, haft att utgöra allmän kommunalskatt eller statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller särskild skatt å förmögenhet och jämväl, i den mån utskylderna vid tiden för valet varit förfallna, erlagt desamma.

Vid kommuns val av ledamöter i beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd eller lokal taxeringsnämnd, så ock vid förordnande av ledamöter i fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd skall tillses, att om möjligt såväl ägare eller brukare av fastighet som rörelseidkare, vilka bedriva inom distriktet allmänt förekommande verksamhet, samt arbetare och andra inkomsttagare komma att tillhöra nämnden ävensom att, såvitt möjligt är, kännedom om distriktets olika delar kommer att förefinnas inom densamma.

Vid val av ledamöter och suppleanter i lokal taxeringsnämnd i distrikt, som i 4 § andra stycket sista punkten avses, skall därjämte iakttagas, att sådana personer skola utses som kunna antagas besitta särskild insikt och erfarenhet i de på nämndens handläggning ankommande taxeringsfrågorna.

Till medlemmar och suppleanter i särskild taxeringsnämnd skola utses personer, som kunna antagas besitta särskild insikt och erfarenhet i de taxeringsfrågor, som ankomma på dylik nämnds handläggning. Därjämte bör tillses, att inom nämnden kännedom såvitt möjligt kommer att förefinnas om olika delar av nämndens verksamhetsområde.

2 mom. Ej må annan avsäga sig uppdrag såsom ordförande, ledamot eller suppleant i beskattningsnämnd än:

kvinna;

ämbets- eller tjänsteman, som av sin befattning är hindrad att fullgöra uppdraget;

den som är boende utom vederbörande nämnds distrikt;

vid förordnandet eller valet den som under de fyra senaste åren, det år då

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

förordnandet meddelas eller valet sker inberäknat, tjänstgjort såsom medlem i beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd eller taxeringsnämnd;

den som uppnått sextio års ålder; samt

den som eljest uppgiver hinder, vilket beträffande den som förordnats av Kungl. Maj:t eller länsstyrelse godkännes av Kungl. Maj:t eller länsstyrelsen och beträffande annan godkännes av den kommun, det landsting eller det landstings förvaltningsutskott, som förrättat valet.

3 mom. Medlem i beskattningsnämnd skall vara svensk medborgare.

Ej må sådant uppdrag utövas av den, som är omyndig eller försatt i konkurstillstånd, eller av den, som icke under näst föregående kalenderår haft att utgöra allmän kommunalskatt eller statlig inkomst- och förmögenhets-skatt eller särskild skatt å förmögenhet, ej heller av den som icke, i den mån utskylderna äro förfallna, erlagt desamma.

13 §.

1 mom. Av Kungl. Maj:t eller länsstyrelse meddelat förordnande såsom ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd kan när som helst återkallas.

Avgår medlem — — — den avgångne.

2 mom. Utebliver vald ledamot i beredningsnämnd, i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd från utlyst sammanträde och finnes icke utsedd suppleant för tillfället att tillgå, äga nämndens vid sammanträdet närvarande medlemmar att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen delta.

14 §.

1 mom. Beskattningsnämnd så ock ordförande i taxeringsnämnd må för utförande av sitt uppdrag i mån av behov åtnjuta biträde av sakkunnig, som, då fråga är om biträde åt beskattningsnämnd i första instans eller om biträde åt ordförande i taxeringsnämnd, tillkallas av vederbörande ordförande efter samråd med taxeringsintendenten men, då fråga är om biträde åt fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, utses av vederbörande nämnd. Finner taxeringsintendent nödigt att vid handläggning av taxeringsfrågor anlita biträde av sakkunnig, må han själv tillkalla sådan.

2 mom. Länsstyrelsen skall, under iakttagande av de närmare föreskrifter Kungl. Maj:t finner nödigt meddela, träffa avtal med erforderligt antal i skogshantering sakkunniga personer att, då de därtill kallas, lämna biträde som i 1 mom. sägs. Där så prövas erforderligt, må länsstyrelsen ock träffa dylikt avtal med i bokföring sakkunniga personer.

Taxeringsintendenten meddelar de sakkunniga nödiga anvisningar för fullgörande av deras uppdrag.

15 §.

2 mom. Ordförande i beskattningsnämnd i första instans äger anlita skrivbiträde, som av ordföranden tillkallas. Vid uppläggandet och kompletterandet av de längder, som skola föras hos fastighetstaxeringsnämnd och taxerings-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

nämnd i stad, där magistrat finnes, skall erforderligt biträde lämnas av upp-
börds- eller annan tjänsteman, som ställes till förfogande i Stockholm av över-
ståthållarämbetet och i annan stad av magistraten. I stad utan magistrat, där
debitering av kronoutskylder verkställas av annan än häradsskrivare, skall
erforderligt biträde lämnas av tjänsteman, som ställes till förfogande av drät-
selkammaren. I övriga städer och på landet skall biträde lämnas av veder-
börande häradsskrivare i den utsträckning Kungl. Maj:t föreskriver.

16 §.

Där så anses oundgängligen nödvändigt, må länsstyrelse, efter Kungl. Maj:ts
medgivande, förordna person med länsbokhållares eller taxeringsrevisors
kompetens att beträffande vissa taxeringsärenden eller vissa grupper av så-
dana ärenden fullgöra de åligganden, som enligt denna förordning åvila taxe-
ringsintendenten.

28 §.

1 mom. Självdeklaration är dels *allmän självdeklaration*, dels *särskild
självdeklaration*.

2 mom. Deklarationsskyldig, som icke är fysisk person, oskift dödsbo eller
familjestiftelse, skall avgiva *allmän självdeklaration* inom det län, där han är
skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller särskild skatt å
förmögenhet. Sådan deklarationsskyldig skall därjämte avgiva *särskild själv-
deklaration* i varje annat län, inom vilket han är skattskyldig till kommunal
inkomstskatt. Här avsedd deklarationsskyldig, som icke är skattskyldig till
statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller särskild skatt å förmögenhet,
skall avgiva särskild självdeklaration i varje län, inom vilket han är skatt-
skyldig till kommunal inkomstskatt.

Särskild självdeklaration skall dock i fall av behov efter anmaning avgivas
jämväl inom det län, där allmän självdeklaration avgives, ävensom i flera
exemplar.

Självdeklaration, som det åligger bostadsförening eller bostadsaktiebolag
att avgiva, skall avlämnas i två exemplar, av vilka det ena är avsett för
den särskilda taxeringsnämnd, som har att taxera föreningen eller bolaget,
och det andra för den lokala taxeringsnämnden i den kommun, som är be-
skattningsort för föreningen eller bolaget.

3 mom. Deklarationsskyldig, som är fysisk person, oskift dödsbo eller fa-
miljestiftelse och som är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhets-
skatt eller särskild skatt å förmögenhet, skall avgiva dels i den kommun, där
han är mantalsskriven eller utan att vara mantalsskriven är skattskyldig till
sådan skatt, *allmän självdeklaration* till ledning vid taxering till nämnda skat-
ter och till kommunal inkomstskatt i samma kommun, dels i varje annan
kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt, *särskild själv-
deklaration* till ledning vid taxering till sådan skatt. Här avsedd deklarations-
skyldig, som icke är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

eller särskild skatt å förmögenhet, skall avgiva *särskild självdeklaration* i varje kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt.

Finnes inom kommun administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, och är deklarationsskyldig, som i detta mom. avses, skattskyldig för inkomst eller förmögenhet såväl inom sådant område som inom annan del av kommunen, skall, därest de delar av kommunen, varom sålunda är fråga, tillhöra olika taxeringsdistrikt, med avseende å självdeklarations avgivande så anses, som om varje sådant distrikt utgjorde särskild kommun.

29 §.

1 mom. Allmän självdeklaration — — — åligger honom.

Har skattskyldig — — — och skulder.

Svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, som haft intäkt genom utdelning, för vilken jämlikt 7 § h) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skatteplikt icke föreligger, skall tillika lämna uppgift om utdelningens belopp.

Inländsk försäkringsanstalt, — — — 30 § kommunalskattelagen.

Utländsk försäkringsanstalt, — — — av försäkring.

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

2 mom. Särskild självdeklaration skall för den kommun eller, i fall som avses i 28 § 3 mom. andra stycket, för det distrikt, deklARATIONEN avser, innefatta de uppgifter, som erfordras för taxeringen inom kommunen eller distriktet; och skall om sådan deklARATION i tillämpliga delar gälla vad om allmän självdeklARATION är stadgat.

3 mom. Beträffande sådan allmän eller särskild självdeklaration, som skattskyldig jämlikt 28 § 2 mom. har att avgiva inom län där skattskyldighet till kommunal inkomstskatt för honom föreligger i flera kommuner eller särskilda administrativa områden inom kommun, skall utöver vad ovan är stadgat gälla, att i deklARATIONEN skola upptagas de uppgifter, som erfordras för taxeringen inom varje kommun eller område.

32 §.

2 mom. Efter anmaning är envar skyldig att i den omfattning, som i anmaningen angivits, meddela för egen taxering för inkomst eller förmögenhet erforderliga upplysningar utöver dem, som föranledas av deklARATIONSFÖRMULÄRET. Dylika upplysningar skola avgivas skriftligen, men må, om de infordrats av taxeringsnämndens ordförande eller taxeringskonsulent, meddelas muntligen inför ordföranden eller konsulenten. I sistnämnda händelse skola upplysningarna skriftligen avfattas av ordföranden eller taxeringskonsulenten samt undertecknas av den, som meddelat dem.

3 mom. Skattskyldig, som under beskattningsåret enligt lag varit skyldig föra handelsböcker eller, utan att sådan skyldighet förelegat, likväl fört dylika böcker i av honom bedriven rörelse, åligger att efter anmaning av taxe-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

ringsintendent, i den utsträckning denne prövar nödigt, tillhandahålla sin bokföring med därtill hörande handlingar för granskning, varom förmäles i 79 och 93 §§. Enahanda skyldighet åligger rörelseidkare, som ej fört handelsböcker, med avseende å av honom förda anteckningar rörande intäkter och utgifter inom rörelsen jämte därtill hörande handlingar.

Vad nu — — — och handlingar.

33 §.

Till ledning — — — utbetalts, angående det utbetalda beloppet.

I uppgift, som avses under a), skola vid angivandet av de åtnjutna förmånernas belopp däri inräknas skatter, försäkringsavgifter och dylikt, som arbetsgivaren erlagt för vederbörandes räkning, särskilda felräkningspenningar, ersättning för representationskostnad vid kommunal eller enskild tjänst ävensom gratifikationer i penningar eller annat, varjämte anteckning skall göras angående de förmåner i övrigt, som följt med anställning eller uppdrag, såsom fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra liknande, ej till beloppet bestämda inkomster. Avser uppgiven förmån endast en del av året, skall upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått. Har från annan arbetsgivare än statlig myndighet utgått särskild resekostnads- eller traktamentsersättning, skall i uppgiften angivas beloppet av sådan ersättning jämte antalet dagar, för vilka traktamentsersättning utgått. Därest vid avlönings utbetalande avdrag skett för löntagarens eller hans efterlevandes pensionering, skall i uppgiften upptagas endast den återstående avlöningen men upplysning lämnas om att sådant avdrag skett.

Beträffande annan — — — för lyftning.

Vid fullgörande — — — och födelseår.

34 §.

Vanligt handelsbolag, — — — rederiet; samt

b) för varje kommun eller, i fall som avses i 28 § 3 mom. andra stycket, för varje taxeringsdistrikt, dit någon av bolaget eller rederiet innehavd förvärvskälla är att hänföra: uppgift, avfattad enligt reglerna för särskild självdeklaration, med upplysning tillika om den andel av inkomsten, som å varje delägare belöper.

Äro bolagets — — — det distriktet.

Vid uppgift, — — — där förmäles.

35 §.

2 mom. Efter anmaning är idkare av jordbruk, skogsbruk eller rörelse skyldig avlämna uppgift om belopp, som han utbetalt till namngiven annan näringsidkare, därest beloppet är av beskaffenhet att i mottagarens hand utgöra intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Efter anmaning av taxeringsintendent är idkare av jordbruk, skogsbruk eller rörelse skyldig att, ändå att mottagarna icke i anmaningen namngivas, avlämna uppgift om belopp som han utbetalt till andra näringsidkare, i den mån beloppen äro av beskaffenhet som i första stycket sägs. Uppgift skall därvid lämnas jämväl om mottagarnas namn och adress.

3 mom. Utöware av rörelse, som har att avlämna uppgift enligt 33 §, är skyldig att, efter anmaning av taxeringsintendent, för kontroll av uppgifternas riktighet och fullständighet tillhandahålla sina handelsböcker med därtill hörande handlingar eller, därest handelsböcker icke förts, förda anteckningar rörande intäkter och utgifter inom rörelsen.

Har rörelseidkare — — — sådant avseende.

Angående den — — — 93 §§ sägs.

36 §.

1 mom. Självdeklaration, som — — — under taxeringsåret.

Staten, landsting — — — 31 mars.

Verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock annan, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, må tillgodonjuta *anstånd med självdeklarations avlämnande till den 15 mars*, därest räkenskapsåret gått till ända senare än den 31 oktober året näst före taxeringsåret.

Verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock annan, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, må tillgodonjuta *liknande anstånd*, därest räkenskapsåret gått till ända senare än den 31 oktober året näst före taxeringsåret.

På ansökan av deklarationsskyldig, som visar att i följd av hans förvärvskällors särskilda beskaffenhet eller verksamhetens mera betydande omfattning eller annan omständighet av säregen beskaffenhet hinder möter att avlämna självdeklaration inom ovan stadgad tid, må, om den deklarationsskyldige är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, taxeringsintendenten i det län, där den deklarationsskyldige har att avgiva allmän självdeklaration, och, om den deklarationsskyldige icke är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, taxeringsintendenten i det län, där den deklaration, ansökningsen avser, skall avgivas, utsätta särskild tid för avlämnandet.

Vad i — — — eller rederi.

3 mom. Uppgifter enligt 33 § skola vara avlämnade senast den 31 januari under taxeringsåret.

Uppgifter enligt 34 § skola vara avlämnade senast den 15 februari under taxeringsåret; dock må vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg under enahanda villkor, som i 1 mom. tredje och fjärde styckena sägs, åtnjuta där omförmält anstånd med avlämnande av uppgift som i detta stycke avses.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

38 §.

3 mom. Vid anmanings meddelande skall iakttagas, att densamma skall innehålla föreläggande för den anmanade att, därest han avgiver självdeklaration, annan uppgift eller upplysning skriftligen, avlämna densamma till den, som utfärdat anmaningen, inom viss efter omständigheterna lämpad tid, minst fem dagar efter delfåendet. Därjämte skall anmaning, som utfärdas av ordförande i taxeringsnämnd eller taxeringskonsulent, innehålla meddelande till den anmanade att, därest han vill begagna sig av medgiven rätt att muntligen avgiva uppgift eller upplysning, för sådant ändamål inställa sig inför ordföranden eller konsulenten å tid och ort, som i anmaningen angivas. Härutöver skall anmaningen innehålla underrättelse om postadressen för den, som utfärdat anmaningen, ävensom om den påföljd, som underlåtenhet att hörsamma anmaningen medför enligt 39 eller 40 § eller 141 § 2 mom.

39 §.

4 mom. Angående ansvar i vissa fall för underlåtenhet att efter anmaning avlämna självdeklaration meddelas föreskrifter i 141 § 2 mom.

41 §.

Särskild uppgift angående renskötsel, som avses i 26 § 3 mom., skall avfattas å blankett enligt formulär, som fastställs av Kungl. Maj:t i anslutning till de i 29 § 1 mom. meddelade föreskrifter. Sådan uppgift bör senast den 31 januari avlämnas antingen i den ordning, som i 37 § 1 mom. sägs, eller ock till ordningsmannen i den lappby, uppgiftslämnaren tillhör.

Det åligger ordningsman i lappby att granska till honom avlämnade uppgifter samt å desamma anteckna ej mindre det antal egna renar och skötesrenar, som för den skattskyldige finnes upptaget i senast upprättade renlängd, än även de övriga upplysningar och erinringar, som han finner av omständigheterna påkallade. Uppgifterna skola därefter av ordningsmannen senast den 15 februari eller, om uppgift senare avlämnas, inom en vecka efter avlämnandet översändas till landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där taxeringen skall äga rum, med åliggande för denne att ofördröjligen vidarebefordra dem till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

42 §.

3 mom. Envar, som utbekommit utdelning å svenska aktier, så ock envar, som här i riket utbekommit

a) utdelning å andelar i svensk ekonomisk förening eller från utländsk juridisk person eller

b) ränta, vilken — — — avsedd förskrivning,
är skyldig — — — kupongen förvärvats.

Uppgift avfattas — — — betalning sker.

Om ansvar — — — i 141 § 4 mom.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

4 mom. Med uppgifter, — — — om kupongskatt.

Övriga enligt 3 mom. avgivna uppgifter, som avse utdelning, skola för varje år senast den 31 januari nästföljande år av den som mottagit uppgifterna avlämnas i enahanda ordning, som enligt 37 § 1 mom. är föreskriven för där omförmälda uppgifter. Har i något fall utbetalning av utdelning skett utan att uppgiftsskyldighet vederbörligen fullgjorts, skall vid uppgifternas avlämnande lämnas upplysning härom.

Enligt 3 mom. — — — de förstöras.

Om ansvar — — — motsvarande tillämpning.

46 §.

Efter anmaning — — — till vederbörande.

Efter anmaning är vidare envar skyldig att i den omfattning, som i anmaningen anges, meddela för egen taxering för avverkat virke erforderliga upplysningar utöver dem, som föranledas av deklaraionsformuläret. Dylika upplysningar skola avgivas skriftligen, men må, om de inforrats av taxeringsnämndens ordförande eller taxeringskonsulent, meddelas muntligen inför ordföranden eller konsulenten. I sådan händelse skola upplysningarna skriftligen avfattas av ordföranden eller taxeringskonsulenten samt under-tecknas av den, som meddelat dem.

49 §.

4 mom. Angående ansvar i vissa fall för underlåtenhet att efter anmaning avlämna virkesdeklaration meddelas föreskrifter i 141 § 2 mom.

51 §.

Skyldighet att — — — skall fullgöras

för omyndig — — — om förmynderskap,

för sådan person, för vilken god man förordnats enligt 11 kap. 3 eller 4 § nämnda lag, av gode mannen beträffande vad han har under sin förvaltning, samt

för avliden — — — i boet.

För annan — — — annorlunda förordnar.

För bolag, — — — juridiska personer.

52 §.

För taxering erforderlig, i denna förordning icke särskilt omförmäld uppgift skall, då ordförande i beskattningsnämnd i första instans, taxeringskonsulent eller taxeringsintendent framställer begäran därom, lämnas av statligt eller kommunalt verk, allmän inrättning eller överförmyndare, därvid skola iakttagas de närmare bestämmelser angående uppgiftspliktens fullgörande, som kunna av Kungl. Maj:t meddelas.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

55 §.

1 mom. Rätt att utfärda anmaning, som i 32 § 3 mom. eller 35 § 2 mom. andra stycket eller 35 § 3 mom. sägs, tillkommer taxeringsintendenten i det län, där den uppgiftsskyldiges hemortskommun är belägen, eller, om han saknar hemortskommun, taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet. I fråga om skattskyldig, vilkens taxering bragts under mellankommunala prövningsnämndens prövning, skall rätt till anmaning, som i 32 § 3 mom. avses, tillkomma jämväl allmänna ombudet hos denna nämnd.

Rätt att utfärda anmaning i andra fall än ovan sägs tillkommer taxeringsintendent samt ordföranden i vederbörande beskattningsnämnd i första instans. Samma rätt tillkommer taxeringskonsulent, i den mån så erfordras för fullgörande av honom åvilande granskning av deklaration eller annan uppgift, dock att taxeringskonsulent icke äger anmana skattskyldig att avlämna deklaration.

56 §.

1 mom. Granskning av självdeklarationer må verkställas endast av ordförande och kronoombud i vederbörande taxeringsnämnd, av den kommunvalda eller landstingsvalda ledamot i taxeringsnämnd, som nämnden därtill utser, och av tjänsteman, som omförmäles i 15 § 1 mom., vidare av ordförande och ledamöter i vederbörande prövningsnämnd samt av taxeringsintendent och vid hans granskningsarbete biträdande personer. Vid granskning inom taxeringsnämnd må i särskilda fall biträda ytterligare en ledamot, som taxeringsnämnden därtill utser. Taxeringskonsulent äger verkställa granskning av självdeklaration, varmed han jämlikt 80 a § har att taga befattning, och må han, i den mån så erfordras för fullgörande av honom åvilande granskningskyldighet, jämväl taga del av annan självdeklaration. Jämlikt 8 § 4 mom. vald ledamot i taxeringsnämnd äger verkställa granskning av självdeklaration, i den mån så erfordras för fullgörande av ledamotens åliggande enligt 81 §. Därjämte äger sakkunnig, som biträder vid taxeringsarbetet, verkställa granskning av självdeklaration, för vars behandling hans biträde påkallas, samt ordningsman i lappby och lappfogde verkställa granskning av självdeklaration, som lapp inom vederbörande lappby eller lappfogdedistrikt avgivit. Skrivbiträde, som av ordförande i taxeringsnämnd tillkallats, äger att i den omfattning, ordföranden bestämmer, taga del av hos ordföranden befintliga självdeklarationer.

För innehållet i självdeklaration må icke inom beskattningsnämnd lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen erfordras. Utan den skattskyldiges skriftligen givna samtycke må självdeklaration icke i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån än som påkallas av stadgandena i 83, 87, 98, 105 och 115 §§.

Självdeklaration skall tillhandahållas de ämbets- och tjänstemän, vilka i och för sin befattning böra erhålla del därav, ävensom i erforderliga fall, med motsvarande tillämpning av vad i första stycket sägs, annan beskatt-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

ningsnämnd än den, som har att verkställa taxeringen. I fall som i 124 a § sägs äger ock ombud för besvärberättigad kommun taga del av självdeklaration, vilken legat till grund för sådan taxering av inkomst, som besvären kunna avse. Den som utför talan för kommun, församling, skoldistrikt, municipalsamhälle eller landsting i fråga om viss skattskyldigs taxering för inkomst eller förmögenhet äger likaledes taga del av självdeklaration, som avlämnats för den skattskyldige.

Då besvär — — — annan vederbörande.

Självdeklaration, som — — — oundgängligen erfordras.

I övrigt — — — sådan bearbetning.

Efter taxeringsårets — — — annorlunda föreskriver.

Vad ovan — — — anlitade medhjälpare.

57 §.

Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd, taxeringsintendent, taxeringskonsulent eller annan, som tager del i taxeringsarbetet, får icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde och jämväl då endast med iakttagande av vad i 56 § sägs, yppa innehållet av de i samma paragraf angivna deklARATIONER och uppgifter för annan än den, som enligt samma paragraf själv må taga del av desamma. Ej heller må annan, som, utan att deltaga i taxeringsarbetet, jämlikt 56 § erhållit del av nämnda deklARATIONER och uppgifter, till obehörig yppa något av deras innehåll.

Under överläggningarna — — — sätt utspridas.

Om ansvar — — — i 140 §.

58 §.

1 mom. När allmän — — — och förslag.

Sedan de i första stycket angivna handlingarna inkommit till länsstyrelsen, har landskamreraren att, med erforderligt biträde av sakkunnig person, på grundval av nämnda och eljest tillgängliga handlingar samt i mån av behov inhämtade upplysningar upprätta förslag till en efter länets förhållanden avpassad tabell för utfinnande av skogsmarkens och den växande skogens värde per hektar vid olika avkastningsförmåga och virkespris (hjälpstabell) ävensom till de särskilda anvisningar för verkställande av taxering av skogsmark och växande skog, som kunna finnas erforderliga för en riktig tillämpning av de föreskrivna taxeringsgrunderna, såsom om medelbonitet och genomsnittligt rotvärde för varje kommun i länet samt om virkesprisens beräkning med hänsyn till olika utdrivningsförhållanden, olika flottnings- och andra transportkostnader, olika grovlek och därav betingat olika värde å det virke, som kan regelmässigt utvinnas å en viss bonitet, med mera dylikt. Finnes lämpligt upprätta olika hjälptabeller och anvisningar för skilda delar av länet, må sådant ske.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

59 §.

1 mom. Senast den 25 oktober året näst före det, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, skola efter kallelse av länsstyrelsen ordförandena i beredningsnämnderna och fastighetstaxeringsnämnderna å länets landsbygd ävensom de beredningsnämndsledamöter, som därtill utsetts enligt 5 § 3 mom., samt de fastighetstaxeringsnämndsledamöter, vilka enligt 6 § 1 mom. utsetts av länets landsting, sammanträda inför landskamreraren å en eller flera lämpliga orter för förberedande överläggningar rörande tillämpningen av de allmänna grunderna vid den förestående allmänna fastighetstaxeringen; och äger länsstyrelsen till dessa sammanträden kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom länet eller delar därav eller ock särskilt rörande värdering av skogsmark och skog.

Vid sådant sammanträde redogör landskamreraren för priserna vid försäljning av fastigheter inom länet under tiden efter senaste allmänna fastighetstaxering och för de slutsatser beträffande fastigheternas allmänna saluvärde, som enligt hans mening kunna dragas av dessa priser, så ock för övriga av honom kända förhållanden av beskaffenhet att inverka på nämnda värde. Därjämte skall landskamreraren framlägga jämlikt 58 § 1 mom. andra stycket upprättat förslag till hjälptabell och till särskilda anvisningar för värdering av skogsmark och växande skog ävensom, i den mån så finnes erforderligt, förslag till särskilda anvisningar jämväl i andra hänseenden, såsom angående redovisningen av olika ägoslag, värdesättning av övrig mark och bete å skogsmark med mera. Avser sammanträdet överläggning angående taxeringen inom allenast viss del av länet, skola redogörelserna och förslagen till tabell och särskilda anvisningar därefter lämpas.

För sådana — — — för taxeringen.

Till ledning för värdesättning av skogsmark och växande skog skola på grundval av de förslag, som av landskamreraren avgivas, fastställas hjälptabell ävensom de särskilda anvisningar, som kunna finnas erforderliga.

Länsstyrelsen har att skyndsamt tillställa ordförandena i beredningsnämnderna och i fastighetstaxeringsnämnderna å länets landsbygd bestyrkta avskrifter av det vid sammanträdet förda protokollet.

2 mom. Skulle för åstadkommande av en jämn och likformig taxering i stad länsstyrelsen finna lämpligt, att sammanträde inför landskamreraren hålles med ordförande och ledamöter av stadens fastighetstaxeringsnämnder, må sådant sammanträde äga rum före taxeringsarbetets påbörjande. Därvid skola stadgandena i 1 mom. hava motsvarande tillämpning.

3 mom. Sedan sammanträde enligt 1 mom. hållits och innan beredningsnämnderna börja det egentliga arbetet, skall å landet ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden, efter samråd med landskamreraren angående tid och plats, sammankalla de av länsstyrelsen och landstinget utsedda ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnden ävensom samtliga ordförande i de till fastig-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

hetstaxeringsdistriktet hörande beredningsnämnderna till överläggningar rörande det förestående taxeringsarbetet. Vid överläggningarna bör uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för befordrande av likformig taxering inom fastighetstaxeringsdistriktets olika delar samt åt spörsmål, som kunna förväntas vålla beredningsnämnderna svårigheter.

Vid sammanträdet — — — av protokollet.

62 §.

1 mom. Beredningsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer efter samråd med ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla sin suppleant och tillika härom underrätta ordföranden i beredningsnämnden.

Vid sammanträdena — — — två ledamöter.

64 a §.

Det åligger fastighetstaxeringsnämndens ordförande att för vinnande av jämnhet och likformighet i taxeringen följa arbetet i beredningsnämnderna inom fastighetstaxeringsdistriktet samt därvid i erforderlig utsträckning lämna anvisningar för arbetets bedrivande. Han äger övervara beredningsnämndernas sammanträden samt därunder deltaga i överläggningarna men icke i besluten.

65 §.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *å landet* åligger huvudsakligen:

a) att följa arbetet i beredningsnämnderna inom fastighetstaxeringsdistriktet samt lämna anvisningar för arbetets bedrivande på sätt stadgas i 64 a §;

b) att före fastighetstaxeringsnämndens sammanträde granska de från beredningsnämndernas ordförande enligt 64 § inkomna längderna och övriga handlingar och därvid särskilt undersöka, huru beredningsnämnderna tilllämpat de enhetsvärden, som föreslagits vid det i 59 § 1 mom. omförmälda sammanträdet, samt de värderingsgrunder i övrigt, som å detta sammanträde ansetts böra komma till användning inom vederbörande beredningsdistrikt;

c) att vidtaga åtgärder för införskaffande av de uppgifter och upplysningar, som ytterligare må finnas erforderliga för taxeringen;

d) att kalla fastighetstaxeringsnämndens ledamöter till sammanträden och om utsatt tid och ställe härför på lämpligt sätt och i god tid underrätta länsstyrelsen;

e) att leda nämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet; samt

f) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd *i stad* har enahanda åligganden som i 61 § stadgas för ordförande i beredningsnämnd. Det åligger honom att om fastighetstaxeringsnämndens sammanträden lämna underrättelse som i första stycket under d) sägs.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

66 §.

2 mom. Innan fastighetstaxeringsnämnd å landet börjar det egentliga arbetet, skall ordföranden, efter samråd med landskamreraren angående tid och plats, kalla de av länsstyrelsen och landstinget utsedda ledamöterna ävensom samtliga ordförande i beredningsnämnderna i de till fastighetstaxeringsdistriktet hörande beredningsdistrikten till ett förberedande sammanträde. Vid detta har ordföranden, med erforderligt biträde av beredningsnämndernas ordförande, att avgiva noggrann redogörelse för de värderingsgrunder, efter vilka varje beredningsnämnd upprättat sitt förslag, ävensom för sin egen mening, huruvida och i vad mån dessa värderingsgrunder kunna anses överensstämma med resultatet av överläggningarna vid det i 59 § 1 mom. omnämnda sammanträdet inför landskamreraren eller eljest med de priser, som erhållits vid fastighetsförsäljningar i orten. På grundval av dessa redogörelser skola de vid sammanträdet närvarande taga under övervägande och för anteckning till protokollet uttala sin mening, vilka allmänna jämkningar av beredningsnämndernas förslag finnas erforderliga för en jämn och likformig taxering i hela fastighetstaxeringsdistriktet.

Avskrift av — — — angivna sammandragen.

68 §.

Såvitt ej annat föränledes av vad i 111 § 1 mom. stadgas, må beslut icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd å landet, med mindre ordföranden och föredraganden samt tillika en landstingsvald och en kommunvald ledamot äro tillstädes, ej heller av fastighetstaxeringsnämnd i stad, med mindre ordföranden samt minst två ledamöter äro tillstädes.

Envar ledamot — — — biträde anlitas.

69 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämndens arbete bör taga sin början å landet senast den 1 februari under taxeringsåret och i stad senast den 15 december året dessförinnan. Arbetet skall vara avslutat i länen senast den 25 mars och i Stockholm senast den 15 juni under taxeringsåret.

3 mom. Fastighetslängderna, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren, taxeringsintendenten och fastighetsprövningsnämnden samt i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar före den 15 maj under taxeringsåret.

70 §.

1 mom. Sedan fastighetslängderna med tillhörande handlingar blivit tillgängliga för taxeringsintendenten, skall denne ingående granska längderna ävensom de hos berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna förda proto-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

kollen samt därefter hos fastighetsprövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åstadkommande av en med skatteförfattningarna överensstämmande, jämn och likformig fastighetstaxering. Landskamreraren har att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över hos fastighetsprövningsnämnden anförda besvär och gjorda framställningar; där yttrandena därtill föranleda, skola påminnelser infordras från vederbörande. Taxeringsintendenten har att åvägabringa för besvärens och framställningarnas prövning eljest erforderlig utredning.

Vid granskningsarbetet må taxeringsintendenten åtnjuta nödigt biträde av, förutom vederbörande tjänstemän hos länsstyrelsen, jämväl andra personer, som av länsstyrelsen ställas till hans förfogande. Då i visst taxeringsärende utredning genom särskild sakkunnig anses erforderlig, bör taxeringsintendenten föranstalta därom.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i fastighetstaxeringsnämnd i länet eller andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer att under taxeringsintendentens granskningsarbete infinna sig för upplysningars meddelande.

72 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd granskar — — — fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

Fastighetsprövningsnämnd eller dess ordförande äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i fastighetstaxeringsnämnd i länet eller andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer att infinna sig vid sammanträde med fastighetsprövningsnämnden eller hos dess ordförande för att meddela upplysningar.

Skattskyldig må, när omständigheterna därtill föranleda, kallas att muntligen höras inför fastighetsprövningsnämnden vid äventyr att mål eller ärende avgöres på förhandenvarande skäl.

2 mom. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på ordförandens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å sådan tid att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 30 juni under taxeringsåret. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Ordföranden är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Taxeringsintendenten har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt jämna och likformiga. Han har därvid att framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt deltaga i överläggningarna men icke i besluten.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av landskamreraren såsom ordförande och halva antalet ledamöter i nämnden; dock att, där antalet ledamöter icke är jämnt, den ena avdelningen må utgöras av en ledamot mera än den andra. Då avdelning vid överläggning till avgörande av ärende finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

3 mom. Stockholms stads prövningsnämnd sammanträder för behandling av ärenden rörande allmän fastighetstaxering å tid, som ordföranden bestämmer sålunda, att behandlingen av dessa ärenden må vara avslutad senast den 31 oktober.

73 §.

Alla beslut — — — av Kungl. Maj:t.

Justering av protokollet skall för varje sammanträde verkställas inför nämnden, innan sammanträdet upplöses, eller av nämndens ordförande senast inom åtta dagar efter sammanträdet avslutande. Justeringen bestyrkes i vardera fallet genom ett av ordföranden å protokollet tecknat intyg, däri dagen för justeringen utsättes.

Vederbörande protokollförare — — — gjorda tillägg.

75 §.

Länsstyrelsen må, innan taxeringsarbetet för året tager sin början, från varje taxeringsnämnd inom länet eller viss del därav kalla ordföranden och högst två andra medlemmar att å lämplig ort sammanträda inför landskamreraren för överläggningar rörande taxeringsarbetet, och må till dylikt sammanträde jämväl särskilda sakkunniga kallas för lämnande av upplysningar. Vid överläggningarna bör uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för befordrande av en likformig och rättvis taxering samt åt spörsmål, som vid tidigare års taxeringar varit föremål för oriktiga avgöranden av taxeringsnämnderna eller som kunna förväntas under det förestående arbetet vålla nämnderna svårigheter.

Landskamreraren har att upprätta och för länsprövningsnämnden framlägga förslag till anvisningar för årets taxering. Därest sammanträde enligt första stycket hållits, skall förslaget uppgöras med ledning av vad som därvid förekommit. Länsprövningsnämnden har att på grundval av ifrågavarande förslag fastställa anvisningar för årets taxering ävensom senast den 15 januari samma år överlämna anvisningarna till ordförandena i taxeringsnämnderna.

76 §.

Senast den 31 januari skola i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, till taxeringsnämndens ordförande, utom i Stockholm, överlämnas avskrifter av

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

fastighetslängderna, inkomstlängden, förmögenhetslängden, skogsaccislängden och länsprövningsnämndens ändringslängder för nästföregående år, såvitt taxeringsdistriktet angår.

Inom samma — — — för taxeringsdistriktet.

Efter anmälan — — — hava behov.

Erfordras för — — — mellankommunala prövningsnämnden.

77 §.

1 mom. Taxeringsnämnderna hava att, med i 85 § angivet undantag och i enlighet med vad nedan i denna paragraf stadgas, verkställa taxering av de skattskyldiga.

2 mom. Särskild taxeringsnämnd verkställer, utom i fall som i 4 mom. sägs, taxering till kommunal inkomstskatt, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt särskild skatt å förmögenhet av sådana skattskyldiga inom nämndens taxeringsdistrikt, som icke äro fysiska personer, oskifta dödsbon eller familjestiftelser.

3 mom. Lokal taxeringsnämnd verkställer taxering av de skattskyldiga inom nämndens taxeringsdistrikt, i den mån taxeringarna icke skola handhavas av särskild taxeringsnämnd eller av den i 4 mom. omförmälda gemensamma taxeringsnämnden.

4 mom. Den gemensamma taxeringsnämnden har att verkställa dels taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och särskild skatt å förmögenhet av skattskyldiga, som sakna hemortskommun i riket, ävensom av sådana i 26 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmälda skattskyldiga, som jämlikt § 3 mom. 2 mantalsskrivningsförordningen skola mantalsskrivas inom Stockholms stad och S:t Nikolai församling, dels ock taxering till kommunal inkomstskatt av skattskyldiga, då sådan taxering skall ske för gemensamt kommunalt ändamål.

Taxering, som verkställas av den gemensamma taxeringsnämnden, anses äga rum å särskild ort och i särskilt taxeringsdistrikt.

78 §.

Taxeringsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

d) att ordna och granska för taxeringen avlämnade deklARATIONER, UPPGIFTER och andra handlingar, vidtaga åtgärder för felande deklARATIONER och andra uppgifters införskaffande samt i övrigt söka inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering, dock att ordföranden icke är skyldig att granska deklARATIONER, med vilka taxeringskonsulent har att taga befattning, i vidare mån än ordföranden finner erforderligt, varjämte länsstyrelsen, då särskilda skäl därtill föranleda, må för viss taxeringsnämnd visst år medgiva, att deklARATIONER av enkel beskaffenhet, som avse huvudsakligen inkomst av tjänst, efter ordförandens bestämmande granskas allenast av kronoombudet;

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

h) att även i andra fall än under e), f) och g) här ovan sägs, därest under taxeringsarbetet framkommit förhållanden, som kunna antagas hava betydelse för taxering i annat distrikt, lämna vederbörande taxeringsnämndsordförande underrättelse därom;

i) att kalla taxeringsnämndens ledamöter till sammanträde och om utsatt tid och ställe härför på lämpligt sätt och i god tid underrätta länsstyrelsen och de skattskyldiga inom taxeringsdistriktet;

k) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och, i den utsträckning Kungl. Maj:t föreskriver, dess längder; samt

l) att, därest — — — vinnande behöfligt.

Det åligger därjämte ordförande i lokal taxeringsnämnd att på begäran av ordförande i särskild taxeringsnämnd lämna de upplysningar till ledning för taxeringen i sistberörda nämnd, som finnas erforderliga och som av ordföranden i den lokala nämnden kunna lämnas.

79 §.

1 mom. Finner taxeringsnämndens ordförande för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. första stycket omförmäles, vara nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring verkställles, har han att till taxeringsintendenten framställa begäran om dylik granskning. Därvid skall den skattskyldiges deklaration med tillhörande handlingar överlämnas.

På taxeringsintendenten ankommer att bestämma, huruvida granskning skall äga rum, samt att antingen själv verkställa granskningen, därvid i händelse av behov biträde av sakkunnig må anlitas, eller låta granskningen verkställas av taxeringsnämndens ordförande eller av annan person, som därtill av taxeringsintendenten för varje särskilt fall utses. Så snart handläggningen av ärendet slutförts, skall, där så erfordras, underrättelse om utgången meddelas taxeringsnämndens ordförande, därvid den översända deklarationen återställles.

Vad i — — — rederiets bokföring.

2 mom. Anser taxeringsnämndens ordförande anledning föreligga att för ändamål, som i 35 § 3 mom. sägs, granskning av där omförmäld rörelseidkares bokföring äger rum, framställles begäran härom hos vederbörande taxeringsintendent, vilken har att vidare förfara på sätt i 1 mom. sägs. Framkomma vid granskningen omständigheter av beskaffenhet att kunna antagas inverka å annan taxeringsnämnds taxeringsåtgärd, skall taxeringsintendenten föranstalta om underrättelse härom till ordföranden i denna nämnd.

80 §.

Kronoombudet har med avseende å taxering för inkomst eller förmögenhet till åliggande särskilt

a) att, oavsett den ordföranden tillkommande granskningsskyldigheten,

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

granska alla inkommande självdeklarationer, andra uppgifter och upplysningar, dock att kronoombudet icke är skyldigt att granska deklarationer, med vilka taxeringskonsulent har att taga befattning, varjämte länsstyrelsen, då särskilda skäl därtill föranleda, må för viss taxeringsnämnd visst år medgiva, att deklarationer av enkel beskaffenhet, som avse huvudsakligen inkomst av tjänst, efter ordförandens bestämmande granskas allenast av denne;

b) att vid — — — iakttaget; samt

c) att, i den mån sådant må vara erforderligt och av ordföranden påkallas, biträda honom under taxeringsarbetet och verkställa förekommande längdföring.

Med avseende å särskild fastighetstaxering och virkestaxering åligger det kronoombudet att, i den mån ordföranden det påkallar, granska inkomna deklarationer och andra för dessa taxeringar avlämnade uppgifter och upplysningar samt verkställa förekommande längdföring.

80 a §.

Taxeringskonsulent åligger att granska självdeklarationer och andra uppgifter, som avgivas av rörelseidkare vilka äro fysiska personer, oskifta dödsbon eller familjestiftelser. Han har därjämte att granska andra deklarationer och uppgifter av mera invecklad beskaffenhet, vilka taxeringsnämnd överlämnar till honom för granskning.

Taxeringskonsulent äger, då fråga är om deklaration eller annan uppgift som av honom granskats, deltaga i taxeringsnämndens överläggningar men icke i dess beslut.

83 §.

1 mom. Taxeringsnämndens sammanträden — — — underrätta ordföranden.

Vid sammanträdena — — — två ledamöter.

Ordföranden är föredragande i taxeringsnämnden; dock skall taxeringskonsulent föredraga deklaration eller annan uppgift, som av honom granskats. Vid föredragningen har ordföranden eller taxeringskonsulenten att, i den omfattning stadgandena i 56 § medgiva, tillhandahålla ledamöterna alla för taxeringen erhållna deklarationer, andra uppgifter och upplysningar samt att efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, vartill ordföranden eller konsulenten för en behörig taxering finner sig äga anledning.

85 §.

Taxering till kommunal inkomstskatt på grund av 57 § 3 mom. kommunal-skattelagen må icke verkställas av taxeringsnämnd. Anser sådan nämnd anledning föreligga att beträffande viss skattskyldig tillämpa berörda stadgande, skall nämndens ordförande härom göra skriftlig anmälan hos taxeringsintendenten i länet, som, därest granskningen och prövningen av den skattskyl-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

diges taxering ankomma på prövningsnämnden i länet, förfar enligt 93 §. Är däremot fråga om skattskyldig, vilkens taxering på grund av den ifrågasatta åtgärden eller av annan orsak skall bliva föremål för granskning och prövning av den mellankommunala prövningsnämnden, skall taxeringsintendenten skyndsamt med eget yttrande överlämna ordförandens anmälan till allmänna ombudet hos denna nämnd för den åtgärd, som enligt 93 § ankommer på ombudet, och samtidigt härom underrätta taxeringsintendenten i annat län, där den skattskyldige, såvitt kunnigt är, blivit taxerad till kommunal inkomstskatt.

86 §.

För varje lokalt taxeringsdistrikt eller, om sådant distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skola föras särskilda taxeringslängder, nämligen två längder över taxeringen av fastigheter (*fastighetslängder*), av vilka den ena skall upptaga fastigheter, som jämlikt 5 § 1, 3 eller 5 mom. kommunalskattelagen äro undantagna från skatteplikt, och den andra skall upptaga övriga fastigheter, med undantag för sådana, som avses i 5 § 2 mom. nämnda lag, en längd över taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhets-skatt och till kommunal inkomstskatt (*inkomstlängd*), en längd över taxeringen till särskild skatt å förmögenhet (*förmögenhetslängd*) ävensom en längd över taxeringen till skogsaccis (*skogsaccislängd*). Hos den gemensamma taxeringsnämnden skola föras särskild inkomstlängd och särskild förmögenhetslängd över taxering för inkomst eller förmögenhet av skattskyldiga, som omförmälas i 77 § 4 mom.

Hos särskild taxeringsnämnd skola föras inkomstlängd och förmögenhetslängd. Särskilda längder skola föras för varje fögderi samt för varje stad, där magistrat finnes.

De beslutade — — — skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas särskilt

dels i avseende å statlig inkomst- och förmögenhetsskatt yrkesbeteckning för den skattskyldige, uppskattad inkomst av olika förvärvskällor, medgivet avdrag för underskott å förvärvskälla, sammanräknad nettoinkomst, medgivna allmänna avdrag som icke avse underskott å förvärvskälla, taxerat belopp, beloppet av medgivna ortsavdrag, dock ej såvitt angår ensamstående skattskyldig, samt beskattningsbart belopp med angivande tillika, där det ej framgår av längdens uppställning, av den punkt i 18 § 2 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, enligt vilken grundbeloppet för däri ingående botten-skatt skall beräknas;

dels i avseende å kommunal inkomstskatt taxerad inkomst, beloppet av medgivna ortsavdrag samt beskattningsbar inkomst;

dels ock, — — — här ovan.

I förmögenhetslängden — — — beskattningsbara förmögenheten.

Närmare föreskrifter — — — Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

87 §.

Såvitt ej annat föränledes av vad i 111 § 1 mom. stadgas, må beslut icke fattas av lokal taxeringsnämnd, där taxeringsdistriktet omfattar blott en kommun eller del därav, därest icke närvarande äro ordföranden, kronoombudet och minst två kommunvalda ledamöter, ej heller, där taxeringsdistriktet omfattar två eller flera kommuner, med mindre ordföranden, kronoombudet och en ledamot från varje kommun äro tillstädes. Av särskild taxeringsnämnd må, såvitt ej annat föränledes av bestämmelserna i nyssnämnda författningsrum, beslut icke fattas, därest icke närvarande äro ordföranden, kronoombudet och minst tre eller, där fråga är om nämnd, till vilken ledamöter utsetts av stadsfullmäktige, minst två av de valda ledamöterna.

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl skogsvårdsombud så ock tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlåtats, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

Det åligger taxeringskonsulent att i fråga om ärenden, som av honom föredragits, låta till protokollet anteckna sin mening, om denna avviker från nämndens beslut.

88 §.

I länen skall lokal taxeringsnämnd hava avslutat sitt arbete, såvitt angår annan taxering än virkestaxering, senast den 15 maj och beträffande virkestaxering senast den 31 maj. Särskild taxeringsnämnd skall hava slutfört sitt arbete senast den 31 maj. På framställning av ordföranden i särskild taxeringsnämnd må länsstyrelsen medgiva utsträckning av den tid, inom vilken nämndens arbete skall vara avslutat, dock ej till senare tidpunkt än den 15 juni. Sådant medgivande må, på framställning av ordföranden, lämnas jämväl åt lokal taxeringsnämnd, därest så finnes oundgängligen erforderligt.

I *Stockholm* skall taxeringsnämnd hava avslutat sitt arbete senast den 15 juni.

90 §.

2 mom. Har självdeklaration — — — eller upplysning.

I enahanda ordning skall underrättelse om påförd taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke meddelas skattskyldig, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

91 §.

1 mom. Senast den 15 juni skall taxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända de deklARATIONER och andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, ävensom de enligt 76 § första, andra och tredje styckena taxeringsnämndens ordförande tillhandakomna längdavskrifterna och övriga handlingar. Har länsstyrelsen medgivit utsträckning av den tid, inom vilken taxeringsnämnds arbete skall vara avslutat, må länsstyrelsen jämväl förordna om utsträckning av förstnämnda tid, dock längst till den 30 juni.

De upprättade taxeringslängderna skola avlämnas å den tid och i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver.

2 mom. Taxeringslängderna, i huvudskrift eller avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren, taxeringsintendenten och länsprövningsnämnden samt i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, tillhandahållas dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder.

92 §.

1 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skola genom vederbörande taxeringsintendents försorg, så snart ske kan efter det inkomst- och förmögenhetslängderna för året med tillhörande handlingar inkommit till länsstyrelsen och senast den 31 juli, till den mellankommunala prövningsnämnden översändas de självdeklARATIONER och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet dels i kommun, till vilken dylik förvärvskälla är att hänföra, dels ock, därest han inom annan kommun är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i denna kommun. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift, skola till den mellankommunala prövningsnämnden jämväl översändas de självdeklARATIONER och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den andra makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering. Samtidigt härmed skola överlämnas utdrag av inkomst- och förmögenhetslängderna samt taxeringsnämndernas protokoll, såvitt angår ifrågavarande taxeringar.

93 §.

Taxeringsintendenten har att i fråga om de taxeringar, som enligt 96 § skola handläggas av den prövningsnämnd, hos vilken han tjänstgör, noggrant undersöka, huruvida dessa taxeringar äro med skatteförfattningarna överensstämmande samt likformiga och rättvisa, samt för sådant ändamål granska tillgängliga handlingar rörande samma taxeringar. Härvid skall särskilt uppmärksammas, huruvida beträffande skattskyldig, som blivit för inkomst taxerad i mera än ett taxeringsdistrikt, ojämnhet förefinnes mellan de olika

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

taxeringarna eller huruvida beträffande viss skattskyldig anledning föreligger att tillämpa 57 § 3 mom. kommunalskattelagen.

Finner taxeringsintendenten för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. omförmåles, vara nödigt, att granskning verkställas av den skattskyldiges bokföring eller, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, av bolagets eller rederiets bokföring, eller anser taxeringsintendenten anledning föreligga att för ändamål, som i 35 § 3 mom. sägs, granskning av där omförmäld rörelseidkares bokföring äger rum, bör taxeringsintendenten föranstalta om sådan granskning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas. Tillkommer jämlikt 55 § 1 mom. anmaningsrätten annan taxeringsintendent, bör framställning om granskning göras hos denne. Angående granskningens utförande skall i varje fall gälla vad i 79 § 3 mom. sägs.

Jämväl i andra fall, då utredning genom särskild sakkunnig finnes erforderlig, skall taxeringsintendenten föranstalta därom.

Finner taxeringsintendenten anledning till erinran mot viss taxering eller anser han 57 § 3 mom. kommunalskattelagen böra tillämpas beträffande viss skattskyldig, skall, efter det den skattskyldige, där så ske kan och fråga icke är allenast om uppenbar felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende, erhållit tillfälle att yttra sig, taxeringsintendenten hos prövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åvägabringande av en riktig taxering. Där så finnes lämpligt, skall framställningen delgivas taxeringsnämndens ordförande.

Landskamreraren har att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över hos prövningsnämnden anförda besvär och gjorda framställningar; där yttrandena därtill föranleda, skola påminnelser infordras från vederbörande. Taxeringsintendenten har att åvägabringa för besvärens och framställningarnas prövning eljest erforderlig utredning.

I fråga om sådana skattskyldiga, vilka skola taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt inom visst prövningsdistrikt och därjämte till kommunal inkomstskatt inom annat prövningsdistrikt, utan att dock sådant fall föreligger, som i 96 § 2 mom. avses, böra taxeringsintendenterna i de olika distrikten samråda för åvägabringande av likformig taxering.

94 §.

1 mom. Vid fullgörande av vad i 93 § stadgas må taxeringsintendent åtnjuta nödigt biträde av, förutom till hans föfogande stående tjänstemän, jämväl andra personer, som av länsstyrelsen ställas till hans föfogande.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet att under taxeringsintendentens granskningsarbete infinna sig för meddelande av upplysningar i distriktet vidkommande taxeringsfrågor.

I fråga — — — tillkommer länsstyrelsen.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

95 §.

Prövningsnämnd beslutar över anförda besvär och gjorda framställningar samt granskar och prövar årets taxeringar i övrigt.

Prövningsnämnd eller dess ordförande äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet att infinna sig vid sammanträde med prövningsnämnden eller hos dess ordförande för att meddela upplysningar i taxeringsfrågor.

Skattskyldig må, när omständigheterna därtill föranleda, kallas att muntligen höras inför prövningsnämnden vid äventyr att mål eller ärende avgöres på förhandenvarande skäl.

Om rätt — — — och 129 §.

96 §.

1 mom. Länsprövningsnämnderna hava, envar för sitt prövningsdistrikt, att taga befattning med taxeringarna därstädes, med undantag av dem som jämlikt 2 mom. falla under den mellankommunala prövningsnämndens handläggning.

97 §.

Länsprövningsnämnd sammanträder på ordförandens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som ordföranden bestämmer. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Ordföranden är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Nämnden är beslutför, då ordföranden och fyra ledamöter eller suppleanter för dem äro tillstädes.

Taxeringsintendenten har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt likformiga och rättvisa. Han har att, under iakttagande av de i 97 a § givna bestämmelserna angående den tid inom vilken dylika frågor skola väckas, hos nämnden framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt deltaga i överläggningarna men icke i besluten.

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av landskamreraren såsom ordförande och fyra ledamöter. Avdelning är icke beslutför med mindre ordföranden och samtliga ledamöter eller suppleanter för dem äro närvarande. Då avdelning vid överläggning till avgörande av ärende finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

97 a §.

Efter taxeringsårets utgång må taxeringsintendent eller medlem av länsprövningsnämnd icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom., 129 § eller 130 § denna förordning, 75 § 1 eller 2 mom. kommunalskattelagen, 24 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, 7 § förordningen om särskild skatt å förmögenhet eller 16 § andra stycket lagen om folkpensionering; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär jämlikt 118 § anförts rörande taxeringen av viss skattskyldig eller av viss fastighet, må taxeringsintendenten eller medlem av länsprövningsnämnden icke hos nämnden framställa yrkande rörande samma taxering efter det nämnden avgjort nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda i länen senast den 10 oktober och i Stockholm senast den 31 oktober under taxeringsåret. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

98 §.

Alla beslut av länsprövningsnämnd skola, med angivande i förekommande fall av skäl för avvikelse från skattskyldigs deklaration, upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att avgiva honom av taxeringsintendenten avfordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försummelse bör ske.

Taxering, som till följd av prövningsnämndens beslut tillkommit eller blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i *det exemplar av vederbörande taxeringslängd, som är för nämnden tillgängligt, och skall jämväl upptagas i särskild längd (ändringslängd), som upplägges i skilda avdelningar dels för särskild fastighetstaxering, dels för taxering till kommunal inkomstskatt och statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, dels för taxering till särskild skatt å förmögenhet och dels för virkestaxering.* Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

Taxering, som till följd av prövningsnämndens beslut tillkommit eller blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i *vederbörlig taxeringslängd och jämväl upptagas i särskild längd (ändringslängd), som upplägges i skilda avdelningar dels för särskild fastighetstaxering, dels för taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunal inkomstskatt, dels för taxering till särskild skatt å förmögenhet och dels för virkestaxering.* Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Justering av protokollet skall för varje sammanträde verkställas inför nämnden, innan sammanträdet upplöses, eller av nämndens ordförande senast inom åtta dagar efter sammanträdet avslutande. Justeringen bestyrkes i vartdera fallet genom ett av ordföranden å protokollet tecknat intyg, däri dagen för justeringen utsättes.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift *såväl å det för nämnden tillgängliga exemplaret av taxeringslängden som å ändringslängden* vitsorda enligt nämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift *å såväl taxeringslängderna som ändringslängden* vitsorda enligt nämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

Vad i denna paragraf föreskrives om anteckningar i taxeringslängd och i ändringslängd gäller icke i fråga om sådana beslut rörande visst års taxering, som meddelas senare än den 30 juni året därpå.

99 §.

Länsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver tillhandahållas dem, som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder.

Stadgandet i denna paragraf har icke tillämpning beträffande Stockholm.

100 §.

1 mom. Det åligger protokollföraren hos länsprövningsnämnden att senast å fjortonde dagen efter den, då protokollet justerats, i rekommenderat brev med mottagningsbevis med allmänna posten tillsända dels ägare eller därmed likställd innehavare av varje sådan fastighet, vilkens taxering varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, dels ock varje skattskyldig, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, underrättelse om beslutet medelst utdrag av nämndens protokoll. Vad nu sagts äger icke tillämpning, då beslutet inneburit allenast, att taxering för inkomst eller förmögenhet efter yrkande av annan än den skattskyldige rättats i avseende å felaktighet vid beräkningen eller införingen i inkomstlängden av orsavsdragen.

Har i — — — jämväl klaganden.

Vad ovan är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, som i stället för ägaren eller innehavaren är skattskyldig för den fastighet, varom fråga är.

2 mom. Å protokollsutdrag, som i 1 mom. omförmäles, skall vid utlämnandet finnas tecknad underrättelse om vad den har att iakttaga, som vill anföra besvär över beslutet.

3 mom. Återkommer utsänt protokollsutdrag utan att mottagningsbevis erhållits, skall utdraget skyndsamt delgivas vederbörande på sätt i 55 § 2 mom. sägs.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

101 §.

Innefattar sådant beslut rörande visst års taxering, som länsprövningsnämnd meddelat senare än den 30 juni året därpå, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall länsstyrelsen till dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, för verkställighet översända utdrag av prövningsnämndens protokoll.

Har prövningsnämnd jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § gjort ändring beträffande fastighetstaxering, skall, i den mån vederbörande icke erhållit del av beslutet jämlikt 100 §, genom länsstyrelsens försorg utdrag av nämndens protokoll rörande beslutet för kännedom tillställas, förutom klaganden, den skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skattskyldigheten hänför sig, jämväl denne, den kommun, där fastigheten är belägen, så ock, där den skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

Stadgandet i första stycket har icke tillämpning beträffande Stockholm.

104 §.

Den mellankommunala prövningsnämnden sammanträder på ordförandens kallelse i Stockholm å tid, som ordföranden bestämmer; dock må, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, Kungl. Maj:t kunna förordna om annan samlingsort. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe. Vid förfall för ordföranden skall vice ordföranden underrättas samt dennes suppleant inkallas.

Ordföranden är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av nämnden utsetts.

Nämnden är beslutför, då fem medlemmar äro tillstädes.

Allmänna ombudet hos nämnden har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt likformiga och rättvisa. Han har att, under iakttagande av de i 104 a § givna bestämmelserna angående den tid inom vilken dylika frågor skola väckas, hos nämnden framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

104 a §.

Efter taxeringsårets utgång må allmänna ombudet hos eller medlem av den mellankommunala prövningsnämnden icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom. eller 130 § denna förordning, 75 § 1 eller 2 mom. kommunalskattelagen, 24 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, 7 § förordningen om särskild skatt å förmögenhet eller

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

16 § andra stycket lagen om folkpensionering; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär jämlikt 118 § anförts rörande taxeringen av viss skattskyldig, må allmänna ombudet hos eller medlem av den mellankommunala prövningsnämnden icke hos nämnden framställa yrkande rörande samma taxering efter det nämnden avgjort nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda senast den 5 oktober under taxeringsåret. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

105 §.

Alla beslut — — — bör ske.

Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller som blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämnd bestämt, skall upptagas i särskild längd (*ändringslängd*). En sådan längd föres för varje län, och skall i densamma uppläggas särskild avdelning för taxering till särskild skatt å förmögenhet. Vad i detta stycke stadgas skall icke gälla i fråga om sådana beslut rörande visst års taxering, som meddelas senare än den 30 juni året därpå.

Justering av protokollet skall för varje sammanträde verkställas inför nämnden, innan sammanträdet upplöses, eller av nämndens ordförande senast inom åtta dagar efter sammanträdet avslutande. Justeringen bestyrkes i vartdera fallet genom ett av ordföranden å protokollet tecknat intyg, däri dagen för justeringen utsättes.

Vederbörande protokollförare — — — deras riktighet.

106 §.

1 mom. Den mellankommunala prövningsnämndens ändringslängder skola inom tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, översändas till vederbörande länsstyrelser. Det åligger längdförarna hos länsprövningsnämnderna att om den mellankommunala prövningsnämndens beslut verkställa enahanda anteckningar, som i 98 § äro föreskrivna beträffande beslut av länsprövningsnämnd.

3 mom. Innefattar sådant beslut rörande visst års taxering, som den mellankommunala prövningsnämnden meddelat senare än den 30 juni året därpå, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall protokollföraren översända utdrag av nämndens protokoll till vederbörande länsstyrelse, som har att vidtaga i 101 § omförmäld åtgärd för beslutets bringande till verkställighet.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

107 §.

Länsstyrelsen har att vaka över att taxeringsarbetet ordnas och bedrivs ändamålsenligt.

Det åligger taxeringsintendenten att med biträde av tjänstemän å landskontoret samt häradsskrivare, som länsstyrelsen i mån av behov därtill förordnar, lämna ordförandena i beskattningsnämnderna i första instans inom länet råd och upplysningar, på begäran av ordförande i sådan nämnd verkställa utredning i invecklade taxeringsärenden samt övervaka nämndernas arbete. Taxeringsintendenten liksom av honom därtill beordrad tjänsteman äger för den skull närvara vid sammanträde med beskattningsnämnd i första instans inom länet och därunder deltaga i överläggningarna men ej i beslutet.

109 §.

Beskattningsnämnderna skola — — — och rättvis.

Anser ordförande i beskattningsnämnd i första instans, att nämnden icke iakttagit vad i första stycket stadgas, åligger det honom att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning ävensom nämndens i anledning därav meddelade yttrande skola intagas i protokollet. Utdrag av protokollet skall genom ordförandens försorg ofördröjligen tillställas taxeringsintendenten.

110 §.

Sammanträde med beskattningsnämnd skall hållas inom slutna dörrar. Skattskyldig är dock berättigad att företräda inför beskattningsnämnd i första instans för att meddela upplysningar rörande taxeringen, i vad honom angår. Vidare äger skattskyldig samt, om annan än denne besvärat sig, jämväl klaganden vara tillstådes inför fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd vid handläggning av mål eller ärende, som angår den skattskyldige, samt därvid utföra sin talan.

Där så kan ske utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång, bör taxeringsnämnd på stället meddela skattskyldig begärd upplysning om nämndens beslut rörande hans taxering.

111 §.

1 mom. Ordförande eller — — — vid taxeringen.

Ordförande eller ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd skall därjämte avträda, då fråga förekommer om taxering, i vars behandling inom annan beskattningsnämnd han tidigare deltagit.

Den som i annan befattning handlagt visst taxeringsärende må icke såsom landskamrerare eller taxeringsintendent taga befattning med samma ärende.

2 mom. Är ordförande i beskattningsnämnd i första instans på grund av vad i 1 mom. stadgats hindrad att i nämnden deltaga i behandling av visst taxeringsärende och finnes ej ställföreträdare för honom förordnad, utser nämnden inom sig viss ledamot att vid behandlingen av ärendet föra ordet. Förekommer av dylik anledning hinder för av länsstyrelse förordnad ledamot

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd att deltaga i behandling av visst taxeringsärende, må hans utevaro icke hindra nämnden att i ärendet besluta.

Är landskamrerare på grund av vad i 1 mom. stadgas hindrad att i fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd deltaga i behandling av visst taxeringsärende, inträder i hans ställe den befattningshavare hos länsstyrelsen, som av länsstyrelsen förordnats att i denna del fullgöra landskamrerarens åligganden.

3 mom. Föreligger för ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd hinder, som i 1 mom. sägs, skall anteckning härom ske i nämndens protokoll.

112 §.

Uppstå skiljaktiga meningar inom beskattningsnämnd och måste till följd därav omröstning anställas, skall denna vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdes av ordföranden.

113 §.

Kan av någon anledning taxeringsförrättning icke företagas eller fortgå, bör anmälan därom av vederbörande nämnds ordförande göras hos länsstyrelsen för vidtagande av den åtgärd förhållandet anses påkalla.

115 §.

Eftertaxering enligt vad därom i skatteförfattningarna är stadgat verkställs av taxeringsnämnder och prövningsnämnder. Om de vid dylik taxering följda grunderna skall fullständig redogörelse intagas i nämndernas protokoll, varjämte till den skattskyldige skall avlätas meddelande om eftertaxeringen i samma ordning, som gäller för meddelande till skattskyldig om avvikelser från deklaration.

117 §.

Över beslut av fastighetstaxeringsnämnd må besvär anföras hos fastighetsprövningsnämnden

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle och landsting.

Besvären skola, skriftligen avfattade, ingivas i länen till länsstyrelsen före klockan tolv på dagen den 15 maj och i Stockholm till överståthållarämbetet före klockan tolv på dagen den 10 augusti.

118 §.

Över beslut av taxeringsnämnd må besvär anföras

a) i fråga om taxering av fastighet:

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle och landsting;

b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:

av skattskyldig, såvitt honom rör;

av vederbörande kommun, municipalsamhälle och landsting, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt;

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör;

av vederbörande kommun;

så ock av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

119 §.

Besvär enligt 118 § skola, skriftligen avfattade och ställda till den prövningsnämnd, som enligt 96 § har att granska och pröva taxeringen i fråga, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, därest ej sådant fall föreligger som i andra stycket här nedan avses.

Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till två eller flera prövningsdistrikt, skola besvär enligt 118 §, för såvitt de avse den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet i den kommun, där han taxerats eller bort taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller särskild skatt å förmögenhet, eller i sådan annan kommun, dit förvärvskällan är att hänföra, skriftligen avfattade, ingivas till den mellankommunala prövningsnämnden.

Besvären skola ingivas före klockan tolv på dagen den 31 juli under taxeringsåret; dock att kommun, municipalsamhälle, landsting eller skogsvårdsstyrelse, som klagar, äger ingiva sina besvär före klockan tolv på dagen den 15 augusti samma år.

Hava besvär, som skolat ingivas till den mellankommunala prövningsnämnden, i stället före den stadgade besvärstidens utgång ingivits till länsstyrelsen i något av de län, inom vilka klaganden taxerats eller bort taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller särskild skatt å förmögenhet eller dit av klaganden innehavd förvärvskälla är att hänföra, skall hinder icke på grund därav föreligga för besvärens upptagande till prövning. Länsstyrelsen har att omedelbart överlämna besvären till den mellankommunala prövningsnämnden.

121 §.

1 mom. Över beslut, som fastighetsprövningsnämnd meddelat, må besvär anföras hos kammarrätten av taxeringsintendenten. Enahanda rätt att anföras besvär tillkommer vederbörande kommun, municipalsamhälle och landsting.

Över beslut, som nu nämnts, må ock besvär anföras hos kammarrätten av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, i följande fall:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

a) om han hos fastighetsprövningsnämnden inom föreskriven tid överklagat fastighetstaxeringsnämndens beslut och hans talan därstädes icke bifallits; samt

b) om fastighetsprövningsnämnden ändrat den av fastighetstaxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påyrkats av klaganden.

I det under a) omnämnda fallet må besvär dock innefatta endast fullföljande helt eller delvis av yrkande, som klaganden framställt hos fastighetsprövningsnämnden.

I det under b) omnämnda fallet må talan icke innefatta längre gående yrkande än taxeringsbestämmande i enlighet med fastighetstaxeringsnämndens beslut.

2 mom. Över beslut, som prövningsnämnd meddelat, må besvär anföras hos kammarrätten av taxeringsintendenten. Enahanda rätt att anföras besvär tillkommer ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, annan skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, där han ej enligt 39 eller 49 § förlorat talan, så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle, landsting och skogsvårdsstyrelse, i den mån de jämlikt 118 § äga föra talan mot taxeringsnämnds beslut.

Besvär må anföras i följande fall:

a) om inom föreskriven tid taxeringsintendenten framställt yrkande hos prövningsnämnden om påförande av eller ändring i taxering eller annan klagande där besvärat sig över taxeringsnämndens beslut men talan icke bifallits av prövningsnämnden; samt

b) om prövningsnämnden ändrat den av taxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påyrkats av klaganden.

Vad i 1 mom. tredje och fjärde styckena stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande besvär, varom i föregående stycke förmäles.

122 §.

1 mom. Besvär enligt 121 § 1 mom. skola, skriftligen avfattade, före klockan tolv den 31 december under taxeringsåret ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden vidtagits.

Besvär enligt 121 § 2 mom. över beslut av länsprövningsnämnd skola, skriftligen avfattade, av skattskyldig ingivas till den länsstyrelse, som i första stycket sägs, före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då han av beslutet erhållit del. Taxeringsintendent samt kommun, municipalsamhälle, landsting och skogsvårdsstyrelse skola till nämnda länsstyrelse ingiva sina besvär, skriftligen avfattade, taxeringsintendenten före klockan tolv å sextionde dagen samt annan klagande före samma tid å nittionde dagen efter den, då länsprövningsnämndens protokoll justerades.

I fråga om besvär enligt 121 § 2 mom. över beslut av den mellankommunala prövningsnämnden skall vad i föregående stycke sägs äga motsvarande tillämpning, dock att besvär skola ingivas till nämnden.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Försummas något av vad nu föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning. Ej må dock den omständigheten, att besvären i stället för till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden ingivits direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden; i sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvären till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden för vidare behandling enligt 2 mom. I fråga om besvär, som skolat ingivas till den mellankommunala prövningsnämnden, skola vidare bestämmelserna i 119 § sista stycket hava motsvarande tillämpning.

2 mom. Omedelbart efter taxeringsårets utgång har länsstyrelsen, respektive den mellankommunala prövningsnämnden att till kammarrätten insända förteckning å besvär, som före nämnda tidpunkt anförts enligt 121 §. I länsstyrelsens förteckning skola besvär över taxering av fastighet upptagas för sig utan sammanblandning med övriga besvär. Inkomma besvär efter taxeringsårets utgång, skall förteckning å sådana besvär omedelbart efter varje månads utgång insändas till kammarrätten.

Länsstyrelsen har att vid de besvär, som till länsstyrelsen inkommit, foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, såvitt den överklagade taxeringsfrågan angår, som ock de till nämnderna i frågan ingivna handlingarna ävensom, där fråga är om taxering av fastighet, utdrag av taxeringslängd beträffande närmast föregående taxering av fastigheten. Länsstyrelsen har därefter att infordra förklaringar och, där förklaringarna därtill föranleda, påminnelser från vederbörande samt, inom sex månader efter det att besvären inkommit till länsstyrelsen, överlämna handlingarna till kammarrätten. Angå besvären taxering av fastighet, böra handlingarna vara till kammarrätten inkomna inom fyra månader efter det att besvären inkommit till länsstyrelsen.

Beträffande besvär, som inkommit till den mellankommunala prövningsnämnden, har nämnden att i tillämpliga delar förfara på enahanda sätt, som stadgas i andra stycket.

123 §.

1 mom. Har fastighet — — — för fastigheten,
 eller har — — — som vederbort,
 eller har — — — äga rum,
 eller har under löpande taxeringsperiod genom beslut av taxeringsnämnd nytt taxeringsvärde åsatts fastighet eller jämlikt 8 § sista stycket kommunal-skattelagen taxeringsvärde fördelats å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller framställning om vidtagande av sådan taxeringsåtgärd avslagits, men ägare eller därmed likställd innehavare av fastigheten icke erhållit föreskriven underrättelse därom senast den 30 juni,
 eller har — — — felaktigt taxerad,

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

må fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos länsprövningsnämnden eller, därest taxeringen redan varit föremål för beslut, som efter särskild prövning meddelats av fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd, hos kammarrätten.

2 mom. Den som — — — skattepliktig förmögenhet,

den som — — — taxeringen skett,

den som — — — en ort,

den som — — — är skattskyldig,

den som — — — utgöra sådan skatt,

den som — — — till sådan skatt,

den som taxerats för inkomst eller förmögenhet å viss ort, ehuru skyldighet enligt stadgandena i 26 och 28 §§ icke för honom förelegat att till ledning för taxering å orten avgiva självdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig självdeklaration och ej gjort sig skyldig till sådan underlåtenhet, som enligt 39 § 1 mom. andra punkten föranleder förlust av talan, men som blivit av taxeringsnämnd taxerad för inkomst eller förmögenhet med avvikelse från deklarationen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom senast den 30 juni,

den som — — — nyss nämnts,

så ock — — — blivit felaktig,

må uti — — — hos kammarrätten.

Skall i fråga om stiftelse, för vilken uti stadgad ordning avlämnats behörig självdeklaration och för vilkens vidkommande ej sådan underlåtenhet förekommit, som enligt 39 § 1 mom. andra punkten föranleder förlust av talan, grundbelopp för den i statliga inkomst- och förmögenhetsskatten ingående bottenskatten enligt beslut av taxeringsnämnd beräknas enligt 18 § 2 mom. a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skall besvärsmått, som nyss sagts, såvitt angår denna taxeringsåtgärd, tillkomma stiftelsen för det fall att stiftelsen ej erhållit föreskriven underrättelse rörande taxeringsåtgärden senast den 30 juni.

3 mom. Den som — — — avgiva virkesdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig virkesdeklaration men blivit av taxeringsnämnd taxerad för avverkat virke med avvikelse från deklarationen och icke erhållit föreskriven underrättelse därom senast den 30 juni,

den som — — — nyss nämnts,

så ock — — — blivit felaktig,

må uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos länsprövningsnämnden eller, därest taxeringen redan varit föremål för länsprövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten.

4 mom. Rätt till besvär enligt 1, 2 och 3 mom. i anledning av förelupen felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende tillkommer jämväl taxeringsintendenten så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle,

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

landsting och skogsvårdsstyrelse, i den mån de jämlikt 117 eller 118 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

124 §.

1 mom. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, eller, i motsvarande fall som i 119 § andra stycket avses, till den mellankommunala prövningsnämnden. Besvären skola ingivas, av skattskyldig inom natt och år efter det utskylderna avfordrats honom och av annan klagande före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret.

Försummas något av vad sålunda föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning. Ej må dock den omständigheten, att besvär, som anföras hos kammarrätten, i stället för till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden ingivits direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden; i sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvären till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden för vidare behandling enligt 2 mom. I fråga om besvär, som skolat ingivas till den mellankommunala prövningsnämnden, skola vidare bestämmelserna i 119 § sista stycket hava motsvarande tillämpning.

Avse besvären — — — senaste kravet.

2 mom. Länsstyrelsen har att vid de besvär, som till länsstyrelsen inkommit, foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, som ock övriga till ärendet hörande handlingar. Sedan därefter förklaringar över besvären och, där förklaringarna därtill föranleda, påminnelser infordrats från vederbörande, överlämnas handlingarna till länsprövningsnämnden i prövningsdistriktet eller, därest taxeringen redan varit föremål för länsprövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, till kammarrätten.

Beträffande besvär, som inkommit till den mellankommunala prövningsnämnden, har nämnden att i tillämpliga delar förfara på enahanda sätt, som stadgas i första stycket. Hava icke utdrag av inkomstlängd, förmögenhetslängd och taxeringsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt de till taxeringsnämnden i frågan ingivna handlingarna på grund av stadgandet i 92 § tidigare överlämnats till den mellankommunala prövningsnämnden, åligger det nämnden att översända besvären till vederbörande länsstyrelse, som har att därvid foga ifrågavarande utdrag och handlingar samt därefter skyndsamt återsända besvären med vidfogade handlingar till nämnden.

124 a §.

1 mom. Har skattskyldig vid taxering till kommunal inkomstskatt åtnjutit avdrag enligt 45 § kommunalskattelagen eller har förmögenhet vid skatt-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

skyldigs taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt eller till särskild skatt å förmögenhet beräknats med hänsyn till fastighets taxeringsvärde, och sker genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten eller beslut jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § av länsprövningsnämnd sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen, att avdraget eller förmögenheten bör beräknas till annat belopp än som skett, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen av inkomst eller förmögenhet anföras hos prövningsnämnden eller, om denna taxering redan varit föremål för beslut av kammarrätten, vilket ej överklagats, eller av Kungl. Maj:t, hos den som meddelat beslutet. Är sagda taxering i annan ordning föremål för prövning av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, skola besvären anföras hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t för att prövas i sammanhang med prövning av målet i övrigt.

Rätt att anföras besvär som nu sagts tillkommer den skattskyldige, där han ej gjort sig skyldig till underlåtenhet som avses i 39 § 1 mom., ävensom taxeringsintendenten och, såvitt angår taxeringen till kommunal inkomstskatt, kommun.

Besvären skola, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, eller, i motsvarande fall som i 119 § andra stycket avses, till den mellankommunala prövningsnämnden. Besvären skola ingivas, av skattskyldig eller kommun inom sex månader och av taxeringsintendent inom åtta månader från den dag, då beslutet rörande fastighetstaxeringen meddelades.

Försummas något av vad sålunda föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning. Ej må dock den omständigheten, att besvär, som anföras hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t, i stället för till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden ingivits direkt till kammarrätten eller Kungl. Maj:t, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden; i sådant fall skola besvären omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse, respektive den mellankommunala prövningsnämnden för vidare behandling enligt 124 § 2 mom. I fråga om besvär, som skolat ingivas till den mellankommunala prövningsnämnden, skola vidare bestämmelserna i 119 § sista stycket hava motsvarande tillämpning.

Besvär enligt — — — slutligen avgjort.

Vid besvär — — — motsvarande tillämpning.

2 mom. Besvär enligt denna paragraf böra ej, såvitt icke av skattskyldig eller kommun anförda besvär eller andra särskilda omständigheter därtill föranleda, anföras av taxeringsintendent, med mindre besvären avse rättelse av avsevärt missförhållande, förorsakat av den ändrade fastighetstaxeringen.

125 §.

I fråga om klagan över prövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 § skola stadgandena i 121 § 2 mom., 122 § 1 mom. andra, tredje och fjärde styckena samt 122 § 2 mom. andra och tredje styckena hava motsvarande tillämpning.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

127 §.

Den som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i taxeringsmål äger att, utom i fall som i andra stycket här nedan stadgas, däri hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, skola före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av utslaget erhållit del, ingivas till finansdepartementet tillika med bevis om dagen för utslaget delfående.

Över utslag — — — icke föras.

128 §.

2 mom. Vid prövningsnämnds prövning av besvär enligt 123 § skola bestämmelserna i 1 mom. hava motsvarande tillämpning å prövningsnämnden; dock skall, därest under länsprövningsnämnds handläggning av besvär enligt 123 § fråga uppkommer om vidtagande av här ovan omförd åtgärd beträffande taxering inom annat prövningsdistrikt än det, som besvären angå, ärendet i hela dess vidd överlämnas till avgörande av den mellankommunala prövningsnämnden.

129 §.

Därest efter taxeringsårets utgång fastighets taxeringsvärde i anledning av anförda besvär ändras eller taxeringsvärde åsättes fastighet, som icke blivit taxerad, har länsprövningsnämnden i det prövningsdistrikt, där fastigheten är belägen, att efter anmälan av taxeringsintendenten vidtaga däremot svarande åtgärd för efterföljande år under taxeringsperioden, där ej beträffande fastigheten sådant förhållande inträffat, som jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen bör föranleda åsättande av nytt taxeringsvärde.

Sådan anmälan hos länsprövningsnämnden må ock göras av fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare eller, om besvären anförts av annan än ägaren eller innehavaren, av denne.

134 §.

Ordförande i beskattningsnämnd i första instans är skyldig att, då sådant av vederbörande myndighet påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering. Vid förfall för ordföranden må förklaringskyldigheten åläggas någon av nämndens ledamöter. Beskattningsnämnd må icke åläggas förklaringskyldighet.

Av prövningsnämnd behandlad taxeringsfråga må återförvisas till nämnden för förnyad behandling.

135 §.

Har genom — — — för verkställighet.

Utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t beträffande fastighetstaxering skall, därest utslaget innefattar ändring av länsprövningsnämndens beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skatt-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

skyldigheten hänför sig, jämväl denne, den kommun, där fastigheten är belägen, taxeringsintendenten i det län, där fastigheten är belägen, så ock, där den skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

139 §.

Den som blivit utsedd till medlem i prövningsnämnd eller fastighetsprövningsnämnd eller blivit inkallad i stället för ordinarie ledamot och utan vederbörligen anmält laga förfall utebliver från nämndens sammanträde skall, därest nämnden till följd av hans utevaro icke varder beslutför, böta tjugufem kronor.

140 §.

Den som bryter mot vad i 57 § är stadgat vare, där han ej för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel, straffad med dagsböter.

Vad som med stöd av bestämmelserna i denna förordning inhämtats vid granskning av handelsbok eller annan räkenskapshandling må ej yppas i vidare mån än som erfordras för vinnande av det med granskningen avsedda ändamålet. Bryter någon häremot straffes, där han ej för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel, med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

141 §.

5 mom. Vad i denna paragraf stadgas äger icke tillämpning, därest den försumlige för sin underlåtenhet är underkastad ansvar för tjänstefel. Straff för förseelse, som i 2 mom. eller 4 mom. andra punkten omförmäles, inträder icke, där den försumlige visar giltig ursäkt för sin underlåtenhet.

143 §.

2 mom. Finner ordförande i taxeringsnämnd anledning antaga, att oriktig uppgift, om vilken ordföranden vid taxeringsarbetet erhållit kännedom, kan medföra ansvar enligt skattestrafflagen, skall ordföranden göra anmälan därom till taxeringsintendenten. Sådan anmälan skall göras senast vid den tid, då taxeringsnämndens arbete för året avslutas.

Därest taxeringsintendent på grund av anmälan från ordförande i taxeringsnämnd eller eljest finner, att någon gjort sig skyldig till brott, som avses i skattestrafflagen, skall taxeringsintendenten göra anmälan därom till vederbörande åklagare.

144 §.

2 mom. Där, i andra fall än i 143 § eller 1 mom. denna paragraf avses, till följd av uraktlåtet fullgörande av de i denna förordning meddelade föreskrifter eller av annan orsak fråga uppstår om tillämpning av stadgat bötesansvar eller förelagt vite, skall av vederbörande taxeringsintendent, ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd i första instans eller annan behörig

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

person anmälan därom göras hos länsstyrelsen, som har att, efter prövning av härvid förekommande förhållanden, förordna om uttagande av de böter eller viten, vartill någon finnes hava gjort sig förfallen, samt vidtaga de åtgärder, som anmäld försummelse eller utebliven verkställighet av vad i denna förordning stadgas för övrigt kan påkalla.

3 mom. Den som icke åtnöjes med av länsstyrelse givet beslut, varigenom han på grund av ovan meddelade stadganden blivit fälld till böter eller utgivande av vite, äger att, med iakttagande av vad i allmänhet är stadgat angående dylika besluts överklagande, över beslutet anföra besvär hos kammarrätten. Besvären skola före klockan tolv å trettonde dagen efter den, då klaganden av beslutet erhållit del, ingivas till länsstyrelsen vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären omedelbart överlämnas till länsstyrelsen.

Sedan besvären inkommit till länsstyrelsen, har länsstyrelsen att infordra förklaringar och, där förklaringarna därtill föranleda, påminnelser från vederbörande samt skyndsamligen överlämna handlingarna till kammarrätten med det yttrande, vartill omständigheterna giva anledning.

Om klagan — — — å virkestaxering.

Vid prövning — — — under bedömande.

145 §.

1 mom. Av statsmedel bestridas:

1) ersättning åt ordförandena i beredningsnämnderna, fastighetstaxeringsnämnderna och taxeringsnämnderna, åt de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna, åt kronoombuden i taxeringsnämnderna samt åt taxeringskonsulenterna;

2) bidrag till kostnader, som kommun åtagit sig för särskilda anstalter för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av tjänstemän enligt 15 § 1 mom. eller annorledes, därest Kungl. Maj:t finner dessa anstalter äga särskilt värde för det allmänna;

3) gottgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänstemän;

4) ersättning för det i samband med taxeringsförrättningarna jämlikt 107 § lämnade biträde av häradskrivare; samt

5) kostnader för taxeringen, vilka omförmälas i 5 och 6 samt 8—12 mom. här nedan.

2 mom. Det åligger länsstyrelsen att de år, då allmän fastighetstaxering äger rum, senast den 1 maj, i Stockholm senast den 20 juli, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med nysnämnda taxering inom länet hör tillkomma envar av de personer, vilka enligt

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

bestämmelserna i 1 mom. 1), 3) och 4) äro därtill berättigade, och skola därvid angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkande.

Motsvarande yttrande — — — under taxeringsåret.

Yttrande enligt — — — taxeringsnämndernas beslut.

3 mom. Kommun, som vill framställa anspråk på särskild ersättning enligt 1 mom. 2), har att, såvitt angår allmän fastighetstaxering i länen, senast den 10 april under taxeringsåret och, såvitt angår allmän fastighetstaxering i Stockholm eller årlig taxering såväl i Stockholm som i länen, senast den 1 juli under taxeringsåret till länsstyrelsen inkomma med framställning därom med angivande av grunderna för ersättningsbeloppets beräkande.

Länsstyrelsen har — — — andra styckena.

4 mom. Efter prövning — — — kommun utanordnas.

Därvid må vad som ställes till länsstyrelsernas förfogande för ersättning åt ordförandena i berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna samt åt de av länsstyrelserna förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna ävensom för det i samband med allmän fastighetstaxering lämnade biträde jämlikt 107 § av häradskrivare och jämlikt 15 § 2 mom. av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner utgöra sammanlagt högst ett belopp, motsvarande två hundra delar procent av taxeringsvärdet å samtliga fastigheter i riket, sådant detta värde beräknats enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

Vad som ställes till länsstyrelsernas förfogande för ersättning åt ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna samt åt taxeringskonsulenterna ävensom för det i samband med den årliga taxeringen lämnade biträde jämlikt 107 § av häradskrivare och jämlikt 15 § 2 mom. av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner må sammanlagt utgöra högst ett belopp, motsvarande tre procent av grundbeloppet för hela riket av den i den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten ingående botten skatten, sådant grundbeloppet beräknats enligt taxeringsnämndernas beslut.

Vid fördelningen — — — av länsstyrelsen.

5 mom. Till gäldande av de av Stockholms stads prövningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom gottgörelse åt tjänsteman, som förordnats att för vissa fall fullgöra taxeringsintendentens åligganden, ersättning för biträde åt taxeringsintendenten vid förberedande göromål, arvode för protokoll- och längdföringen, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för uppässning hos nämnden, må överståhållarämbetet, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, använda erforderligt belopp. Kungl. Maj:t äger utfärda särskilda föreskrifter rörande dispositionen av medel för ändamål, som nu sagts.

7 mom. Uppgift rörande de jämlikt 4, 5 och 6 mom. till olika personer utbetalda ersättningsbeloppen, avseende sistförflutna budgetår, skall årligen före juli månads utgång av länsstyrelsen insändas till finansdepartementet.

8 mom. De personer, — — — rörande taxeringsarbetet, de personer, — — — myndighets medgivande,

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

de ordförande — — — i 59 § 1 mom.,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmåles i 59 § 2 mom., ävensom

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprövningsnämnds eller prövningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar,

äga att — — — allmänna resereglementet.

Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

11 mom. Sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettio två kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar ånjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

146 §.

1 mom. Av kommun valda ledamöter i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd ävensom av kommun jämlikt 8 § 3 mom. valda ledamöter i lokal taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av vederbörande kommun, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst tio kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å förrättningsorten, övrig resekostnadsersättning med högst vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman. Ersättning efter enahanda grunder må av kommunens medel utgå jämväl till ordningsman i lappby för inställelse vid sammanträde enligt 83 § 2 mom.

De av — — — om dagen.

Av landstings förvaltningsutskott och stadsfullmäktige valda ledamöter i särskild taxeringsnämnd äga att för deltagande i nämndens sammanträden åtnjuta ersättning enligt de i 145 § 8 mom. angivna grunderna. Ersättningen gäldas beträffande ledamöter, valda av landstings förvaltningsutskott, av landstinget och beträffande ledamöter, utsedda av stadsfullmäktige, av stadens medel.

3 mom. Skogsvårdsombud åtnjuter ersättning, som vederbörande skogsvårdsstyrelse anvisar av till dess förfogande stående skogsvårdsmedel.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1944; dock skola förordningens bestämmelser om åtgärder, vilka för verkställande av taxering skola enligt förordningen vidtagas före taxeringsårets ingång, träda i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 30 juni 1943 (nr 489) angående tillämpning av vissa särskilda bestämmelser rörande taxeringsförfarandet år 1942 i fråga om taxeringsförfarandet år 1944.

I samband med denna förordnings ikraftträdande skall följande iakttagas:

1) Ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola enligt denna förordning utses första gången för tiden den 1 januari 1944—den 30 juni 1947.

2) *De uppgifter, som enligt äldre bestämmelser ankomma på landskamrerare eller särskild prövningsnämnd eller särskild mellankommunal prövningsnämnd, skola fortfarande fullgöras av landskamrerare eller sådan nämnd, intill dess ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd blivit utsedda i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.*

3) *Därest ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd icke utsetts så tidigt, att nämnden hinner fastställa och inom den i 75 § andra stycket angivna tid till ordförandena i taxeringsnämnderna överlämna anvisningar för 1944 års taxering, har landskamreraren att utfärda dylika anvisningar.*

2) I fråga om besvär över 1943 och tidigare års taxeringar skola äldre bestämmelser fortfarande gälla; dock att efter förordningens ikraftträdande landskamrerares åligganden skola fullgöras av taxeringsintendent samt på särskild prövningsnämnd ankommande uppgifter skola fullgöras av prövningsnämnd.

3) Vad i taxeringsförordningen i dess hittills gällande lydelse finnes stadgat angående vägstyrelse skall, såvitt angår 1942 eller tidigare års taxe-

4) I fråga om besvär över 1943 och tidigare års taxeringar skola äldre bestämmelser fortfarande gälla; dock att efter förordningens ikraftträdande landskamrerares åligganden skola fullgöras av taxeringsintendent samt på särskild prövningsnämnd ankommande uppgifter skola fullgöras av prövningsnämnd.

5) Vad i taxeringsförordningen i dess hittills gällande lydelse finnes stadgat angående vägstyrelse skall, såvitt angår 1942 eller tidigare års taxe-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

ring, alltjämt äga tillämpning; dock att på vägstyrelsen ankommande uppgifter från och med den 1 januari 1944 fullgöras av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

4) Uppgift rörande ersättningsbelopp, utbetalda jämlikt 145 § 4, 5 och 6 mom. och avseende tiden den 1 december 1943—den 30 juni 1944, skall av länsstyrelsen före utgången av juli månad 1944 insändas till finansdepartementet.

(Utskottets förslag.)

ring, alltjämt äga tillämpning; dock att på vägstyrelsen ankommande uppgifter från och med den 1 januari 1944 fullgöras av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

6) Uppgift rörande ersättningsbelopp, utbetalda jämlikt 145 § 4, 5 och 6 mom. och avseende tiden den 1 december 1943—den 30 juni 1944, skall av länsstyrelsen före utgången av juli månad 1944 insändas till finansdepartementet.

2) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

lag om ändrad lydelse av 3 och 62 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 3 och 62 §§ kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

3 §.

Med *taxeringsår* förstås i denna lag det kalenderår, under vilket taxering av beskattningsnämnd i första instans verkställs, och med *beskattningsår* det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret, eller, där räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars under taxeringsåret.

(Se vidare anvisningarna.)

62 §.

Har skattskyldig — — — undgått taxering.

Eftertaxering må icke ske senare än fem år efter det år, då taxeringen rätteligen bort av beskattningsnämnd i första instans verkställas. Har den skattskyldige avlidit, åsättes taxeringen hans dödsbo; dock att sådan taxering icke må ske senare än två år efter utgången av det kalenderår, under vilket bouppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1944.

3) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående ändrad lydelse av 21 § förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 21 § förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

21 §.

Har skattskyldig — — — undandragits statsverket.

Eftertaxering må icke ske senare än fem år efter det år, då taxeringen rätteligen bort av beskattningsnämnd i första instans verkställas. Har den skattskyldige avlidit, åsättes taxeringen hans dödsbo, dock att sådan taxering icke må ske senare än två år efter utgången av det kalenderår, under vilket bo-uppteckning efter honom blivit ingiven för registrering.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1944.

4) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Härigenom förordnas, att 1, 4, 5, 8—10 och 13 §§ förordningen den 14 juni 1933 om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 §.

Har å fastighet ny-, till- eller ombyggnad verkställts efter den tidpunkt, som det för fastigheten senast fastställda taxeringsvärdet avsett, må i den ordning nedan stadgas fastigheten av fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd åsättas särskilt uppskattningsvärde för fastighetsbelåning (preliminärt taxeringsvärde) att gälla intill dess nytt taxeringsvärde, avseende tidpunkt efter ny-, till- eller ombyggnaden, varder fastställt för fastigheten.

¹ Senaste lydelse av 13 § se 1934: 296.

Har fastighet nybildats genom avstyckning enligt 19 kap. lagen om delning av jord å landet eller 5 kap. lagen om fastighetsbildning i stad eller genom sammanläggning enligt lagen om sammanläggning av fastigheter å landet eller genom att tomt blivit rättsligen bestående, och finnes ej särskilt taxeringsvärde fastställt för det område fastigheten omfattar, må ock sådan fastighet av fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd åsättas preliminärt taxeringsvärde att gälla intill dess nytt taxeringsvärde, avseende tidpunkt efter nybildningen, varder fastställt för fastigheten eller för område, vari den ingår.

Med länsprövningsnämnd avses i denna förordning jämväl Stockholms stads prövningsnämnd.

4 §.

Framställning om åsättande av preliminärt taxeringsvärde å fastighet skall, skriftligen avfattad och ställd till fastighetsprövningsnämnden eller länsprövningsnämnden, ingivas beträffande fastighet i Stockholm till överståthållarämbetet och beträffande annorstädes belägen fastighet till länsstyrelsen i länet. Framställning må ock på sökandens eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insändas till nu nämnd myndighet.

I framställningen — — — för uppskattningen.

Framställningen skall — — — ej mottagas.

5 §.

Då framställning, som i 4 § sägs, inkommit till där omförmäld myndighet, skola vid framställningen fogas dels utdrag av senast upprättade fastighetslängd i vad fastigheten angår dels ock den rörande fastigheten senast avlämnade fastighetsdeklarationen, där denna är för myndigheten tillgänglig. Har det fastigheten senast åsatta taxeringsvärdet ändrats efter besvär över fastighetsprövningsnämndens eller länsprövningsnämndens beslut, skall jämväl avskrift av det i anledning av besvären meddelade utslaget biläggas framställningen. Handlingarna skola därefter ofördröjligen överlämnas till ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden för det distrikt, där fastigheten är belägen, eller, om denna nämnd avslutat sin verksamhet, till ordföranden i vederbörande lokala taxeringsnämnd; och åligger det ordföranden att skyndsamt ombesörja den utredning, som för framställningens prövning anses erforderlig.

8 §.

Efter utgången av den enligt 7 § förelagda tid skall ärendet överlämnas till fastighetsprövningsnämnden eller, om nämnden avslutat sitt arbete, till länsprövningsnämnden; och har nämnden att utan dröjsmål företaga ärendet till slutligt avgörande.

Innan ärendet avgöres, skall taxeringsintendenten giva nämnden sin mening tillkänna.

Nämndens beslut intages i nämndens protokoll.

Över nämndens beslut må klagan icke föras.

9 §.

Fastighetsprövningsnämndens eller länsprövningsnämndens beslut meddelas sökanden genom utdrag av protokollet.

Överstiger det — — — 275

Protokollsutdrag, som — — — tillsändas sökanden.

Protokollsutdrag, som — — — stämpelavgiften utmätas.

10 §.

Överståthållarämbetet och länsstyrelserna skola föra särskilda liggare över meddelade beslut om åsättande av preliminärt taxeringsvärde. Anteckning i liggaren skall verkställas inom tre dagar efter det fastighetsprövningsnämndens eller länsprövningsnämndens protokoll justerats och till riktigheten bestyrkas av protokollföraren hos nämnden.

Beslutet skall, — — — finnas infört.

Underrättelse om gällande preliminära taxeringsvärden skall tillika, utom såvitt angår Stockholm, årligen av länsstyrelsen lämnas ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna eller de lokala taxeringsnämnderna, envar såvitt angår fastigheter inom nämndens distrikt. Sådan underrättelse skall avsändas, de år då allmän fastighetstaxering äger rum, före januari månads utgång och övriga år senast den 15 februari.

13 §.

Ordförande i fastighetstaxeringsnämnd eller i lokal taxeringsnämnd så ock av överståthållarämbetet eller länsstyrelse förordnad ledamot i sådan nämnd må för på honom ankommande göromål enligt denna förordning, där så finnes skäligt, åtnjuta särskild ersättning av statsmedel med belopp, som efter förslag av överståthållarämbetet eller länsstyrelsen bestämmes av fastighetsprövningsnämnden eller länsprövningsnämnden under iakttagande av de särskilda föreskrifter rörande disposition av medel för ändamålet, Kungl. Maj:t må finna nödigt meddela. Om ersättning till sakkunnig, som biträtt vid uppskattningen, gäller vad i 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen sägs. Av landsting eller kommun vald ledamot i beskattningsnämnd, som deltagit i sammanträde enligt 6 §, må uppbära ersättning efter vad i 146 § taxeringsförordningen är stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1944.

5) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt.

Härigenom förordnas, att 6 §, 9 § 3 mom., 10 och 13 §§ samt 15 § 1 och 2 mom. förordningen den 12 februari 1943 om kupongskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

6 §.

Därest uppgifter om aktieutdelning inkomma till aktiebolag efter det bolaget inbetalt kupongskatt enligt 5 § andra stycket, skall bolagets styrelse senast å femtonde dagen efter utgången av det kalenderår under vilket de inkommit överlämna dem till kupongskattekontoret, och skall efter beslut av kupongskattenämnden till bolaget återbetalas kupongskatt belöpande å sådana utdelningar, vid vilkas utbetalande kupongskatt ej bort innehållas och för vilka uppgifter redovisas.

9 §.

3 mom. Aktiebolag är skyldigt att, efter anmaning från taxeringsintendenten i det län där bolagets styrelse har sitt säte, för kontroll å kupongskatten tillhandahålla kupongskattekontoret eller av taxeringsintendenten utsedd person sina handelsböcker med därtill hörande handlingar.

Underlåter bolags — — — motsvarande tillämpning.

10 §.

Senast den 31 januari varje år skola de till kupongskattekontoret inkomna uppgifter om aktieutdelningar, som avse det årets taxering, tillställas vederbörande länsstyrelser för att tjäna till ledning vid taxeringen.

13 §.

Taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet äger, om skäl därtill äro, anmana den som uppburit utdelning utan att kupongskatt innehållits att inom viss förelagd tid inkomma med en på heder och samvete avgiven försäkran att han ej varit sådan bulvan för annan som i 1 § andra stycket avses.

Hörsammas ej — — — finnes stadgat.

15 §.

1 mom. Över beslut av kupongskattenämnden må besvär anföras hos kammarrätten av den som — — — vederbörande aktiebolag,

så ock taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet.

Besvärerna skola, — — — delar gälla.

2 mom. Över beslut av länsstyrelse enligt denna förordning må besvär anföras av

vederbörande bolag

så ock taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet

samt, där — — — honom rör.

I fråga — — — motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1944.

B) att riksdagen måtte, i anledning av de likalydande motionerna I: 355 av herr Velander m. fl. och II: 492 av herr Lundberg i Hälsingborg m. fl., i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt för riksdagen framlägga förslag om inrättande av en central nämnd med uppgift att verka för enhetlighet i taxeringen;

C) att följande motioner, nämligen:

de likalydande motionerna I: 327 av herr Lindblom m. fl. och II: 457 av herr Skagerlund m. fl.,

de likalydande motionerna I: 336 av herr Gustaf Elofsson m. fl. och II: 470 av herr Nilsson i Göteborg m. fl.,

de likalydande motionerna I: 355 av herr Velander m. fl. och II: 492 av herr Lundberg i Hälsingborg m. fl.,

motionen I: 335 av herrar Linnér och Albert Andersson, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet,

motionen I: 352 av herrar Franzon och Anderberg,

motionen I: 354 av herr Holmström m. fl.,

motionen II: 458 av herrar Sundström i Skövde och Nilsson i Kristinehamn,

motionen II: 468 av herr Jacobson m. fl., i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, samt

motionen II: 490 av herrar Persson i Falla och Janson i Frändesta,

måtte, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet här ovan anført och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 4 december 1943.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Elon Andersson, Sjödahl, Frans Ericson, friherre Lagerfelt**, *Velander, Eklund, Sandström, Robert Berg* och *Ljungdahl*; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö*, *Olsson* i Gävle, *Orgård, Sandberg, Kilbom, Karlsson* i Grängesberg, *Jonsson* i Skedsbygd, *Sundström* i Skövde, *Rosander** och *Karlsson* i Granebo.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer:

I) av herrar *friherre Lagerfelt, Velander, Ljungdahl, Hagberg* i Malmö, *Jonsson* i Skedsbygd och *Karlsson* i Granebo, vilka ansett, dels att utskottets yttrande bort hava följande lydelse:

»Någon tvekan torde icke kunna — — — (= utskottet sid. 8 från raden 8 uppifrån till sista raden på sidan) — — — beträffande jordbrukares deklARATIONER.

Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att så komplicerade och för lekmännen svåröverskådliga som skatteförfattningarna nu blivit, torde det få anses ofrånkomligt, att vid taxeringen i större utsträckning än vad hittills varit fallet anlitas på beskattningsområdet utbildade tjänstemän. Av vikt är emellertid att — trots den ökade användningen av tjänstemän inom beskattningsnämnderna — lekmanneelementet, som av gammalt i vårt land ansetts betydelsefullt för åstadkommande av en rättvis beskattning, fortfarande äger möjlighet att göra sig gällande. Den lösning av hithörande spörsmål, som i propositionen föreslagits, synes näppeligen vara på alla punkter väl avvägd. Utskottet återkommer i det följande härtill.

Utskottet övergår härefter till — — — (= utskottet från sid. 9 raden 13 uppifrån till sid. 11 raden 25 uppifrån) — — — nödvändigt, senare än den 15 mars.

Utskottet finner visserligen, att ett bibehållande av den nuvarande anståndstiden för bokföringspliktiga skattskyldiga kan komma att medföra olägenheter med avseende å taxeringsnämndernas arbete. Åtminstone kan så bliva fallet i fråga om de särskilda taxeringsnämnderna, vilka — om alla skattskyldiga av detta slag skulle till fullo utnyttja anståndstiden — knappast torde kunna utföra något egentligt taxeringsarbete före mars månads utgång. Utskottet finner fördenskull vissa skäl tala för den i propositionen föreslagna begränsningen av anståndstiden. Därest skattskyldig, varom här är fråga, icke medhinner att färdigställa deklARATIONEN före den lagstadgade tiden, förefinnes möjlighet att jämlikt 36 § 1 mom. fjärde stycket efter ansökan erhålla ytterligare anstånd. Med hänsyn till de av näringsorganisa-

tionerna gjorda utfästelserna att verka för ett tidigare avlämnande av deklARATIONERNA och under förväntan att dessa utfästelser även leda till åsyftat resultat anser sig emellertid utskottet kunna förorda, att den nuvarande ANSTÅNDSTIDEN bibehålles oförändrad. Utskottet tillstyrker sålunda bifall till de i de likalydande motionerna I: 353 och II: 491 samt i motionen II: 490 framställda yrkandena.

Tiden för avlämnande av löneuppgifter och uppgifter angående utdelning m. m.

Enligt 33 § — — — (= utskottet från sid. 12 raden 3 uppfifrån till sid. 17 raden 10 uppfifrån) — — — anlitat biträde kan utskottet icke tillstyrka.

Ordförandeskapet i prövningsnämnd.

Enligt 9 § 2 mom. taxeringsförordningen — — — (= utskottet från sid. 17 raden 13 uppfifrån till sid. 18 raden 13 uppfifrån) — — — ordförande i prövningsnämnden finner utskottet — med hänsyn jämväl till landshövdingens övriga ämbetsåligganden — helt uteslutet.

Den i motionen I: 354 föreslagna anordningen, att landskamreraren ej skulle vara självskriven ordförande i prövningsnämnden utan att Kungl. Maj:t skulle äga att, där så befundes lämpligt, utse annan person till ordförande, finner utskottet icke böra ifrågakomma, då därigenom bland annat skulle uppstå en bristande enhetlighet i organisationen, som icke vore tillfredsställande.

Vid utskottets ställningstagande till propositionen har frågan gällt, huruvida landskamreraren eller någon utom länsstyrelsen stående person borde vara ordförande i prövningsnämnden. Utskottet har därvid funnit tveksamt, om den i propositionen liksom även av de sakkunniga valda lösningen med landskamreraren såsom ordförande i prövningsnämnden ur alla synpunkter vore den bästa. Någon anledning till farhågor för att landskamreraren, där est han bleve ordförande i prövningsnämnden, ej skulle handha sina nya arbetsuppgifter på ett i regel opartiskt och jämväl i övrigt tillfredsställande sätt har utskottet visserligen icke ansett vara för handen. Dock torde det icke kunna undgås, att landskamreraren på grund av befattningens hittillsvarande ställning och blivande rekrytering kommer att av de skattskyldiga betraktas såsom representant för statens fiskaliska intresse. I sin egenskap av ordförande i prövningsnämnden hade han ock att fatta ståndpunkt till yrkanden som framställts och utredningar som verkställt av honom underlydande personal, vilket i principiellt hänseende måste anses mindre lämpligt. Ur denna synpunkt sett skulle enligt utskottets mening en länsstyrelsen utomstående person såsom ordförande i prövningsnämnden vara att föredraga. Härtill kommer, att enligt propositionen, till skillnad från den hittills hävdvunna ordningen i vårt land, prövningsnämnden kan sägas bliva icke en beskattningsnämnd utan »en verklig instans i taxeringsprocessen» eller domstol, där kravet på en den starkaste processledning från ord-

förändens sida träder i förgrunden. Att inom denna beskattningsdomstol, där målens handläggning och avgörande väsentligen komma att grundas på av taxeringsintendenten-åklagaren eller genom dennes försorg upprättade föredragningspromemorior, lekmannasynpunkterna svårligen kunna komma till behörigt uttryck, ligger i sakens natur. I betraktande härav och då prövningsnämnden utgör det organ, som regelmässigt har att fastställa den taxering, efter vilken de direkta skatterna till stat och kommun skola utgöras, torde icke utan fog kunna göras gällande, att, med antagande av propositionens förslag, vi för vårt lands vidkommande nått fram till vad som plägar benämnas ämbets- eller tjänstemannataxering och detta utan att förslaget innebörd i det hänseendet närmare klarlagts.

Från olika håll hava uttalats farhågor för att, därest uppdraget såsom ordförande i prövningsnämnden anförtroddes annan än landskamreraren, detta skulle innebära en väsentlig försvagning av den enligt propositionen föreslagna prövningsnämndsorganisationen. Dessa farhågor sammanhånga med den uppfattningen att på ordföranden måste ställas det kravet, att han för att kunna hävda sig gentemot den befattningshavare, taxeringsintendenten, som skulle hava att bevaka det fiskaliska intresset hos prövningsnämnden, måste beträffande kunskap om skatteförfattningarna och deras tillämpning besitta minst samma kompetens som denne. Utan att vilja frånkänna de sålunda antydda farhågorna varje berättigande, synas desamma likväl utskottet åtskilligt överdrivna. Det har också förefallit utskottet som om i förevarande sammanhang funktionen hos den, som har att bevaka det fiskaliska intresset hos prövningsnämnden, givits en annan innebörd än som måste vara att betrakta såsom den naturliga och riktiga. Det fiskaliska intresset, vare sig det nu företrädes av landskamreraren, såsom för närvarande, eller av taxeringsintendenten, såsom enligt propositionen, får nämligen, synes det utskottet, icke förutsättas sträcka sig längre eller gå vid sidan om vad som inom ramen för gällande skattelagstiftning enligt objektiva grunder är att anse såsom en behörig och rättvis taxering med utrymme jämväl för billighet och skälighet. Med denna utgångspunkt kan utskottet icke finna motiverat att i fråga om kunskap angående skatteförfattningarna och deras tillämpning uppställa samma krav på ordföranden i prövningsnämnden som på landskamreraren eller taxeringsintendenten. Med hänsyn icke minst därtill att stora befolkningsgrupper kännbart drabbas av den direkta beskattningen, framstår det ock såsom en angelägenhet av synnerlig vikt, att de skattskyldiga hysa förtroende för beskattningsnämnderna och kunna känna sig övertygade om att taxeringen verkställes icke blott tekniskt riktigt utan också med insikt om deras levnadsförhållanden och därmed sammanhängande skatteförmåga. Då på grund härav lekmanneelementet inom prövningsnämnden icke torde böra försvagas, finner utskottet sig böra, i anslutning till de i motionerna I: 335 och I: 354 framställda yrkandena, förordna att till ordförande i prövningsnämnden skall förordnas utanför länsstyrelsen stående person. Landskamreraren bör bibehållas vid sina nuvarande uppgifter, främst ledningen av taxerings-

arbetet, samt vara föredragande hos prövningsnämnden. Inrättande av befattning såsom taxeringsintendent blir därmed icke erforderligt.

Vid sitt sålunda angivna ståndpunktstagande har utskottet ansett sig kunna förutsätta, att personer skola finnas att tillgå, som på grund av erfarenhet och träning i allmänna värv eller annan verksamhet förvärvat nödiga insikter och kompetens för att på ett fullt tillfredsställande sätt kunna leda prövningsnämndernas arbete och som även skola befinnas villiga att mottaga sådant uppdrag.

Beträffande organisationen av arbetet å landskontoren har utskottet ansett, att på grund av arbetets omfattning en förstärkning av arbetskraften vore erforderlig. I stället för den enligt propositionen föreslagna taxeringsintendentsbefattningen synes därför enligt utskottets mening böra inrättas en länsassessorsbefattning i lönegrad A 27, vars innehavare då skulle under landskamreraren vara föreståndare för taxeringsavdelningen och tillika tjänstgöra såsom biträdande föredragande i prövningsnämnden. De för taxeringsintendenten enligt propositionen (sid. 160) avsedda arbetsuppgifterna skulle i anslutning härtill kunna uppdelas mellan landskamreraren och länsassessorn sålunda:

Landskamreraren tillkommer

att vara föredragande hos prövningsnämnden;

att närmast under landshövdingen övervaka att taxeringsarbetet bedrivs på rätt sätt;

att, i anslutning därtill, närvara vid taxeringsnämndernas sammanträden och att granska det av nämnderna behandlade materialet;

att infordra deklARATIONER och andra taxeringsuppgifter;

att införskaffa skattskyldigs räkenskaper för granskning; samt

att föra talan hos prövningsnämnd och beskattningsdomstolar.

Länsassessorn tillkommer

att under landskamreraren vara föreståndare för taxeringsavdelningen;

att handhåva utbildningen av nyutsedda ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd; samt

att verkställa utredning i tidskrävande och svårbedömbara taxeringsärenden.

Länsassessorn skall vidare hava att jämte annan landskontorets personal biträda landskamreraren vid fullgörande av de på honom ankommande uppgifterna.

Slutligen skall åt länsassessorn uppdragas att självständigt föredraga vissa mål i prövningsnämnd samt fullfölja talan däri.

Uppdelningen av dessa mål synes lämpligen, såsom åtminstone inom åtskilliga län hittills skett, kunna genomföras så, att landskamreraren övertager besvärsmål och granskningar från vissa taxeringsdistrikt och länsassessor besvärsmål och granskningar från andra distrikt.

Enligt utskottets förslag skall landskamreraren omhänderhåva ledningen av taxeringsarbetet. Härigenom uppkommer för honom en viss ökning av

arbetsbördan i förhållande till vad som enligt propositionen för honom avsetts. Denna ökning är dock icke ägnad att föranleda betänkligheter ur organisatorisk synpunkt, då huvudmotivet därför just är att landskamreraren såsom landskontorets främste befattningshavare skall bibehållas vid denna ledning i stället för att såsom enligt propositionen övergå till att vara allenast medelsförvaltare.

Ovan har förutsatts, att beträffande Stockholms stad, i analogi med den för länen föreslagna ordningen, skattedirektören icke heller skall vara ordförande i prövningsnämnden. Organisatoriskt sett torde denna ändring av propositionens förslag icke föranleda problem eller spörsmål, som i förevarande sammanhang påkalla särskilda överväganden.

I propositionen har föreslagits, att — — — (= utskottet från sid. 19 raden 18 nedifrån till sid. 21 raden 19 uppifrån) — — — kunde ge samma resultat som det nuvarande antalet.

Utskottet finner icke ådagalagt, att nuvarande antalet ledamöter i prövningsnämnden är alltför stort för att nämnden skall kunna fungera rationellt. Ur synpunkten av att möjligheterna till person- och lokalkännedom inom nämnden böra så långt möjligt befordras måste det ock framstå såsom tveksamt, huruvida den enligt propositionen verkställda avvägningen av ledamotsantalet är den enda riktiga. Särskilt inom vissa län kunna förhållandena vara väsentligt olika inom skilda delar därav. Utskottet tänker därvid företrädesvis på de vidsträckta norrlandslänen samt Kalmar län, i vilket sistnämnda den norra och den södra länsdelen samt Öland på grund av i skilda hänseenden olika struktur framträda såsom särskilda enheter. Det synes sålunda utskottet som om möjlighet borde beredas Kungl. Maj:t att på grund av prövning i varje särskilt fall, efter förslag av vederbörande länsstyrelse, fastställa antalet ledamöter i prövningsnämnd till högst tolv med motsvarande antal suppleanter för dem. Stadgande i nu angivet hänseende bör meddelas i 9 § taxeringsförordningen.

Såsom ovan nämnts föreslås i propositionen — — — (= utskottet från sid. 21 raden 10 nedifrån till sid. 22 raden 19 uppifrån) — — — namn och att länsstyrelsen borde yttra sig över desamma.

Vidkommande först frågan, huruvida ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av Kungl. Maj:t eller av länsstyrelsen, torde genom den i propositionen föreslagna anordningen, att ledamöter och suppleanter i prövningsnämnd skola utses av Kungl. Maj:t, dessa få en mera auktoritativ ställning än om de såsom hittills utsåges av länsstyrelsen. Därigenom skulle måhända ock lekmannelementets inflytande i någon mån befordras. Utskottet tillstyrker sålunda det i propositionen framlagda förslaget i förevarande hänseende. De i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i motionen I: 335 framställda yrkandena, att ledamöter och suppleanter skola utses av länsstyrelsen avstyrkas följaktligen av utskottet.

I syfte att — — — (= utskottet från sid. 22 raden 11 nedifrån till sid. 23 raden 8 nedifrån) — — — samt i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470 framställda yrkandena avstyrkas sålunda av utskottet.

Därest enligt utskottets förslag till ordförande i prövningsnämnd förordnas annan än landskamrerare, blir en utgiftsökning i form av ordförande-arvoden att räkna med. Klart är emellertid att denna utgiftsökning icke bör inverka vid bedömandet av frågan om vilken organisation av prövningsnämnderna, som ur allmänna synpunkter måste framstå såsom mest ändamålsenlig och lämplig. Till vilket belopp arvodet bör fastställas utgör ett avvägningsspörsmål, väsentligen sammanhängande med omfattningen av prövningsnämnden tillkommande uppgifter. Härutinnan saknas emellertid varje erfarenhet. I avvaktan på att erfarenhet därom vinnes, har det synts utskottet som om arvodet till ordförande i prövningsnämnd skulle tillsvidare kunna bestämmas till 1,000 kronor för verksamhetsår jämte dagarvode samt resekostnads- och traktamentsersättning enligt samma grunder, som enligt propositionen avsetts för ledamot av prövningsnämnd, med befogenhet dock för Kungl. Maj:t, att, därest för viss prövningsnämnd på grund av arbetets omfattning eller av annan anledning ett något högre arvode till ordföranden kan anses motiverat, fastställa beloppet därav.

Tiden för anförande av besvär hos prövningsnämnd.

Enligt propositionen — — — (= utskottet från sid. 23 raden 5 nedifrån till sid. 29 raden 8 uppfifrån) — — — från utskottets sida.»,

dels att utskottets hemställan under A) 1) bort i nedan angivna delar hava följande lydelse:

»Under åberopande — — — (= utskottet sid. 29 från raden 10 uppfifrån till raden 18 uppfifrån) — — — för bokföringspliktiga, ävensom i anledning av motionen I: 335 av herrar Linnér och Albert Andersson samt motionen I: 354 av herr Holmström m. fl. för sin del antaga följande såsom *utskottets förslag* betecknade

(Kungl. Maj:ts förslag.)

2 §.

3 mom. Där ej annat anges eller av sammanhanget framgår, förstås i denna förordning med *län* jämväl Stockholms stad, med *länsstyrelse* jämväl överståthållarämbetet, med *länsprövningsnämnd*, varom i 3 § 2 mom. förmåles, jämväl den i samma moment omnämnda Stockholms stads prövningsnämnd, med *landskamrerare* jämväl skattedirektören hos överståthållarämbetet samt med *taxeringsintendent* jämväl enligt 10 § förordnat allmänt ombud hos den mellankommunala

(Utskottets förslag.)

2 §.

3 mom. Där ej annat anges eller av sammanhanget framgår, förstås i denna förordning med *län* jämväl Stockholms stad, med *länsstyrelse* jämväl överståthållarämbetet, med *länsprövningsnämnd*, varom i 3 § 2 mom. förmåles, jämväl den i samma moment omnämnda Stockholms stads prövningsnämnd, med *landskamrerare* jämväl skattedirektören hos överståthållarämbetet, enligt 10 § förordnat allmänt ombud hos den mellankommunala prövningsnämnden ävensom i 16 § omför-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

prövningsnämnden ävensom i 16 § omförmäld tjänsteman. Med vederbörande länsstyrelse avses, försåvitt fråga är om den mellankommunala prövningsnämnden, överståthållarämbetet.

mäld tjänsteman. Med vederbörande länsstyrelse avses, försåvitt fråga är om den mellankommunala prövningsnämnden, överståthållarämbetet.

9 §.

Länsprövningsnämnd skall bestå av landskamreraren såsom ordförande samt minst fyra, högst åtta ledamöter jämte suppleanter för dem, en för varje ledamot. Ledamöter och suppleanter utses av Kungl. Maj:t för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Högst halva antalet ledamöter och suppleanter må vara medlemmar i taxeringsnämnd inom distriktet.

9 §.

Länsprövningsnämnd skall bestå av ordförande samt minst fyra, högst åtta ledamöter. Ordförande och ledamöter av prövningsnämnden utses av Kungl. Maj:t. En av ledamöterna skall förordnas till vice ordförande att vid förfall för ordföranden tjänstgöra i hans ställe. För varje ledamot utser Kungl. Maj:t en suppleant. Ordförande samt ledamöter och suppleanter skola utses för en tid av fyra år bland personer, som äro valbara till ledamöter i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet. Högst halva antalet ledamöter och suppleanter må vara medlemmar i taxeringsnämnd inom distriktet.

Där på grund av förhållandena i visst län för vinnande av nödig tillgång till lokal- och personkännedom beträffande länets olika delar så prövas erforderligt, äger Kungl. Maj:t, efter förslag av länsstyrelsen, fastställa antalet ledamöter till högst tolv med motsvarande antal suppleanter för dem.

72 §.

2 m o m. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på ordförandens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å sådan tid att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 30 juni under taxeringsåret. Möter för ledamot

72 §.

2 m o m. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på ordförandens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å sådan tid att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 30 juni under taxeringsåret. Möter för ledamot

(Kungl. Maj:ts förslag.)

hinder att tillstådeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Ordföranden är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Taxeringsintendenten har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt jämna och likformiga. Han har därvid att framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt delta i överläggningarna men icke i besluten.

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av *landskamreraren* såsom *ordförande* och halva antalet ledamöter i nämnden; dock att, där antalet ledamöter icke är jämnt, den ena avdelningen må utgöras av en ledamot mera än den andra. Då avdelning vid överläggning till avgörande av ärende finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

97 §.

Länsprövningsnämnd sammanträder på ordförandens kallelse i resi-

(Utskottets förslag.)

hinder att tillstådeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Landskamreraren är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Landskamreraren har att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt jämna och likformiga. Han har därvid att framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt delta i överläggningarna men icke i besluten.

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av *ordföranden* och halva antalet ledamöter i nämnden; dock att, där antalet ledamöter icke är jämnt, den ena avdelningen må utgöras av en ledamot mera än den andra. Då avdelning vid överläggning till avgörande av ärende finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

97 §.

Länsprövningsnämnd sammanträder på ordförandens kallelse i resi-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

densstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som ordföranden bestämmer. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Ordföranden är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Nämnden är beslutför, då ordföranden och fyra ledamöter eller suppleanter för dem äro tillstädes.

Taxeringsintendenten har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt likformiga och rättvisa. Han har att, under iakttagande av de i 97 a § givna bestämmelserna angående den tid inom vilken dylika frågor skola väckas, hos nämnden framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt delta i överläggningarna men icke i slutet.

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva, att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av *landskamreraren såsom ordförande* och fyra ledamöter. Avdelning är icke beslutför med mindre ordföranden och samtliga ledamöter eller suppleanter för dem äro närvarande. Då avdelning vid överläggning

(Utskottets förslag.)

densstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som ordföranden bestämmer. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe.

Nämnden är beslutför, då ordföranden och fyra ledamöter eller suppleanter för dem äro tillstädes.

Landskamreraren är föredragande i nämnden, där icke för vissa mål eller ärenden annan föredragande av länsstyrelsen utsetts.

Landskamreraren har att bevaka det allmännas intresse under iakttagande tillika att de taxeringar, som åsättas, bliva med skatteförfattningarna överensstämmande samt likformiga och rättvisa. Han har att, under iakttagande av de i 97 a § givna bestämmelserna angående den tid inom vilken dylika frågor skola väckas, hos nämnden framställa de yrkanden om påförande av eller ändring i taxering, vartill han må finna anledning.

Landshövdingen äger närvara vid nämndens sammanträden samt delta i överläggningarna men icke i slutet.

Efter framställning av nämnden äger Kungl. Maj:t medgiva att i län, där med hänsyn till ärendenas antal så finnes erforderligt, nämnden sammanträder å två avdelningar, vardera bestående av *ordföranden* och fyra ledamöter. Avdelning är icke beslutför med mindre ordföranden och samtliga ledamöter eller suppleanter för dem äro närvarande. Då avdelning vid överläggning till avgörande av ärende

(Kungl. Maj:ts förslag.)

till avgörande av ärende finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

145 §.

11 mom. Sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettio två kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna rese- reglementet.»

(Utskottets förslag.)

finner, att fråga är om beslut av principiell innebörd, så ock eljest då avdelning finner så böra ske, må avdelningen besluta att ärendet skall avgöras av nämnden i dess helhet.

145 §.

11 mom. Sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettio två kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna rese- reglementet.

Ordförande i prövningsnämnd skall äga åtnjuta dels fast arvode till belopp av 1,000 kronor för år räknat, dels ock dagarvode samt rese- och traktamentsersättning i likhet med ledamot av sådan nämnd, Kungl. Maj:t dock obetaget att, därest för viss prövningsnämnd på grund av särskilda förhållanden ett högre fast arvode till ordföranden kan anses böra utgå, fastställa beloppet därav.»

dels att i den i utskottets hemställan under A) 1) intagna författningstexten följande stadganden, nämligen 10 § andra stycket, 14 § 1 mom. och 2

mom. andra stycket, 16 §, 32 § 3 mom. första stycket, 35 § 2 mom. andra stycket och 3 mom. första stycket, 36 § 1 mom. fjärde stycket, 52 §, 55 § 1 mom. första och andra styckena, 56 § 1 mom. första stycket, 57 § första stycket, 70 § 1 mom. första och andra styckena samt 2 mom., 79 § 1 mom. första och andra styckena samt 2 mom., 85 §, 92 § 1 mom., 93 §, 94 § 1 mom. och 2 mom. första stycket, 97 a § första och andra styckena, 98 § första stycket, 101 § andra stycket, 107 § andra stycket, 109 § andra stycket, 121 § 1 mom. första stycket samt 2 mom. första och andra styckena, 122 § 1 mom. andra stycket, 123 § 4 mom., 124 a § 1 mom. andra och tredje styckena samt 2 mom., 129 § första stycket, 135 § andra stycket, 143 § 2 mom. första och andra styckena samt 144 § 2 mom. bort i stället för ordet »taxeringsintendent» eller böjningsform av detta ord innehålla ordet »landskamrerare» eller böjningsform av detta ord, dock att i 55 § 1 mom. första stycket orden »taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet» skola utbytas mot orden »skattedirektören hos överståthållarämbetet»,

dels att i den i utskottets hemställan under A) 1) intagna författningstexten ändring bort vidtagas sålunda, att i 69 § 3 mom. och 91 § 2 mom. ordet »taxeringsintendenten» skall utgå, att i 111 § 1 mom. tredje stycket orden »eller taxeringsintendent» skola utgå, att 145 § 5 mom. skall i stället för orden »taxeringsintendentens» och »taxeringsintendenten» innehålla orden »skattedirektörens» och »skattedirektören», samt att i övergångsbestämmelserna tredje stycket punkt 4) orden »landskamrerares åligganden skola fullgöras av taxeringsintendent samt» skola utgå,

dels att i den i utskottets hemställan under A) 4) intagna författningstexten 8 § andra stycket bort i stället för ordet »taxeringsintendenten» innehålla ordet »landskamreraren»,

dels ock att i den i utskottets hemställan under A) 5) intagna författningstexten 9 § 3 mom. första stycket bort i stället för ordet »taxeringsintendenten» innehålla ordet »landskamreraren» samt 13 § första stycket, 15 § 1 mom. första stycket och 15 § 2 mom. första stycket bort i stället för orden »taxeringsintendenten hos överståthållarämbetet» innehålla orden »skattedirektören hos överståthållarämbetet».

II) av herrar *Elon Andersson*, *Sandberg* och *Jonsson* i Skedsbygd, vilka ansett,

dels att utskottets yttrande beträffande »Tiden för avlämnande av löneuppgifter och uppgifter angående utdelning m. m.» bort hava följande lydelse:

»Enligt 33 § — — — (= utskottet från sid. 12 raden 3 uppfifrån till sid. 13 raden 6 uppfifrån) — — — motionen II: 468.

Mot den i propositionen föreslagna framflyttningen av tiden för avlämnandet av uppgifter enligt 42 § 3 mom. har utskottet intet att erinra.

Vad angår den föreslagna framflyttningen av tiden för avlämnande av uppgifter enligt 33 § skulle därigenom måhända kunna vinnas den fördelen, att löntagare kunde förväntas tidigare än nu är fallet erhålla uppgift från

vederbörande arbetsgivare å under beskattningsåret åtnjutna lönebelopp, vilken uppgift i ett stort antal fall torde ur kontrollsynpunkt vara behövlig vid deklarationens upprättande. Därigenom skulle möjliggöras för sådana skattskyldiga att tidigare än nu avlämna deklarationerna. Häremot bör emellertid ställas den olägenhet, som framflyttningen av ovannämnda tid torde komma att medföra särskilt för jordbrukare och mindre företagare, vilka sakna ordnad bokföring. För sådana företagare torde uträknande av de anställdas under beskattningsåret åtnjutna löneförmåner lämpligast ske i samband med upprättandet av den egna deklarationen. I varje fall måste det anses rimligt, att arbetsgivarna för avgivandet av ifrågakvarande uppgifter ha en ej alltför knappt tillmätt tid till sitt förfogande. Då vidare mantalslängden icke är färdigställd förrän i slutet av februari samt föga lärer vara att vinna genom ett påbörjande av det egentliga taxeringsarbetet före mottagandet av mantalslängden, finner utskottet den föreslagna framflyttningen av tiden för avlämnande av uppgifter enligt 33 § ej heller vara av någon större betydelse med hänsyn till taxeringsarbetet. För kontrollen av deklarationerna är det dessutom av vikt, att löneuppgifterna såsom nu vanligen sker åtfölja deklarationerna och vid granskningen av dessa kunna avstämmas mot däri gjorda avdrag för löne- och arbetskostnader. Detta kan icke ske, om löneuppgifterna insändas vid en tidigare tidpunkt, i all synnerhet om man förutsätter att framflyttningen skall ge ordföranden möjlighet att tidigare än nu börja sorteringen av desamma. Utskottet, som finner de med förslaget förenade olägenheterna väga tyngre än fördelarna av detsamma, tillstyrker bifall till de i de likalydande motionerna I: 327 och II: 457 samt i motionen II: 468 framställda yrkandena i så måtto, att tiden för avlämnandet av nämnda uppgifter bibehålles oförändrad till den 15 februari under taxeringsåret.»

dels ock att utskottet bort med nu anförda motivering hemställa,

att riksdagen måtte besluta att avslå Kungl. Maj:ts förslag, såvitt avser ändrad lydelse av 36 § 3 mom. taxeringsförordningen samt att vidtaga därav föranledd ändring i förordningens ingress.

III) av herr *Sandberg*, som ansett,

dels att utskottets yttrande i fråga om »Ersättning till ledamöter i fastighetsprövningsnämnd och prövningsnämnd» bort hava följande lydelse:

»Enligt 145 § 8 mom. taxeringsförordningen — — — (= utskottet sid. 23 från raden 2 uppifrån till raden 12 nedifrån) — — — före sammanträdena. Utskottet finner ifrågakvarande ersättning skäligen icke böra utgå med högre belopp än som föreslagits i ovannämnda motioner eller således med aderton kronor om dagen, om ledamoten är bosatt å sammanträdesorten, och med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten, samt att resekostnads- och traktamentsersättning utgår enligt rese- och traktamentsklass II C i allmänna resereglementet. Utskottet tillstyrker således bifall till de likalydande motionerna I: 327 och II: 457. De yrkanden, som

framställt i de likalydande motionerna I: 336 och II: 470, avstyrkas däremot av utskottet.»

dels ock att utskottet bort med nu anförda motivering hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att 145 § 8 och 11 mom. förslaget till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen skola hava följande såsom *reservantens förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

145 §.

8 m o m. De personer, — — — rörande taxeringsarbetet,

de personer, — — — myndighets medgivande,

de ordförande — — — i 59 § 1 mom.,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmäles i 59 § 2 mom., ävensom

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprövningsnämnds eller prövningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar,

äga att — — — allmänna resereglementet.

Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

(Reservantens förslag.)

145 §.

8 m o m. De personer, — — — rörande taxeringsarbetet,

de personer, — — — myndighets medgivande,

de ordförande — — — i 59 § 1 mom.,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmäles i 59 § 2 mom., ävensom

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprövningsnämnds eller prövningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar,

äga att — — — allmänna resereglementet.

Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

Ledamot av fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med aderton kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han

(Kungl. Maj:ts förslag.)

11 m o m. Sådan i 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten ävensom sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med trettiotvå kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna rese-reglementet.

(Reservantens förslag.)

för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna rese-reglementet. .

11 m o m. I 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten, som icke är befattningshavare i statens tjänst, åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt i Stockholm, och med trettiotvå kronor om dagen, om han är bosatt utom Stockholm. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst skall gälla vad som för motsvarande fall är stadgat enligt 8 mom.